LB
~~N30~~ (2)
12108

No. 5

வைத்திய [illegible]

பிரசுரங்கள்.

THE VAIDYA K[illegible]ANIDHI SERIES PUBLICATIONS.

ஆயுர்வேத பூஷணம்
பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார், ஏ.வி. எஸ்.
அவர்களால் பதிப்பிக்கப்படுபவை.

இப்பொழுது வெளியாகும் நூல்கள்:

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம். 2. இரஸரத்தின ஸமுச்சயம்.

ஆசார்ய [illegible] ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இயற்றப்பெற்றவை.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம்

ஸூத்திர ஸ்த்தாநம்.
225 முதல் 280 பக்கம் வரையில்

இரஸரத்தின ஸமுச்சயம்.

பூர்வ கண்டம்.
97 முதல் 120 பக்கம் வரையில்.
சந்தா விவரம்.

12 சஞ்சிகை[illegible] ரூ. 8-8-0;
6 சஞ்சிகை[illegible] ரூ. 4-12-0.
[illegible] அணா 12.

வைத்[illegible] கலாநிதி [illegible] [illegible], சென்னை/மதராஸ்.

நம்

னும்

கல நிச்சயம்.

ஸகல வியாதி ... ...யதற்கான
பிராசீன வை... ...ன்றே.

'மாதவகரன்' என்னும் ப... ...மயாசிரியர்
ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இயற்றிய ரோக ...நிச்சயநூலின்
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

ஆயுர்வேத பூஷணம்
பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார், எ. வி. எஸ்.
அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. உரையுடன்கூடியது.

எளிய வசன நடை.

வியாதிகளைப் பரீக்ஷித்தறிய மாதவநிதானம் ஒன்றே மிகப் பிரதானமான பிரமாணக் கிரந்தம் என்று படித்தறிந்த வைத்தியர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம். 73 அத்தியாயங்கள் அல்லது நிதானங்கள் அடங்கியது. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் முக்கியமான ஒன்று அல்லது பல ரோகங்களும், அவற்றிற்கு அநுபந்தமான அல்லது உபத்திரவரூபமான வேறு பல வியாதிகளும் விவரிக்கப்படுகின்றன. முதல் அத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள நிதானம், பூர்வரூபம், ரூபம், உபசயம், ஸம்ப்ராப்தி என்கிற வியாதிகளைப் பரீக்ஷிக்க அவசியமான பஞ்ச லக்ஷணங்களும் அநேகமாய் ஒவ்வொரு வியாதிக்கும் முற்றிலும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரதானமாகவும், அநுபந்தரூபமாகவுமுள்ள சுமார் 500-க்கு மேற்பட்ட வியாதிகளின் நிலைமைகள்—அவற்றின் காரண லக்ஷணாதிகளோடு விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. சாஸ்திரீய விஷயங்களை எளிதில் அனைவரும் அறிவதற்கு அநுகூலமான விரிவான உரையும், ஒவ்வொரு விஷயமும் வகுப்புவாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டு விளங்கத் தலையங்கங்களும், விஸ்தாரமான விஷய அகராதியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வைத்தியருக்கும் மாதவநிதானம் இன்றியமையாதது.

அட்டை பைண்டு ரு. 5-4-0; முழுக்காலிகோ பைண்டு ரு. 6.

வைத்திய கலாநிதி ஆபீஸ்,
...பேரி, மதராஸ்.

தீக்ஷ்ணாஞ்ஜநத்தைப் பகலிலுபயோகிக்க விசேஷ விதி :—கபம் மிகவும் அதிகரித்திருந்தால், அல்லது லேகந சிகித்ஸை செய்ய வேண்டிய வியாதியாக இருந்தால் அதிக உஷ்ணமில்லாத நடுப்பகலிலும் தீக்ஷ்ணாஞ்ஜநத்தை நேத்திரத்தில் பிரயோகிக்கலாம்.—19.

நேத்திரம் தேஜஸ்ஸினாலுண்டாய் அதனாலேயே மழுக்கங்கொள்வது :—உலோஹம் சிலையிலிருந்தே உற்பத்தியாகின்றது; அதைத் தீட்டித் தீக்ஷ்ணமாகச் செய்வதற்கும் வேண்டியது சிலையே; அது மழுங்கித் தேய்ந்துவிடுவது அல்லது ஒடிந்துவிடுவதும் சிலையினாலேயே. அவ்வாறே தேஜஸ்ஸினிடமிருந்து நேத்திரத்திற்கும் உற்பத்தி முதலியது என்றறிக.—20.

குளிர்ச்சி அதிகரித்த இரவில் தீக்ஷ்ணாஞ்ஜநம் கூடாது :—மிகவும் குளிர்ச்சியுடைய இரவிலும் நேத்திரத்தில் தீக்ஷ்ணாஞ்ஜநம் இடுவது ஹிதமானதல்ல; அக்காலத்தில் தீக்ஷ்ணாஞ்ஜநம் பிரயோகிக்கப்படுமானால் தோஷங்கள் நன்கு வெளிப்படாமல், திமிர், தினவு, அசைக்கமுடியாமற்போவது என்னும் இவை முதலிய கெடுதிகள் உண்டாகும்.—21.

அஞ்ஜநத்திற்குத் தகாதவர் :—பயந்தவன், வமநம் செய்தவன், விரேசநமானவன், மல விஸர்க்கம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டிய நிலைமையிலிருப்பவன், கோபித்துக்கொண்டிருப்பவன், ஜ்வரமுள்ளவன், அதிக வேலை முதலியவற்றால் சோர்ந்திருப்பவன், கண்குத்தலும் தலைவலியும் ... உள்ளவன், இரவிற்கண் விழித்தவன், சிரஸ்நாநம் செய்தவன், தூமபானமும் மதுபானமும் பண்ணியவன், அஜீர்ணத்தினாலும் தாகத்தினாலும் வருந்துபவன்; அக்னியினாலும் வெயிலினாலும் தவிக்கப்பட்டவன், ஆஹாரம் புஜித்தவன், நித்திரை செய்பவன் இவர்களுக்கு அஞ்ஜநமிடக்கூடாது; சூரியன் பிரகாசிக்காதபொழுதிலும், நடுப்பகலிலுங்கூட அஞ்ஜநம் பிரயோகிக்கக்கூடாது.—22, 23.

உபயோகிக்கத் தகாத அஞ்ஜநங்கள் :—அதிக தீக்ஷ்ணமுள்ளது, அதிக மிருதுவானது, மிக்க சொற்பமானது, மிகவும் அதிகமானது, அதிக கெட்டியானது, அதிக சுரசுரப்பானது, அதிக ...னது, மிகவும் குளிர்ச்சி ...தியது, அதிகமாகக் காய்ச்சப்பட்... அஞ்ஜநங்களை ... பிரயோகிக்கக்கூடாது.—24.

...டதும் ...யாளி செய்யவேண்டிய விதி :—இமைக... ...து, கண்களை மூடிக்கொண்டே... ...வா... ...ன் பாவமைப்படி கண்விழியை... ...து... ...ங்கும் அங்குமாகத் தள்ளிக்... ...அஞ்ஜநமான... ...ந்து... ...ருன்... ...த்திர... ...த்து

திறந்து மூடக்கூடாது; இமைகளை ஒன்றோடொன்று அழுத்தித் தேய்க்கவுங் கூடாது; கண்ணை அலம்புவதும் பிசகு.—25, 26.

அஞ்ஜநத்திற்குப் பிறகு நேத்திரத்தைக் கழுவும் முறை:—(1) எப்பொழுது ஔஷதத்தின் வேகம் குறைந்து நேத்திரம் அனுகூலமான நிலைமையை அடைகின்றதோ, அப்பொழுது வியாதிக்கும் தோஷத்திற்கும் காலத்திற்கும் தக்கவாறு பக்குவம் செய்யப்பட்ட ஜலங்களால் நேத்திரத்தைக் கழுவிவிடவும். (2) அப்பால் வைத்தியன் தனது வலது கையின் பெருவிரலில் வஸ்திரத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு இடது கண்ணை மேல் இமைப்பையில் மெதுவாக திறந்து கண்ணைக் கழுவ வேண்டும். இவ்வாறே இடது கை விரலால் வலது கண்ணைத் திறந்து சுத்தம் செய்யவேண்டும். (3) அவ்வாறு கழுவவிட்டால் அஞ்ஜநம் இமைகளில் தங்கியிருந்து பல வியாதிகளை யுண்டுபண்ணும். (4) தினவாவது திமிரமாவது உண்டாயிருந்தால் தீக்ஷ்ண குணமுள்ள அஞ்ஜநத்தையாகிலும் பிரயோகிக்கலாம்; தூமபானமாவது செய்விக்கலாம். தீக்ஷ்ணாஞ்ஜநத்தினால் நேத்திரம் அழற்சிகொண்டால் அதைத் தணியச் செய்வதான பிரத்யஞ்ஜநத்தை உடனே உபயோகிப்பது ஹிதமாயிருக்கும். 27—29.

இருபத்து நான்காம் அத்தியாயம்.

தர்ப்பண-புடபாகவிதி.

அப்பால் தர்ப்பண-புடபாகவிதி [1] என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது:—

தர்ப்பணசிகித்ஸைக்கான வியாதிகள்:—நேத்திரம் வாட்டமடைகையிலும், அசைவற்றிருக்கையிலும், வறண்டுபோனாலும், ரூக்ஷ நிலைமையடைந்தாலும், அபிகாதப்பட்டாலும், வாத-பித்த தோஷங்களால் வருந்தினாலும், வக்கிரமாக அசைந்தாலும், இமை மயிர்கள் உதிர்ந்தாலும், கலங்கியிருந்தாலும், விழிக்கக் கூடாமலிருக்கையிலும், ஸிராஹர்ஷம்-ஸிரோத்பாதம்-தமஸ்-அர்ஜுநம்-அபிஷ்யந்தம்-அதிமந்தம்-அந்யதோவாதம்-வாதபர்யாயம்-சுக்ரம் என்னும் வியாதிகளால் [2] வருந்துகையிலும், சிவப்பு-கண்ணீர் வடிதல்-குத்தல்-அரித்தல்-பிளிச்சை இவை நன்கு நிவ்ருத்தியான

1. கண்களுக்குண்டாகும் சில தோஷங்களைப் போக்கி அவற்றிற்கு வன்மையைக் கொடுத்து திருப்தியுண்டாக்கும் சிகித்ஸை "தர்ப்பணம்" எனப்படும். சில ஔஷதிகளைப் பக்குவமாக கற்றி இலையால் [illegible] செய்து, சிவக்கக் காய்ச்சிப் [illegible], பிழிந்து [illegible] இரஸத்தை நேத்திரத்திலிடும் முறையானது "புடபாகம்" எனப்படும். இவ்விஷயங்களை விளக்கும் பிரகரணம் "தர்ப்பண-புடபாக[illegible]" என்று சொல்லப்படுகிறது.

2. இங்கு குறிக்கப்பட்ட [illegible] ஸிராஹர்ஷம் முதல் சுக்ரம் வரையுள்ள நேத்திர வியாதிகளைப்பற்றிய விஷயங்கள் உத்தரஸ்தானத்தில் 8-வது முதல் 16-வது வரையிலுள்ள 9 அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்படும்.

நிலைமையிலும் காற்று வேகமாக வீசாத இடத்தில், சிரஸ்ஸுக்கும் தேஹத்திற்கும் வமந-விரேசநாதிகளால் சோதநசிகித்ஸையைச் செய்துவைத்து ஸாதாரண ருதுவில் காலையிலும் மாலையிலும் பிணியாளியை மல்லாந்து படுக்கச் செய்து தர்ப்பண சிகித்ஸையைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். 1—3½.

தர்ப்பணௌஷதம் உபயோகிக்குமுறை:—யவதானியம் உளுந்து இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்துகொள்ளவும்; நேத்திரத்திற்கு வெளிப்புறத்தில் சுற்றிலும் அக்கல்கத்தால் இரண்டு அங்குலம் உயரமாக மேடு பள்ளமில்லாமல் ஒழுங்காய் திடமான வரம்பு ஒன்று அமைக்கவேண்டும்; அவ்வரம்புக்குள் அந்தந்த வியாதிக்குத் தகுந்த முறையில் பக்குவம் செய்யப்பட்ட கிருதத்தை வெந்நீரில் வைத்து உருக்கி, நேத்திரத்தை மூடிக்கொள்ளச் செய்து ஊற்ற வேண்டும். இராத்திரியில் கண் தெரியாமை, வாத திமிரம், கண் விழிக்க முடியாமை முதலிய நேத்திர வியாதிகளில் கொழுப்பு ஸம்பந்தமான ஔஷதத்தை உபயோகிக்கலாம். இவற்றை இமைகளின் முனையிலிருந்து நேத்திரத்தினுள் விடவேண்டும். 4—5¾.

கண்ணில் தர்ப்பணௌஷதத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய நேரங்கள்:—பிறகு மெள்ள மெள்ள கண்ணைத் திறந்து மூடவேண்டும். அவ்வாறு ஊற்றிய ஸ்நேஹத்தை அடியிற் கூறப்படும் கால அளவுகளை அநுஸரித்து நேத்திரத்திலேயே ஊறவைக்க வேண்டும். கண்ணில் வர்த்ம என்னும் மாம்ஸ பாகத்தைச் சேர்ந்த [1] வியாதியில் நூறு மாத்திராகாலமும், ஸந்திபாகத்தைச் சேர்ந்த [2] வியாதியில் முன்னூறு மாத்திரா காலமும், வெண்மடலில் ஐந்நூறு மாத்திரா காலமும், கருவிழியின் வியாதியில் எழுநூறு மாத்திரா காலமும், திருஷ்டி பாகத்தின் [3] வியாதியில் எண்ணூறு மாத்திரா காலமும் தர்ப்பணௌஷதத்தைத் தாங்குவதற்கான காலங்களாகும். அதிமந்த ரோகத்தில் ஆயிர மாத்திரா காலமும், வாதஸம்பந்தமான நேத்திரரோகத்தில் ஆயிரமாத்திரா காலமும், பித்தஸம்பந்தமான நேத்திர ரோகத்தில் அறுநூறு மாத்திரா காலமும், ஆரோக்கிய நிலைமையிலும் கபஸம்பந்தமான நேத்திர ரோகத்திலும் ஐந்நூறு மாத்திரா காலமும் தேவை.—6, 8.

தர்ப்பணௌஷதம் உபயோகிக்கு முறை:—(1) அப்பால் கடைக் கண்ணுக்குக் கீழே உளுந்துமா முதலியதாற் செய்த வரம்பின்

1. வர்த்ம—கண்ணின் இமைப்பையில் உட்புறமாயுள்ள மாம்ஸ [illegible]

2. [illegible] ஸந்தி—வர்த்ம பாகம் வெண் [illegible] இவ்விரண்டும் கூடுமிடமும், [illegible] கருவிழி இவ்வி[illegible] கூடு[illegible]மும், கருவிழி திருஷ்டி இவ்விரண்டு கூடுமிடமும் ஸந்தி[illegible] படுகின்றன.

3. [illegible]—கருவிழியின் ம[illegible]ளுள்ள சிறிய பிந்துபோன்ற [illegible] எனப்படுகிறது. [illegible] அல்ல [illegible] இதுவே.

அடிப்புறத்தில் க்ஷாரம் செய்து, அதன் வழியாக ஸ்நேஹத்தை வெளியில் வழியச் செய்து, அதை ஒரு பாத்திரத்தில் வடித்துக்கொள்ளவும். பிறகு தூமபானம் செய்யவேண்டும். மிகப் பிரகாசமான உருவத்தையும் ஆகாயத்தையும் உற்றுப் பார்க்கக் கூடாது. (2) இவ்விதமாக வாத ஸம்பந்தமான நேத்திர ரோகங்களில் பிரதிதினமும், பித்த வியாதிகளில் ஒன்றுவிட்டு ஒருநாளும், கபஸம்பந்தமான நேத்திர ரோகங்களிலும் ஆரோக்கிய நிலைமையிலும் இரண்டு நாட்களுக்கு ஒருமுறையும் கண்கள் பலமும் பெற்று திருப்தியடையும் வரையில் தர்ப்பண சிகித்ஸையைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்.—9, 10.

தர்ப்பணத்தினால் நேத்திரம் திருப்தி யடைந்ததற்கும் அடையாததற்குமான குறிகள் :—தர்ப்பணம் நன்கு நிறைவேறியிருந்தால் அதிக வெளிச்சத்தையும் நன்றாகப் பார்க்கச் சக்தியுண்டாகும்; நேத்திரம் வியாதி நீங்கி ஸுகமான நிலைமையைப் பெற்று, தெளிவடைந்து, இலாகவத்தையும் பெறும். தர்ப்பண சிகித்ஸையினால் தகுந்தவாறு திருப்தியுண்டாகா விட்டால் முற்கூறியவற்றிற்கு நேர் எதிரிடையான குணங்களைக் காணலாம். தர்ப்பணம் மிதமிஞ்சினால் கபஸம்பந்தமான ரோகங்கள் ஸம்பவிக்கும்.—11.

தர்ப்பணத்திற்குப் பிறகு புடபாகம் செய்யவேண்டிய அவசியம்:—ஸ்நேஹபானம் செய்வதால் தேஹமானது எவ்வாறு இளைப்புற்று சிரமப்படுமோ அவ்விதமே தர்ப்பண சிகித்ஸைக்குப் பிறகு கண்ணும் களைப்புற்றிருக்கும்; ஆகையால் தர்ப்பண சிகித்ஸைக்கான வியாதிகளிலேயே அச்சிகித்ஸைக்குப் பிறகு கண்களுக்கு பலமுண்டுபண்ணக்கூடிய "புடபாக சிகித்ஸையை"ப் பிரயோகிக்க வேண்டும்.—12, 12½.

மூன்றுவித புடபாகங்களும் அவற்றைப் பிரயோகிக்கும் நிலைமைகளும் :—புடபாகத்திற்கான ஔஷதமுறை ஸ்நேஹநம், லேகநம், பிரஸாதநம் என்று மூன்று விதமாம். அவற்றுள் **ஸ்நேஹந புடபாகத்தை** வாதஸம்பந்தமான நேத்திரரோகத்திலும், **லேகநத்தை** கப-வாதங்களாலான ரோகத்திலும், **பிரஸாதநத்தை** நேத்திரம் துர்ப்பலமாயிருக்கையிலும்-வாதரோகத்திலும்-பித்தரோகத்திலும்-இரத்த ஸம்பந்தமான ரோகத்திலும்-ஆரோக்கிய நிலைமையிலும் பிரயோகிப்பது முறை. (1) பிலேசயஜந்துக்களுடையவும், ப்ராஸஹ வகுப்பைச் சேர்ந்த ஜந்துக்களுடையவும்,[1] அநூப தேசத்து ஜந்துக்களுடையவும் மேதஸ் என்னும் கொழுப்பு என்ன, மஜ்ஜையென்ன, வஸையென்ன, மாம்ஸமென்ன இவற்றாலும், பாலாலும், ஜீவநீய வகுப்பைச்[2] சேர்ந்த சரக்குகளின் கல்கத்தினாலும் ஸ்நேஹந புடபாகத்தைப்[3] பிரயோகிக்கலாம். (2) மிருகங்களுடையவும், பக்ஷிகளுடையவும் கல்லீரல், மாம்ஸம், நல்முத்து, அயம், செம்பு, இந்துப்பு, ஸ்ரோதோஞ்ஜநம்[1], சங்கு, நுரை, தாளகம் இவற்றை மோரின் மேலுள்ள தெளிவான நீரைக்கொண்டு பக்குவம் செய்து லேகநபுடபாகத்தைப்[2] பிரயோகிக்கலாம். (3) மிருகங்களுடையவும் பக்ஷிகளுடையவும் கல்லீரல், மஜ்ஜை, வஸை, குடல்மாம்ஸம், ஹ்ருதய மாம்ஸம் இவற்றிற்கு இனிய சுவையை உண்டாக்கி, நெய்யாலும் முலைப்பாலாலும் பசுவின் பாலாலும் அவற்றை ஆட்டியெடுத்து பிரஸாதந புடபாகத்தைப்[3] பிரயோகிக்கலாம். 13—16½.

புடபாகஸ்வரஸ முறை:—(1) இறைச்சியையும் மற்ற ஔஷதச் சரக்குகளையும் தனித்தனியே ஒரு பில்வப்பழ அளவாக எடுத்துப் பிண்டமாக உருட்டி, ஸ்நேஹந புடபாகத்திற்கு ஆமணக்கிலைகளாலும், லேகந புடபாகத்திற்கு ஆலிலைகளாலும், பிரஸாதந புடபாகத்திற்குத் தாமரை யிலைகளாலும் அதைச் சுற்றி, அதன் மேல் மண்ணைப்பூசி, கருங்காலிக்கட்டை, வெண்கருங்காலிக்கட்டை, வறட்டி இவற்றால் எரித்து, அப்பிண்டம் பழுக்க எரிகையில் பக்குவமானதாய் அறிந்து, வெளியிலெடுத்து, மேலுள்ள சாம்பரை விலக்கி, அதைப் பிழிந்து இரஸத்தை வடிக்கட்டி யெடுக்கவும். அந்த இரஸத்தை நேத்திரத்தில் தர்ப்பண சிகித்ஸையில் செய்தது போல் பிரயோகிக்கவேண்டும். (2) லேகநபுடபாக ஔஷதத்தை நூறு மாத்திராகாலமும், ஸ்நேஹநபுடபாக ஔஷதத்தை இருநூறு மாத்திரா காலமும், பிரஸாதந புடபாக ஔஷதத்தை முன்னூறு மாத்திரா காலமும் கண்ணில் வைத்திருக்கவேண்டும். ஸ்நேஹந லேகந புடபாகங்களின் ஔஷதங்களை இளஞ்சூடாகவும், பிரஸாதந புடபாக ஔஷதத்தைக் குளிர்ந்த பிறகும் பிரயோகிக்க வேண்டும். ஸ்நேஹந-லேகந புடபாக சிகித்ஸைகளைச் செய்து முடித்ததும் தூமபானம் செய்யலாம். புடபாக முறைப்படி சிகித்ஸை நன்கு நிறைவேறியதற்கும், நிறைவேறாததற்கும், அதிக அளவாகப் பிரயோகித்தற்கும் உண்டாகக்கூடிய குறைகுணங்கள் தர்ப்பண சிகித்ஸையிற் கூறப்பட்டிருப்பது போலவே என்றறிக. 17—20.

தர்ப்பண-புட பாகங்களுக்குத் தகாதவர்கள் :—தர்ப்பணசிகித்ஸையையும், புடபாகசிகித்ஸையையும் நஸ்யசிகித்ஸைக்குத் தகாத[4] பிணியாளிகளுக்குப் பிரயோகிக்கக் கூடாது.—20½.

---

1. பிலேசயங்கள், ப்ராஸஹங்கள் என்னும் ஜந்துக்களின் விவரத்தைப்பற்றி 68, 69-ம் பக்கங்களைப் பார்க்க.
2. ஜீவநீய வகுப்பு—ஜீவநீய கணம்; 160-வது பக்கம் பார்க்க.
3. ஸ்நேஹந புடபாகம்—ஸ்நிக்த குணந்தரும் புடபாக முறை.

1. ஸ்ரோதோஞ்ஜநம்—சிலர் இதை நீலாஞ்ஜநம் என்பார்கள்; ஆனால் ஹிந்தி முதலிய பாஷையில் இதற்கு "ஸுர்மா" எனப் பெயர் வழங்கப்படுகிறது. ஆங்கிலத்தில் Sulphurate of antimony என்பர்.
2. லேகந புடபாகம்—நேத்திரத்திலுள்ள தோஷங்களைக் கிளறி வெளிப்படுத்தும் புடபாக முறை.
3. பிரஸாதந புடபாகம்—நேத்திரத்திற்குத் தெளிவையும் ஆரோக்கியத்தையும் விருத்தி செய்யக்கூடிய புடபாக முறை.
4. நஸ்ய சிகித்ஸைக்குத் தகாதவர்கள்—208-ம் பக்கம் பார்க்க.

தர்ப்பண புடபாகங்களுக்குப் பிறகு செய்ய வேண்டிய பத்திய சிகித்ஸை :—தர்ப்பண-புடபாக சிகித்ஸைகள் எவ்வளவு நாட்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றனவோ அவற்றிற்கு இரு மடங்கு நாட்கள் பத்தியமான ஆஹாராதிகள் உபயோகிக்கப்படவேண்டும். மல்லிப் பூக்களையும் முல்லைப்பூக்களையும் இரவில் கண்களில் கட்டிக் கொண்டு வரவேண்டும்.—21.

பல உபாயங்களாலும் நேத்திரத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டிய அவசியம் :—நஸ்ய சிகித்ஸை, அஞ்ஜன சிகித்ஸை, தர்ப்பண சிகித்ஸை முதலியவற்றால் எல்லாவகையாலும் நேத்திரத்திற்குப் பலமுண்டாவதன் பொருட்டு முயற்சி செய்யவேண்டும். நேத்திரம் நஷ்டமானால் பற்பல விதமான வஸ்துக்களாலான உலகமனைத்தும் ஒரே இருள்மயமாகவன்றோ ஆய்விடுகின்றது !—22.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்.

யந்திர விதி.

இதன்கீழ் யந்திரவிதி[1] என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது :—

யந்திரம் என்றால் என்ன ?—பற்பல வகையான அவயவங்களில் பிரவேசித்தது துன்பமளிக்கும் வெவ்வேறு விதமான சல்யங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு உபயோகமாய் அமைந்தவையும், அர்ஶஸ்ஸுகளையும் பகந்தரம் முதலியவற்றையும் காண்பதற்கு உபயோகமானவையும், அவற்றில் சஸ்திரங்களையும் க்ஷாரம் முதலிய காரவஸ்துக்களையும் பிரயோகிப்பதற்கு ஏற்றவையும், அவ்வாறு க்ஷாராதிகளைப் பிரயோகிக்கையில் அவற்றால் அருகிலுள்ள மற்ற அவயவங்களுக்குத் தீங்கு நேரிடாவண்ணம் காப்பதற்குத் தகுந்தவையும், வஸ்தி சிகித்ஸை முதலியவற்றையும் செய்வதற்கு உபயோகமானவையுமான கருவிகள் இங்கு யந்திரங்கள் எனப்படுகின்றன ; மேலும் குடுவை, சுரைக் குடுக்கை, சிருங்கம் என்கிற கொம்பு அல்லது பீச்சாங் குழாய், ஜாம்பவோஷ்டம் முதலியவைகளும்[2] யந்திரங்களேயாம். ஆகவே அநேகவிதமான உருவங்களையுடையவையும், பலவிதமான காரியங்களில் உபயோகிக்கக் கூடியவையுமான வெவ்வேறு யந்திரங்களை ஆலோசித்துப் பகுத்தறிந்து நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் செய்யக்கூடிய யந்திரங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை மாத்திரம் இதன்கீழ் விவரிப்போம். 1—2½

1. யந்திரம்—ஔஷதாதிகளைப் பிரயோகிப்பதற்கும், சஸ்திர சிகித்ஸை முதலியவற்றில் மற்ற அவயவாதிகளைக் காப்பது முதலிய காரியங்களுக்கும் உதவும் கருவிகளையும் அவற்றைப் பிரயோகிக்கும் முறைகளையும் கூறும் அத்தியாயம்.

2. ஜாம்பவோஷ்டம்—நாவற்கொட்டையைப் போன்ற உதடு அல்லது முகத்தையுடைய சலாகை.

யந்திரங்களின் பொதுவான உருவங்களும் பெயர்களும் :—பருந்து, சிங்கம், கரடி, காகம் முதலிய மிருகங்களுடையவும் பக்ஷிகளுடையவும் முகங்களைப் போலவே யந்திரங்களுடைய முகங்களையும் நிர்மிப்பதோடு, அதனதன் உருவத்திற்கேற்ற அந்தந்த மிருக பக்ஷிகளுடைய பெயர்களையும் அவற்றிற்கு இடவேண்டும்.—4½.

ஸ்வஸ்திக யந்திரங்கள் :—(1) அவற்றுள் ஸ்வஸ்திக யந்திரம் பதினெட்டு அங்குலம் நீளமாகவும், பெரும்பான்மையான பாகம் இரும்பால் நிர்மிக்கப்பட்டும், அதன் கழுத்தில் சிறு கடலையைப் போல் வழுமுண்ட முளைகளையுடைய கீலத்தினால் இணைக்கப்பட்டும், அடிப்புறம் அங்குசம்போல் வளைந்தும், மிகவும் கெட்டியாகவும் இருக்கும். (2) இந்த யந்திரம் எலும்புகளில் பற்றியுள்ள சல்யங்களைப் பிடுங்கி யெடுப்பதற்கு உபயோகப்படுகின்றது.[1] 5—6½.

ஸந்தம்ச யந்திரங்கள் :—(1) கீலத்தினால் கழுத்தில் இணைக்கப்பட்டு, முகத்தின் தாள்கள் இரண்டும் ஒன்றோடொன்று சேர்க்கப்படாமல் விடப்பட்டுமுள்ளது ஸந்தம்ச யந்திரம் என்று கூறப்படுகிறது; அது நீளத்தில் பதினாறு அங்குலமிருக்கும். எப்பொழுதும் இவ்வாயுதம் வைத்தியர்களிடம் இரண்டு இருக்கவேண்டும். சர்மத்திலும், ஸிரைகளிலும், ஸ்நாயுக்களிலும், மாம்ஸ பேசிகளிலும் பற்றியுள்ள சல்யங்களை இழுப்பதற்கு இது உபயோகமானது. (2) ஆறு அங்குலம் நீளமாகவும், மற்றெல்லாவற்றிலும் முற்கூறிய உருவமேயுள்ளதாய் வேறொரு ஸந்தம்ச யந்திரம் சிறியதாய் உண்டு. அது ஸூக்ஷ்மமான சல்யங்களையும், இமையினுள் உண்டாகும் உபபக்ஷ்மா என்கிற சிறிய முளைகளையும் எடுப்பதற்கு உதவக்கூடியதாம்.—7, 8.

முசுண்டீ யந்திரம் :—(1) முசுண்டீ என்னும் யந்திரத்தின் முகத்தினுள் சிறிய பற்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்; வளையாமல் நீண்டும் அடிப்புறத்து முனைகளில் மோதிரம் போன்ற வளையங்களுடையதுமாயிருக்கும். (2) இது அதிக ஆழமான புண்களிலுள்ள துஷ்டமாம்ஸங்களை இழுத்து வெளிப்படுத்துவதற்கும், களையப்பட்டு மிகுந்துள்ள கண் இமை முளைகளை எடுப்பதற்கும் உதவுகின்றது.—9.

தாள யந்திரங்கள் :—(1) பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளமாகவும், மத்ஸ்யத்தின் தவடையைப் போல் இரண்டு தகடுகளையுடையதாகவுமுள்ள ஒரு யந்திரமும், ஒரு தகட்டையுடையதான மற்றொரு யந்திரமும் ஆக இரண்டு தாளயந்திரங்கள் உண்டு. (2) இவை காதுக் [illegible]ளிருக்கும் சல்யங்களை இழுப்பதற்கு உபயோகமானவை.—10.

1. ஸ்வஸ்திகயந்திரம் வைத்தியர்களிடம் எப்பொழுதும் மூன்று அல்லது நான்கு உருப்படி இருக்கவேண்டுமாம்.

நாடீ யந்திரங்கள்:—(1) நாடீ யந்திரங்கள் அநேகம் உண்டு. அவை உள்ளே த்வாரமுள்ளவையாயிருக்கும்; அவற்றிற்கு ஒரு முகமோ அல்லது பல முகங்களோ உண்டு. இவற்றின் நீளமும் பருமனும் உட்புற அகலமும் அந்தந்த ஸ்ரோதஸ்ஸின் அளவுக்குத் தக்கபடி அமைக்கப்பட வேண்டும். (2) ஸ்ரோதஸ்ஸுகளில் பற்றியுள்ள சல்யங்களையும் வியாதிகளையும் காண்பதற்கும், அந்தந்த அவயவங்களில் வேலைகளை எளிதாகச் செய்வதற்கும், ஸ்ரோதஸ் முதலானவற்றில் சேர்ந்துள்ள தோஷங்களை உறிஞ்சுவதற்கும் இந்த யந்திரங்கள் பிரயோஜனப்படுகின்றன. தொண்டையினுள் பற்றியிருக்கும் சல்யத்தைப் பார்ப்பதற்கு ஏற்றவாறு பத்து அங்குலம் நீளமாகவும் ஐந்து அங்குலம் பருமனுள்ளதாகவும் மற்றொரு நாடீ யந்திரம் செய்யப்படுவதுண்டு. 11—12½.

வாரங்க யந்திரங்கள்:—(1) வாரங்கம் என்கிற யந்திரத்தின் குழலுக்குள் ஐந்து முகத்வாரங்களும், நான்கு காதுகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இரண்டு காதுகளையுடைய மற்றொரு வாரங்கத்திற்கு அதன் பிரமாணத்திற்குத் தகுந்தவாறு மூன்று த்வாரங்கள் அமைக்கப்படும். (2) இவை கெட்டியாகக் கிரஹித்துக் கொள்வதற்கு உதவும் யந்திரங்கள்.—13½.

வேறு சில நாடீயந்திரங்கள்:—வாரங்க யந்திரத்தின் காதுகளுக்குச் சமானமான உருவமுள்ளவையும், அவற்றிற்கு ஏற்ற பருமனும் நீளமும் உடையவையுமான இத்தகைய வேறு நாடீயந்திரங்களையும் சல்யங்களைக் காண்பதற்காக நிர்மித்துக் கொள்ளலாம்.—14½.

சல்ய நிர்க்காத நாடீ:—தாமரைப்பூவின் உட்புறமுள்ள தாது போன்ற தலையுள்ளதும், பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளமானதும், அதில் நாலில் ஒரு பங்கு ஆழமுள்ள த்வாரமுடையதுமான நாடீ யந்திரம், சல்யங்களை இடிப்பதற்கு உபயோகப்படுவதால் அது சல்யநிர்க்காத நாடீ என்று வழங்கப்படும்.—15½.

அர்சோயந்திரம்:—(1) அர்சோயந்திரம் என்பது[1] பசுவின் ஸ்தனம் போன்றதாய் நாலு அங்குலம் நீண்டதாயிருக்கும்; புருஷர்களுக்கு உபயோகப்படுத்தும் யந்திரத்தின் பருமன் ஐந்து அங்குலமளவாகவும், ஸ்திரீகளுக்கு ஆறு அங்குலம் பருமனுள்ளதாகவும் இருக்கும்; இக்குழாய்போன்ற யந்திரத்தின் மத்தியிலுள்ள த்வாரமானது மூன்று அங்குலம் அகன்று பெருவிரலின் மத்திய பாகம் நுழையும்படியான விஸ்தாரமுடையதாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்; மத்தியிலுள்ள த்வாரத்திற்கு இரு புறங்களிலும் வேறிரண்டு த்வாரங்களும் இருக்கவேண்டும். (2) இவ்விரண்டு த்வாரங்களும் வியாதி கொண்ட பாகத்தைப் பார்ப்பதற்கும், மத்தியிலுள்ளது வேலை செய்வதற்குத் தகுந்த வழியாகவும் அமைக்கப்பட்டவென்றறிக; இந்த யந்திரத்தின்மேல் சுற்றிலும்

1. அர்சோயந்திரம்—மூல முளைகளைச் சிகித்ஸை செய்வதற்கு உபயோகமாயுள்ள கருவி.

அரை அங்குலம் கனமாக வட்டமாய் வரம்பொன்று அமைக்கப்படும். 16—18.

சமீயந்திரம்:—(1) உருவத்தில் ஒருவாறு முற்கூறிய யந்திரம் போன்றதாய், த்வாரங்கள் மட்டும் இல்லாமல் யந்திரம் ஒன்றுண்டு; அதற்குச் சமீயந்திரம்[1] எனப் பெயர். (2) இந்த யந்திரம் அர்சஸ் என்னும் முளைகளை நசுக்குவதற்கு உபயோகப்படுகின்றது.—18½.

பகந்தர யந்திரம்:—அர்சோயந்திரம்போலவே பகந்தர யந்திரம் என்பதும்[2] செய்யப்படும்; ஆனால் த்வாரத்திற்கு மேற்புறத்திலுள்ள உதடுபோன்ற வரம்பை முற்றிலும் விலக்கவேண்டும்.—19.

கிராண நாடீ யந்திரம்:—நாசியினுள் உண்டாகும் அர்புதத்தையும் அர்சஸ்ஸுகளையும் பார்த்து சிகித்ஸை செய்வதற்கு உதவும் சிறிய குழல்போன்ற யந்திரம் கிராணநாடீ யந்திரம்[3]; அது இரண்டு அங்குலம் நீளமானது; ஆள்காட்டிவிரலுக்குச் சமமான பருமனுள்ளது; ஒரு த்வாரமே அதற்கு உண்டு.—20.

அங்குலித்ராணகம்:—(1) தந்தத்தினாலாவது மரத்தினாலாவது நாலு அங்குலம் நீளமாகவும், இரண்டு த்வாரமுடையதாகவும், பசுவின் ஸ்தனம்போன்ற உருவமுள்ளதாகவும் அங்குலித்ராணகம்[4] என்னும் கருவியைச் செய்யவேண்டும். (2) இது பிணியாளிகளுடைய வாயை எளிதில் திறப்பதற்கு உபயோகமாயிருக்கும்.—21.

யோநிவ்ரணேக்ஷண யந்திரம்:—யோநிவ்ரணேக்ஷணம்[5] என்னும் யந்திரம் பின்வருமாறு:—இதற்குப் பதினாறு அங்குலம் நீளத்தில் நாலு சலாகைகள் உண்டு[6]; இந்த சலாகைகளுக்கு மத்தியில் த்வாரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்; இந்த த்வாரங்களில் குமிழ்போன்ற ஆணியிடப்பட்டுச் சலாகைகள் உழலும்படியாகப் பிணைத்துக் கட்டப்பட்டிருக்கும்; ஒவ்வொரு சலாகையும் நாற் சதுரமாய், முனைகளில் தாமரை மொட்டுபோல வழுவழுப்பாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்; அடியில் தாள்களைப் பிடித்து அழுத்தினால் முகத்தாள்கள் விரியும்படி இச்சலாகைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.—22, 22½.

1. சமீயந்திரம்—கடைவதற்கு அல்லது நசுக்குவதற்கு உதவும் கருவி.
2. பகந்தர யந்திரம்—குதத்தில் உண்டாகும் பவுத்திரம் என்னும் பிளவையை சிகித்ஸை செய்வதற்கான கருவி.
3. கிராணநாடீ—நாசியினுள் உபயோகிக்கக்கூடிய சிறிய குழாயைப் போன்ற கருவி.
4. அங்குலித்ராணகம்—விரலை இரக்ஷிக்கக்கூடியது எனப் பொருள். பிணியாளிகளுடைய வாயைத் திறக்கும்போது அவர்களுடைய பற்களால் விரல் கடிபடாமலிருப்பதற்காக இந்த யந்திரம் உபயோகிக்கப்படும்.
5. யோநிவ்ரணேக்ஷணம்—யோநியிலுள்ள விரணம் முதலியவைகளைப் பார்ப்பதற்கு ஏற்றவாறு அவ்வவயவத்தை விசாலப்படுத்தும் யந்திரம்.
6. நாலு சலாகைகள் என்றால் நாலு தாள்கள் என்று பொருள். சலாகைகளை இடையில் பிணைத்தால் நான்கு தாள்களாகும்.

நாடீவ்ரண யந்திரங்கள் :—(1) குழிப்புண்களை அல்லது புரையோடும் புண்களை அலம்புவதற்கும், அவற்றில் ஸ்நேஹம் முதலியவைகளை விடுவதற்கும் உதவியாயுள்ள வஸ்தியந்திரம் போன்றவைகளாய் இரண்டு யந்திரங்கள் உண்டு. (2) இவை ஆறு அங்குலம் நீளமுள்ளவை; இவற்றின் அடிப்புறத்து த்வாரம் பெருவிரல் அளவாகவும், முனையிலுள்ளது கீரைப்பாகம் நுழைந்துச் சிறு கடலையளவாகவும் இருக்கும்; அதன் முனையில் வஸ்தியந்திரத்தைப் போல் இரண்டு கர்ணிகை அமைக்கப்பட்டிராது; அடியில் மாத்திரம் ஒரு கர்ணிகை அமைந்திருக்கும்; இவற்றிற்கு "நாடீவ்ரண யந்திரங்கள்" என்று பெயர்.—23, 24.

நளிகா யந்திரம் :—(1) "நளிகாயந்திரம்[1]" என்பது அடியிலும் முனையிலும் த்வாரமுள்ளதான குழல்போன்றதான யந்திரம்; இதற்குப் பதிலாக மயில் முதலிய பக்ஷிகளின் இறகிலுள்ள குழாய் போன்றதையும் உபயோகிக்கலாம். (2) இது ஜலோதர ரோகத்தில் வயிற்றில் சேர்ந்துள்ள நீரை வடிப்பதற்கு உதவக்கூடியது.—24½.

தூம-வஸ்தியாதி யந்திரங்கள்:—தூமயந்திரம்[2], வஸ்தியந்திரம்[3] முதலிய வேறு சில யந்திரங்களின் லக்ஷணங்களும் முன்னமே ஆங்காங்கு நிரூபிக்கப்பட்டன.—25.

ச்ருங்க யந்திரம்:—(1) பதினெட்டு அங்குலம் நீண்டு மூன்று அங்குலம் அகலமான முகமுடையதாய், முனையில் வெண்கடுகு நுழையும்படியான த்வாரமுடையதுமான "ச்ருங்கம்[4]" என்கிற யந்திரம் ஒன்றுண்டு; இந்த யந்திரத்தின் உடல்-முகம் முதலிய பாகங்கள் இடையில் பிளவு கோடாவண்ணம் நன்கு கெட்டியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்; இதன் முனை முலைக்காம்புபோல் அமைக்கப்படவேண்டும். (2) இது சூஷணம் என்னும் உறிஞ்சும் வேலைக்கு உபயோகப்படும்.—26.

அலாபூ யந்திரம் :—(1) நீளத்தில் பன்னிரண்டு அங்குலமும், சுற்றளவில் பதினெட்டு அங்குலமும் உள்ளதாய் அலாபூ யந்திரம்[5] அமைக்கப்படும்; நான்கு அல்லது மூன்று அங்குலம் சுற்றளவுள்ளதாய் முகம் இருக்கவேண்டும். (2) இதன் உட்புறத்தில் சிறிது

1. த்ராவபதார்த்தங்களை வெளியில் வடியச்செய்யும் எவ்விதக் குழாயும் "நளிகாயந்திரம்" எனப்படும். இதற்கே ஜலோதர யந்திரம் என்றும் பெயர்.

2. தூமயந்திரம்—215-ம் பக்கம் பார்க்க.

3. வஸ்தி யந்திரம்—194, 195, 205 பக்கங்களைப் பார்க்க.

4. ச்ருங்கம்—பீச்சாங்குழல், இப்பொழுது ஸிரிஞ்ஜ் (Syringe) என்று வழங்கப்படும் கருவி. மாட்டுக் கொம்பு முதலியதாலும் இது செய்யப்படுவதுண்டு.

5. அலாபூ என்றால் சுரைக்குடுக்கை; இதனால் செய்யப்படும் யந்திரம் "அலாபூ யந்திரம்" எனப்படுகிறது. சுரைக்குடுவை போன்றதும் அலாபூ யந்திரம் எனப்படும்.

தீபிட்டு ஜ்வலிக்கச் செய்து, அதைக்கொண்டு மிதமிஞ்சிய இரத்தத்தையும் கபத்தையும் இழுக்கலாம்[1].—27.

கட யந்திரம் :—அலாபூ யந்திரத்திற்குச் சமானமான அளவுள்ளதாகவே கட யந்திரம்[2] என்பதும் செய்யப்படும்; இந்த யந்திரம் குன்மத்தைக் கரைப்பதற்கும், அதை இடம்விட்டுப் பெயர்த்து இழுப்பதற்கும் உபயோகமாகின்றது.—27½.

சலாகா யந்திரங்கள் :—காரியத்திலும் உருவத்திலும் வெவ்வேறுவகையாயுள்ள சலாகாயந்திரங்கள் என்னும் கருவிகள் அநேகமுண்டு; அவற்றின் உபயோக முறைகளுக்கு ஏற்றவாறு அவை அளவிலும் அநேகவிதமாயிருக்கும். அவை பின்வருமாறு:—28¼.

கண்டூபதமுக யந்திரங்கள் :—மண்ணுணிப் பாம்பின் முகம் போன்ற முனையுடைய கண்டூபதமுகம்[3] என்னும் இரண்டு சலாகைகள் வேண்டும்; அவை எஷணம் என்கிற துழாவும் வேலையில் உபயோகமாகின்றன.—28¾.

மஸூரதள யந்திரங்கள் :—செவி-நாசி முதலிய ஸ்ரோதஸ்ஸுகளின் மார்க்கங்களில் புகுந்துள்ள சல்யங்களை மாட்டியிழுத்து வெளிப்படுத்துவதற்காகச் சிறு கடலைப்பருப்பின் முனை போல் சிறிது வளைந்துள்ள முகமுடையவையான இரண்டு சலாகாயந்திரங்கள் வேண்டும்; அவற்றில் ஒன்று எட்டு அங்குலம் நீண்டதாகவும், மற்றொன்று ஒன்பது அங்குலம் நீண்டதாகவும் இருக்கவேண்டும். இவை மஸூரதள யந்திரங்கள்[4] எனப்படும்.—29, 29½.

சங்கு யந்திரங்கள் :—ஆறு வகையான சங்குயந்திரங்கள்[5] உண்டு. அவற்றுள் இரண்டு வ்யூஹநம் என்னும் கூறண்டும் வேலைக்கு உபயோகமானவை; அவற்றின் முகம் ஸர்ப்பத்தின் படம்போல் அகன்று சிறிது வளைந்து இருக்கும்; அவ்விரண்டில் ஒன்று பதினாறு அங்குலமும், மற்றொன்று பன்னிரண்டு அங்குலமும் நீண்டிருக்கும்; இவ்விரண்டும் ஸர்ப்பபணயந்திரங்கள்[6] எனப்படும்; பத்து அங்குலம் நீளத்திலும், பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளத்திலும் அம்புக் கழிபோன்று இரண்டு சங்குயந்திரங்கள் உண்டு;

1. சுரைக்குடுக்கையினுள் அக்னி ஜ்வாலையை விட்டு உள்ளிருக்கும் வாயுவை நீக்கிவிட்டு, அதை வியாதிகொண்ட இடத்தில் கவிழ்த்துவைக்க, அது அவ்விடத்திலுள்ள கபதோஷத்தை அல்லது இரத்தத்தை உறிஞ்சும்.

2. கடயந்திரம்—சிறு குடுவையைப்போன்ற பாத்திரரூபமான யந்திரம்.

3. கண்டூபதம்—மண்ணுணிப் பாம்பு; அதன் முகம் போன்ற முனையையுடையது 'கண்டூபதமுகயந்திரம்' எனப்படுகிறது.

4. சிறு கடலைப் பருப்பு போன்ற முகமுடைய யந்திரம் "மஸூரதளமுகயந்திரம்" எனப்படுகிறது.

5. சங்கு என்றால் கூச்சு அல்லது முளை; அது போன்ற உருவமுள்ளவை "சங்கு யந்திரங்கள்" எனப்படும்.

6. ஸர்ப்பத்தின் படம் போன்றதாயிருப்பதுபற்றி "ஸர்ப்பபணயந்திரம்" என்று கூறப்படுகிறது.

ஆகவே இவை சரபுங்கமுக யந்திரங்கள்[1] எனப்படும்; இவை கெட்டி யாகப் புதைந்துள்ள சல்யங்களை ஆட்டியெடுப்பதற்கு உதவக்கூடி யவை. சல்யங்களை இழுப்பதற்கு உதவக்கூடிய இரண்டு சங்குயந் திரங்கள் தூண்டிமுள் போன்றிருக்கும்; அவை படிசயந்திரங்கள்[2] என்று கூறப்படும்.—30, 31.

கர்ப்ப சங்கு யந்திரம்:—முனையில் வளைவாகவும், மற்ற உருவத் தில் சங்குயந்திரம் போன்றதாகவும், எட்டு அங்குலம் நீளமுடை யதாகவும் செய்யப்படுகிற ஒரு யந்திரம் கர்ப்பசங்கு[3] என்று வழங்கப்படும்; அதனால் ஸ்திரீயின் கர்ப்பாசயத்திலிருந்து மூட கர்ப்பம்[4] என்னும் நிலைமையிலுள்ள கர்ப்பத்தை வெளிப்படுத்த லாம்.—32.

ஸர்ப்பபண யந்திரம்:—மூத்திர மார்க்கத்திலுண்டாகும் அச் மரி என்னும் ஒரு வித கல்லை வெளியில் இழுப்பதற்கு உதவக்கூடிய யந்திரம் ஸர்ப்பபணம் என்று சொல்லப்படும்; அது முனையில் ஒருவாறு விரிந்து வளைந்திருக்கும்.—32½.

சரபுங்க முகம்:—கெட்டுப்போன பற்களைக் குத்தி வீழ்த்து வதற்கு உபயோகமான மற்றொரு யந்திரம் சரபுங்க முகம் என்று கூறப்படும்; அது நாலு அங்குல நீளமுடையதாய் அம்பு போன்ற உருவமுள்ளதாயிருக்கும்.—33.

மார்ஜந சலாகைகள்:—(1) ஆறு சலாகைகளை எடுத்து, அவற் றில் ஒவ்வொன்றிலும் தலையில் பஞ்சுகளைச் சுற்றிவைத்துக்கொள்ள வேண்டும்; இவை அழுக்குகளை அல்லது சீழ் முதலியவற்றைத் துடைப்பதற்கு உதவக்கூடிய மார்ஜந சலாகைகள்[5] எனப்படும். (2) ஆஸநத்வாரத்தில் அருகில் உபயோகிப்பதற்குப் பத்து அங்கு லம் நீளமான சலாகையும், சற்றுத் தூரத்தில் உபயோகிப்பதற் குப் பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளமான சலாகையும் தேவை. நாசி யினுள் உபயோகிப்பதற்கு ஆறு அங்குலத்தில் ஒன்றும், ஏழு அங்கு லத்தில் மற்றொன்றும் ஆக இரண்டு சலாகைகள் வேண்டும். செவியினுள் உபயோகிப்பதற்கு எட்டு அங்குலம் நீளத்தில் ஒன்றும், ஒன்பது அங்குலம் நீளத்தில் மற்றொன்றும் ஆக இரண்டு மார்ஜந சலாகைகள் அவசியமானவையாம்.—34, 34½.

கர்ண சோதந சலாகை:—அரசிலையின் விளிம்பு போன்ற ஓரங் களையுடையதாகவும், ஸ்ருவம் என்னும் கரண்டிபோன்ற முகத்தை

---

1. சரபுங்கமுக யந்திரம்—அம்பு முனைபோன்ற யந்திரம்.
2. படிசயந்திரம்—தூண்டிமுள் போன்ற யந்திரம்.
3. கர்ப்பசங்கு—கர்ப்பத்தை இழுப்பதற்கு உபயோகமான யந்திரம்.
4. மூடகர்ப்பம்—பிரஸவ ஸமயத்தில் இயற்கைக்கு விரோதமான நிலைமையில் திரும்பியிருக்கும் கர்ப்பம்; அதாவது கால்கள் கீழாகவோ, ஒரு கால் அல்லது ஒரு கை வெளியாகும்படியாகவோ, உடம்பு உழல் மரம் போல் குறுக்கிட்டோ பாலத்தில் கர்ப்பம் ஒழுங்கீனமாக நிற்கும் நிலைமை.
5. மார்ஜந சலாகை—துடைப்பதற்கு உதவக்கூடிய சலாகை.

யுடையதுமாய் காதுகளைச் சுரண்டி சுத்தம் செய்வதற்கு உபயோக மான கர்ணசோதநம் என்னும் சலாகை அமைக்கப்படும்.—35.

பலவகையான சலாகாயந்திரங்கள்:—(1) க்ஷாரங்களைப் பிரயோ கிப்பதற்குத்[1] தகுந்தவைகளாய் மூன்றுவித சலாகைகளும், அக் னியிற் காயச்சிச் சுடுவதற்கு[2] உபயோகமான மூன்றுவித உருவ முள்ள ஜாம்ப வோஷ்டங்கள்[3] என்னும் சலாகைகளும் வேண்டும். முற்கூறிய சலாகைகளும், பிற்கூறிய ஜாம்பவோஷ்டங்கள் என் னும் சலாகைகளும் தனித்தனியே பருமன், சிறுமன், நீண்டது என்று மூவகைப்படும்[4]. (2) அந்த்ரவர்த்மா என்கிற குடலிறக்கத் தில் உபயோகிக்கக்கூடிய சலாகையானது அதன் மத்திய பாகத் திலிருந்து மேற்புறமாக முனைவரையில் திரண்டு உருண்டும், அடி யில் அர்த்த சந்திரன்போல வளைந்தும் இருக்கும்படி அமைக்கப் படவேண்டும். (3) நாசியினுள் உண்டாகும் அர்சஸ்ஸுகளையும் அர்புதத்தையும் சுடுவதற்கு, இலந்தங்கொட்டைப் பருப்புக்குச் சமானமான முகமுள்ளதாய் சலாகை அமைக்கப்படவேண்டும். (4) க்ஷாரரூபமான ஔஷதங்களை எடுப்பதற்கு உதவக்கூடிய வேறு சலாகைகளும் உண்டு; சுண்டுவிரல் நகத்திற்கும், பவித்திரவிரல் நகத்திற்கும், நடுவிரல் நகத்திற்கும் ஸமானமாய் முகத்தில் சிறிது பள்ளத்துடன் கூடியவையாய் முறையே மூன்று சலாகைகள் வேண்டும்; இவை எட்டு அங்குலம் நீண்டவையாயிருக்கும். 36—38.

அநுயந்திரங்கள்:—ஆண்குறி முதலியவைச் சுத்தம் செய்வதற் கும்,[5] அஞ்ஜநமிடுவது முதலிய கார்யங்களுக்கும் உபயோகமாகக் கூடிய யந்திரங்களும் ஆங்காங்கு முன்னமே மொழியப்பட்டன. அடியிற்கூறப்படுபவை அநுயந்திரங்கள்[6] ஆக உபயோகப்படும். அவை

---

1. க்ஷாரங்கள் என்னும் காரமான ஔஷத நிர்மாணத்தைப்பற்றிய விவரம் 30-வது அத்தியாயத்தின் இறுதியில் கூறப்படும்.
2. க்ஷாரப்பிரயோகம், அக்னியினால் சுடுதல் இவை 30-வது அத்தியா யத்தில் விவரிக்கப்படுகின்றன.
3. ஜாம்பவோஷ்டம்—நாவற்கொட்டையைப் போன்ற உதட்டை யுடைய சலாகை.
4. பருமன், சிறுமன், நீண்டது என்னும் சலாகைகள் அடியில் வரு மாறு கணக்கிடப்படும்:—(1) ஸ்தூல சலாகை, (2) ஸூக்ஷ்ம சலாகை, (3) தீர்க்க சலாகை என்று சலாகை மூன்றுவிதம். (1) ஸ்தூல ஜாம்ப வோஷ்ட சலாகை, (2) ஸூக்ஷ்ம ஜாம்பவோஷ்ட சலாகை, (3) தீர்க்க ஜாம்பவோஷ்ட சலாகை என்று ஜாம்பவோஷ்டம் மூன்றுவிதமாம்.
5. ஆண்குறியைச் சுத்தி செய்தல் என்பது உத்தரவஸ்தியைச் சேர்ந்த சிகித்ஸை; இவ்வாறு சுத்தம் செய்வதற்கான கருவியைப்பற்றி 204, 205-ம் பக்கங்கள் பார்க்க. அஞ்ஜநமிடுவதற்கான சலாகையைப்பற்றி 223-ம் பக்கம் பார்க்க.
6. அநுயந்திரங்கள்—இயந்திரங்களுடைய வேலைக்கு உதவியாகவோ அல்லது அவற்றினும் குறைந்த வேலையைச் செய்வதற்கோ உபயோகப் படும் யந்திரங்கள். இவற்றை உபயந்திரங்கள் என்றுங் கூறுவர்.

யாவன:—அயக்காந்தம், கயிறு, வஸ்திரம், கல், உலக்கை, தோல்வார், நரம்புகள், உரோமங்கள், நாக்கு, கிளைகள், நகம், வாய், பற்கள், கை, கால் என்னும் இவைகளேயாம்; இவையன்றி காலமும், வியாதி அல்லது உட்புகுந்த சல்யங்கள் வெளிப்படுவதற்கான பக்குவநிலைமை, பயம், ஸந்தோஷம் என்பவையும் சில ஸமயம் அநுயந்திரங்களைப்போலவே வேலைசெய்யக்கூடியன. உபாயங்களை உணர்ந்த வைத்தியன் அவ்வநுயந்திரங்களுடைய காரியங்களை நுட்பமாய் ஆலோசித்துப் பகுத்தறிவானாக. 39—40½.

யந்திரங்களுடைய பொதுவான வேலைகள்:—இடித்தல், கடைதல், நிறைத்தல், மார்க்கங்களைச் சுத்திசெய்தல், சுறண்டுதல், இழுத்தல், சுட்டுதல், நசுக்குதல், உறிஞ்சுதல், உயரத் தூக்குதல், கீழே தாழ்த்துதல், அசைத்தல், ஒடித்தல், புரட்டுதல் அல்லது திருப்புதல், நேர்மையாகச் செய்தல் என்னும் இவை பொதுவாக யந்திரங்களால் செய்யும் வேலைகளாகும்.—41.

கங்கமுக யந்திரத்தின் விசேஷம்:—“கங்கமுக யந்திரம்” என்னும் கருவியானது,[1] நன்றாகப் புரண்டு திரும்புவதாகையாலும், ஆழமான ஆசயங்களில் எளிதில் நன்றாக உட்புகக்கூடியதாய் இருப்பதாலும், பற்றிக்கொள்ள வேண்டியதை கெட்டியாகப் பற்றி யிழுக்கத் தகுந்ததாயிருப்பதாலும் யந்திரங்கள் அனைத்திலும் இதுவே பிரதானமாயிருக்கின்றது; மேலும் எல்லா அவயவங்களிலுமே உபயோகிப்பதற்கு இதுதான் ஏற்ற கருவியாகும்.—42.

இருபத்தாறும் அத்தியாயம்.

சஸ்திர விதி.

அப்பால் **சஸ்திர விதி**[2] என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது:—

சஸ்திர நிர்மாணத்திற்கான பொது விஷயம்:—ஆயுத நிர்மாணங்களில் திறமை வாய்ந்த வேலைக்காரரால் செய்யப்பட்டு, சிகித்சையில் உபயோகிப்பதற்கு ஏற்றவைகளான சஸ்திரங்கள் பொதுவாக இருபத்தாறும்; அவை உரோமங்களைச் சிரைக்கக்கூடிய கருக்குள்ளவைகளாக இருக்க வேண்டும். அச்சஸ்திரங்களில் பெரும்பான்மையானவை ஆறு அங்குல நீளமுடையன; அவை பார்ப்பதற்கு அழகாகவும், நல்ல கருக்குள்ளவையாகவும், அழகாகக் கரத்தினுள் அடங்கக் கூடிய பிடிகளுள்ளவையாகவும் செய்யப்பட வேண்டும்;

1. கங்கமுக யந்திரம்—பருந்தின் அலகைப் போன்ற உருவமுள்ள கருவி.

2. சஸ்திரவிதி—தேகத்தில் வித்ரதி முதலியதை அறுப்பது முதலிய காரியங்களில் உபயோகிக்கும் ஆயுதம் இங்கு சஸ்திரம் எனப்படுகிறது. அவ்வித ஆயுதங்களையும், அவற்றின் உபயோக முறை முதலியவற்றையும் விவரிக்கும் அத்தியாயம்.

அவை நன்றாக ஊதப்பட்ட சுத்தமான எஃகை உருக்கி வார்த்து, ஆகவே கரடுகட்டாதவாறு ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்டு, நன்றாகத் திரட்டி சாணையிடப்பட்டு, கருநெய்தல் மலர்களைப்போன்ற காந்தியுடையவைகளாகவும் இருக்க வேண்டும்; அவற்றின் உருவங்கள் அதனதன் பெயருக்கு ஏற்ற வண்ணம் அமைந்திருக்க வேண்டும்; அவற்றின் கருக்கானது சஸ்திரத்தினுடைய அகலத்தில் எட்டில் ஒரு பங்காகவும் இருக்க வேண்டும்; எந்தெந்த ஸ்தாநத்தில் எந்தெந்த சஸ்திரம் உபயோகிக்க வேண்டுமோ அததற்குத் தகுந்தபடி ஒவ்வொரு சஸ்திரத்திலும் இரண்டோ மூன்றோ வேண்டியிருக்கும். சஸ்திரங்களை வைத்தியர் எப்பொழுதுமே அருகில் ஆயத்தமாய் வைத்திருப்பது அவசியம். 1—4.

மண்டலாக்ரம்:—(1) அவற்றுள் மண்டலாக்ரம் என்னும் சஸ்திரம்[1] ஆள்காட்டி விரலுடைய நகத்தின் உட்புறம்போல வளைந்து கூர்மையான கருக்குடன் கூடியது. (2) இந்த சஸ்திரம் போதகீ, சுண்டிகா முதலிய[2] வியாதிகளைக் கீறுவதற்கும், அறுப்பதற்கும் உபயோகிக்கப்படும்.—5.

வ்ருத்தி பத்திரம்:—(1) க்ஷுரம் என்னும் கத்திபோல் வ்ருத்தி பத்திரம் என்கிற சஸ்திரத்தை[3] அமைக்க வேண்டும். இது அறுத்தல், வெட்டுதல், கிழித்தல் என்னும் வேலைகளில் உதவும். (2) வீக்கம் மேலாக உயர்ந்திருந்தால் அதில் வளைவில்லாமல் நீண்ட முனையுடன் கூடிய விருத்தி பத்திரமும், அதற்கு மாறாக ஆழமான வீக்கத்துடன் கூடிய விரணத்தில் பின்புறமாக வளைந்த முனையையுடைய வ்ருத்தி பத்திரமும் உபயோகிக்கத் தகுந்தவையாம்.—6.

உத்பலபத்திரமும் அத்யர்த்ததாரையும்:—உத்பலபத்திரம் என்றும்,[4] அத்யர்த்ததாரை என்றும்[5] இரண்டு சஸ்திரங்கள் உண்டு; இவற்றுள் முதலிற் கூறியது சிறிது நீண்ட முகமுடையது; சேதநம் என்கிற அறுக்கும் வேலையில் உபயோகிக்கக் கூடியது. இரண்டாவது சஸ்திரமோ குறுகிய முகமுடையதாய் பேதநம் என்னும் பிளக்கும் வேலையில் பிரயோகிக்கத் தகுந்ததாம்.—6¾.

ஸர்ப்ப முகம்:—(1) ஸர்ப்பமுகம்[6] என்னும் சஸ்திரம் நாசியிலும் செவியிலும் உண்டாகும் அர்சஸ்ஸுகளை அறுப்பதற்கும்

1 மண்டலாக்ரம்—சிறிய வாள்.

2. போதகீ, சுண்டிகா என்பவை நேத்திரத்திலுண்டாகும் சில வியாதிகள்.

3. வ்ருத்தி பத்திரம்—அகன்ற தளமுள்ள கத்தி.

4. உத்பல பத்திரம்—நெய்தல்மலரைப்போன்ற தளத்தையுடைய சஸ்திரம்.

5. அத்யர்த்ததாரை—உத்பலபத்திரத்திலும் ஒன்றரைப் பங்கு குறைந்த அகலமான கூர்மையுடைய சஸ்திரம்.

6. ஸர்ப்பமுகம்—ஸர்ப்பத்தின் முகம்போன்ற முனையையுடைய சஸ்திரம்.

வெட்டுவதற்கும் உதவும்; (2) இதன் கருக்கு அரை அங்குலம் அகலமுடையதாயிருக்கும்.—7½.

எஷணி :—(1) விரணம் முதலியவற்றில் புரையோடும் வழியைத் ஆராய்வதற்கு உபயோகமான சஸ்திரம் எஷணி[1] என்று வழங்கப்படும். (2) அது கூர்மையாக இல்லாமல் மழுமழுவென்று மண்புழுவின் தலை போன்ற முகமுடையதாய் அமைக்கப்பட வேண்டும்.—8.

ஸூசீமுக எஷணியும் வேதஸ பத்திரமும் :—பேதகம் என்னும் பிளக்கும் வேலையில் உபயோகமாகக் கூடியதும், ஊசிமுனைபோன்ற முகமுடையதுமான மற்றொரு எஷணி[2] உண்டு; இதற்கு அடியில் ஒரு துவாரமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். வஞ்சியிலை போன்ற கருக்கும் உருவமுமுள்ளதாய் வேதஸ பத்திரம் என்னும் சஸ்திரம்[3] சொல்லப்படும்; இது குத்துவதற்கு உதவும்.—8¾.

சராரீமுகம், த்ரிகூர்ச்சம், குசாடா :—சராரி யென்னும் பக்ஷியின் முகம்போன்ற முகமுடையதாய் அமைக்கப்பட்ட சஸ்திரத்திற்கு சராரீ முகம்[4] என்று பெயர். அவ்வாறே மூன்று முனைகளுடன் கூடியதாய் செய்யப்படும் சஸ்திரத்திற்கு த்ரிகூர்ச்சகம்[5] என்று பெயர்; இவ்விரண்டு சஸ்திரங்களும் ஸ்ராவ்யம் என்கிற இரத்தத்தைப் போக்கும் வேலைக்கு உபயோகப்படுகின்றன. வாயிலுள்ள இரத்தம் ஸ்ராவிக்கச் செய்வதற்கு குசாடா[6] என்னும் சஸ்திரம் பிரயோகிக்கப்படும்; சராரீ முகத்திலுடையதும், குசாடாவினுடையதும், கருக்கு முனைகள் இரண்டு அங்குலம் அளவாகச் செய்யப்பட வேண்டும்.—9, 9½.

அந்தர்முகமும் அர்த்த சந்திர முகமும் :—அந்தர்முகம்[7] என்னும் சஸ்திரமும் ஒருவாறு குசாடாவைப்போன்றதாகவே இருக்கும்; அதனுடைய கருக்கு மூன்றரை அங்குலம் அளவுள்ளதாகும்.

1. எஷணி—இது "ஸாதாரண ஏஷணி" அல்லது "கண்டுபத முக ஏஷணி" என்று கூறப்படும்.
2. ஊசிமுனைபோன்ற முகமுடையதாகையால் ஸூசீமுகைஷணி என்று இது கூறப்படுகிறது.
3. வேதஸபத்திரம்—நீர்வஞ்சியிலை போன்றதாயிருப்பதால் இப்பெயர் வந்தது.
4. சராரீயென்பது மிக்க நீண்டும் அடியில் ஆழமாக விரிந்துமுள்ள அலகையுடைய பக்ஷி; அவ்வித பக்ஷியின் அலகுபோன்ற முனையுடைய சஸ்திரம் சராரீமுகம் என்று கூறப்படுகிறது.
5. மூன்று முனைகளிருப்பதால் த்ரிகூர்ச்சகம் எனப்படுகிறது.
6. குசாடா—தர்ப்பம்போல் நீண்டும் அதுபோல் கூர்மையாகவுமுள்ள சஸ்திரம்.
7. அந்தர்முக சஸ்திரம—கத்தரி முதலியவற்றிற்கு இருப்பதுபோல் உட்புறமாகக் கருக்கையுடைய சஸ்திரம்.

அர்த்த சந்திரமுகம்[1] என்னும் சஸ்திரமும் ஒருவாறு அந்தர்முகம் போலவே இருக்கும்.—10¼.

வ்ரீஹிமுகம் :—வ்ரீஹிமுகம்[2] என்னும் சஸ்திரம் முனையில் ஒன்றரை அங்குலம் அளவுடையதாயிருக்கும்; அதை ஸிரைகளென்னும் இரத்தக் குழாய்களையும், வயிற்றையும் கீறுவதற்குப் பிரயோகிக்கவேண்டும்.—11.

குடாரி:—பசுவின் பல்லைப்போன்ற உருவமுள்ளதாய் அரை அங்குலம் அளவுள்ள முகமுடையதாக குடாரி[3] என்னும் சஸ்திரம் பெரிய உருவாகச் செய்யப்படவேண்டும்; இச்சஸ்திரம் ஒரு தண்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும்: இதை உயரநிமிர்த்தியவாறு அஸ்த்திகளின்மேல் அமைந்துள்ள ஸிரையைக் கீறவேண்டும்.—12.

த்விமுக சலாகை :—செப்புக்கம்பியினால் இரண்டு முனையிலும் முகமுடையதாகச் சலாகை ஒன்று செய்யவேண்டும்; அதன் முகம் சிவந்த மருதோன்றிச் செடியின் மொட்டுபோன்றதாயிருக்க வேண்டும்; இது த்விமுக சலாகை எனப்படும்; இதனால் லிங்கநாசம்[4] என்னும் நேத்திரத்திலுண்டாகும் வியாதியைக் கீறலாம்.—12¾.

அங்குலி சஸ்திரம் :—அங்குலிசஸ்திரம்[5] என்பதை அடியில் வருமாறு அமைக்கவேண்டும்: மோதிரம் மாதிரி வலயம் செய்யப்பட்டு, அதிலிருந்து இச்சஸ்திரத்தின் முகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நீண்டிருக்க வேண்டும்; இதன் கூரான பாகம் அரை அங்குலம் நீண்டிருக்கவேண்டும்; இதன் உருவம் வ்ருத்திபத்திரம் போன்றதாகவோ மண்டலாக்ரம் போன்றதாகவோ இருக்கும்; ஆள்காட்டி விரலின் முதற்கணுவில் பிடிக்கக்கூடிய அளவுள்ள மோதிர முடையதாய் இரண்டு தாள்களும் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருப்பதற்காக ஸூத்திரத்தினால் கட்டப்பட்டிருக்கும். இது தொண்டையிலுண்டாகும் ரோகங்களைச் சேதநம் செய்யவும் பிளக்கவும் உபயோகிக்கப்படும். 13—15.

படிசம் :—படிசம்[6] என்னும் சஸ்திரமானது களசுண்டியென்னும் தொண்டையினுள் வீங்கிய கிரந்திகளையும், அர்மம் முதலிய

1. அர்த்த சந்திரமுகம்—முனையில் அஷ்டமீ சந்திரனைப்போன்ற உருவமுள்ளது.
2. வ்ரீஹிமுகம்—வ்ரீஹியென்றால் நெல்; அது போன்ற முகமுடைய சஸ்திரம்.
3. குடாரீ—சிறிய கோடரியைப்போன்ற சஸ்திரம்.
4. லிங்கநாசம்—தர்சந சக்தியை முற்றிலும் போக்கி நேத்திரத்தில் வெளிச்சம் சிறிதும் உட்புகாவண்ணம் செய்துவிடும் நேத்திர வியாதி.
5. அங்குலி சஸ்திரம்—விரலில் மாட்டிக்கொண்டு தொண்டையில் சஸ்திர சிகித்ஸை செய்வதற்கு உபயோகமான சஸ்திரம்.
6. படிசம்—தூண்டுமுள்.

மற்ற விங்கிய பாகங்களையும் பற்றிக் கொள்வதற்கு உபயோகமான சஸ்திரம்; இதன் முகம் கன்றை வளைந்திருக்கும்.—15½.

கரபத்திரம்:—அஸ்திகளை அறுப்பதற்கு உபயோகமானது கரபத்திரம்[1] என்னும் சஸ்திரம்; இதன் கருக்கு மிகவும் கடினமாயிருக்கும்; இது நீளத்தில் பத்து அங்குலமும், அகலத்தில் இரண்டு அங்குலமுமாயிருக்கும்; பற்கள் சிறியவைகளாய் வரிசையாய் அமைந்திருக்கும்; கைப்பிடி முதலிய பாகங்கள் கெட்டியாக இணைக்கப்பட்டிருக்கும்.—16½.

கர்த்தரி:—ஸாதாரண கத்தரியைப்போலவே இன்னும் சிறியதாக கர்த்தரி என்னும் சஸ்திரம் அமைக்கப்படும்; இது ஸ்நாயுக்களையும்[2], நூல்களையும், மயிர்களையும் அறுப்பதற்கு உபயோகிக்கப்படும்.—17.

நக சஸ்திரம்:—ஒன்பது அங்குலம் நீளத்தில் இரண்டு முனைகளுடையதாய் நகசஸ்திரம்[3] என்னும் கருவியைச் செய்யவேண்டும்; அதில் ஒரு பக்கத்து முனை நகம்போல் வளைவாகவும், மற்றொரு பக்கத்து முனை நேர்மையாகவும் உள்ள கருக்குகளுடன் கூடியதாயிருக்கும். இக்கருவி ஸூக்ஷ்மமான முள் முதலிய சல்யங்களை வெளிப்படுத்தவும், அறுத்தல், சுத்தல், கொத்துதல், கீறல் என்னும் வேலைகளைச் செய்யவும் உபயோகமானது.—18.

தந்தலேகநம்:—ஒரே பக்கத்தில் கருக்குடையதாகவும், நாற் சதுரமான கனமுள்ளதாகவும், மற்றொரு பக்கத்தில் கட்டுள்ளதாகவும் தந்தலேகநம்[4] என்னும் சஸ்திரம் நிர்மிக்கப்படும்; இதனால் பற்களின் பின்புறத்திலுண்டாகும் தந்தசர்க்கரைகளைத்[5] தேய்த்துச் சுத்தி செய்யலாம்.—19.

ஸூசிகள்:—சஸ்திரகர்மத்தில் தைப்பதற்கு உதவக் கூடிய மூன்று விதமான ஊசிகள் உண்டு; அவை நூல்கள் புகுந்து அடங்கக் கூடியவையாகவும், எளிதில் ஒடியாவண்ணம் திடமாகவும் இருக்கவேண்டும்; சதை பருத்த இடங்களைத் தைப்பதற்கு வேண்டிய ஊசிகள் மூன்று பட்டைகளுள்ளவையாய் மூன்று அங்குலம் நீண்டிருக்கவேண்டும். சதை குறைந்துள்ள அடர்ந்த இடங்களிலும் ஸந்திகளிலும் உள்ள விரணங்களைத் தைப்பதற்கு இரண்டு அங்குலம் நீண்டதாயிருக்கவேண்டும். பக்வாசயம் ஆமாசயம் முதலிய விடங்களைத் தைக்கவேண்டுமானால், நெல்லைப்போன்ற முக

1. கரபத்திரம்—சிறிய கைவாள்.
2. ஸ்நாயு—தசை நார்கள் என்னும் மாம்ஸ பேசிகளை எலும்புகளுடன் சேர்த்துப் பிணைக்கும் தசைநார்.
3. நகசஸ்திரம்—முன்வாங்கியைப்போன்ற கருவி.
4. தந்தலேகநம்—பற்களைச் சுரண்டும் கருவி.
5. தந்த சர்க்கரை—பற்களின் பின்புறங்களிலும் இடுக்குகளிலும் சுண்ணாம்புபோல் கரை கட்டியிருக்கும் காரை யெனப்படும் செதில்கள்.

முடையதாகவும், வில்லைப்போல் வளைந்ததாகவும், இரண்டரை அங்குலம் நீண்டதாகவும் ஊசி இருக்கவேண்டும்.—20, 21½.

கூர்ச்சம்:—அவ்வூசிகள் முற்றிலும் திரண்டுருண்டவைகளாய் நாலு அங்குலம் நீண்டும் இருக்குமானால் அதற்குக் கூர்ச்சம்[1] என்று பெயர்; வட்டமான சிறியதோர் பீடத்தில் இவ்விதமான ஏழெட்டு ஊசிகளை வைத்து அவைகளையும் ஒன்றாகக் கட்டி விடவேண்டும். இக்கூர்ச்சத்தை - நீலிகா-வியங்கம் என்கிற வியாதிகளிலும், மயிர்களை உதிர்ப்பது-கொத்துவது என்னும் வேலைகளிலும் உபயோகிக்கலாம்.—22, 22½.

கஜம்:—அரை அங்குலத்திற்கு உட்பட்ட முகமுடைய எட்டு முட்களை வட்டமான தன் சிகரத்தைச் சுற்றிலுமுடையதான சஸ்திரம் கஜம்[2] எனப்படும்; இதை நாசியினுள் மெதுவாகச் செலுத்தி இரண்டு கைகளாலும் கடைந்து துஷ்ட ரத்தத்தை அங்கிருந்து வெளிப்படுத்தலாம்.—23½.

யூதிகா:—கர்ணபாளி யென்னும் காதிலுண்டாகும் விரணங்களைச் சுத்தி ஸ்வஸ்தம் செய்வதற்கு யூதிகா[3] என்னும் சஸ்திரம் உபயோகிக்கப்படும்; அது மொட்டுப்போன்ற முகமுடையதாயிருக்கும்.—24.

ஆரா:—ஆரா[4] என்னும் சஸ்திரம் முகத்தின் வட்டத்தில் அரை அங்குலம் அளவுள்ளதாயிருக்கும்; விரணம் முதலியவற்றில் உள் செல்லக் கூடிய அதன் மேற்பாகமும் அரை அங்குலம் அளவாக நன்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும்; நான்கு பட்டைகள் நிறைந்த இச்சஸ்திரத்தினால் பக்குவமாயும் ஆமமில்லாமையில் இருக்கிறதாயென்று நிச்சயிக்க முடியாத விக்கிரதத்தையும், அதிகமாய் விருத்தியான கர்ணபாளி யென்னும் காதிலுண்டாகும் விரணத்தையும் கொத்தி யெடுக்கலாம்.—25¼.

கர்ணவேதநீ:—கர்ணவேதநீ யென்னும் ஒருவித ஊசியானது மூன்று அங்குலம் நீண்டிருக்கும்; அதில் முனைக்குக் கீழே மூன்றில் ஒரு பங்கு தூரத்தில் துவாரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்; இது காது குத்துவதற்கும், கர்ணபாளிகளைக் கொத்துவதற்கும் உதவும்.—26.

அநுசஸ்திரம் முதலியவை:—அட்டை, க்ஷாரங்கள், அக்னி, காசம் என்னும் கண்ணாடித்துண்டு, சிலைகள், நகம் முதலிய லோஹ

1. கூர்ச்சம்—நீண்ட அநேகம் தாள்களைப்போன்ற ஊசிகள் சேர்ந்து கூர்ச்சம்போல் அமைந்ததால் கூர்ச்சம் எனப் பெயர் வந்தது.
2. கஜம்—துடைப்பு என்று பொருள்; ஆனால் இது ஒருவாறு மத்தைப் போல் இருக்கும்.
3. யூதிகா—முல்லைப் பூவைப்போல் இருப்பதால் இப்பெயர் வந்தது.
4. ஆரா—ஒருவிதமான அரம் என்னும் கருவி.

ஸம்பந்தமற்ற வஸ்துக்கள் அநுசஸ்திரங்கள்[1] எனப்படும். இவ்வாறே வைத்தியர் அவரவருடைய யுக்தியையும் யோசனையையும் உபயோகித்து இன்னும் அநேக சஸ்திரங்களையும், வேறு வகையான யந்திரங்களையும் சிகித்ஸா முறைகளுக்கு உதவுமாறு அமைத்துக் கொள்வார்களாக.—27, 27$\frac{1}{2}$.

சஸ்திரங்களுடைய ஸாதாரண வேலைகள் :—வெளியில் பிடுங்கியெடுத்தல், பிளக்குதல், தைத்தல், துழாவல், கீறுதல், கொத்துதல், குத்துதல், அறுத்தல், வெட்டுதல், கடைதல், பற்றிக்கொள்ளுதல், சுடுதல் என்னும் இவை இச்சஸ்திரங்களுடைய வேலைகளாம்.—28$\frac{1}{2}$.

சஸ்திரங்களுக்குப் பொதுவான எட்டு தோஷங்கள் :—கூர்மையின்மை, கருக்கல் சிதைவு, வேண்டிய அளவிலும் மிக மெல்லியதாயிருத்தல், மிகப் பருமனாயிருத்தல், குறுகியிருத்தல், மிகவும் நீண்டிருத்தல், வளைந்திருத்தல், கருக்கு மழுக்கங் கொண்டிருத்தல் என்னும் இவை சஸ்திரங்களுக்குப் பொதுவாய் ஏற்படக்கூடிய எட்டு தோஷங்களாம்.—29$\frac{1}{2}$.

சஸ்திரங்களைப் பிடிக்கும் வகை :—அறுத்தல், பிளத்தல், கீறுதல் என்னும் இக்காரியங்களைச் செய்வதற்குச் சஸ்திரத்தை அதன் கைப்பிடிக்கும் கருக்குப்பிடிக்கும் இடையில் ஆள்காட்டிவிரல், [illegible] பிடிக்க வேண்டும். ஸ்ராவணம் என்னும் இரத்தக்குத்தல் செய்யவேண்டிய வேலைகளில் சஸ்திரத்தை அதன் நுனியின் அடியில் ஆள்காட்டிவிரலாலும் பெருவிரலாலும் பற்றிக்க வேண்டும். விரீஹிமுகம் என்னும் ஆயுதத்தைக் கரதலத்தில் அதன் [illegible] மறைந்திருக்குமாறு பிடித்துக்கொண்டு [illegible] வேலை செய்ய வேண்டும். ஆஹரணம் என்னும் பிடுங்கியெடுக்கும் வேலையில் சஸ்திரங்களை அடிப்பிரதேசங்களில் பிடிக்க வேண்டும். மற்ற வேறு சஸ்திர சிகித்ஸைகளில் [illegible] கருவிகளைப் பிடித்துக் கொள்க. 30—32.

சஸ்திரகோசம் என்னும் கருவிப்பெட்டி :—சஸ்திரங்களை வைப்பதற்காக கோசம் என்னும் பெட்டி அழகிய முறையாய் அமைக்கப்படும்; பெட்டியானது ஒன்பது அங்குலம் அகலமும், பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளமுமுள்ளதாய் தகுந்தவாறு பருமனுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்; முகமற்பட்டு, பயிரிழை புழுக்கள் மேல் தாக்காததற்கு ஒதுவிக்கப்பட்டு, ஸாதாரணப்பட்டு, வெண்பட்டு, மிருதுவான சர்மம் இவ்வஸ்துக்களால் அது அமைக்கப்பட வேண்டும்; தையல் கெட்டியாகவும் பார்ப்பதற்கு விகாரமில்லாமல் அழகாக

1. அநுசஸ்திரங்கள்—சஸ்திரங்களுக்கு உதவியான கருவிகள் என்றும், அவற்றிலும் சிறிது குறைவான வேலைகளைச் செய்யக்கூடியவையென்றும் கருதி இவை அநுசஸ்திரங்கள் எனப்பட்டன; இவை உபசஸ்திரங்கள் என்றும் கூறப்படும்.

வும் அமைந்திருக்க வேண்டும்; சஸ்திரங்கள் வைப்பதற்கு ஏற்றவாறு இடையிடையில் பட்டு அல்லது மயிரிழைகள் வைத்து இடைவெளி ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கும்; பெட்டியின் உள்ளே சஸ்திரங்கள் வைக்குமிடத்தில் அடியில் நெடுக ஒரு நூல் அல்லது மிருதுவான மெல்லிய கயிறை வைத்திருக்க வேண்டும்; இதன் மேல் மூடியைப் பூட்டுவதற்கு அநுகூலமான தாழ்ப்பாள் இடப்படவேண்டும்; கோசமானது முற்றிலும் அழகாகவும் எடுத்துவைதற்கு ஏற்றவாறும் அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.—33, 34.

அட்டைகளின் பிரயோகத்திற்கு ஏற்றவர்கள் :—கஷ்டங்களைத் தாங்கமுடியாத ஸுகதேஹிகளுடைய சரீரத்திலிருந்து இரத்தத்தை ஸ்ராவிக்கச் செய்யவேண்டுமானால் அட்டைகளைப் பிரயோகிக்கவேண்டும்.—35.

விஷகுணமுள்ள அட்டைகள் :—கெட்டுப்போன ஜலத்திலும், மத்ஸ்யம்-தவளை-ஸர்ப்பம் இவை முதலியவற்றின் சவங்கள் அழுகியும் மற்றும் பலவித அழுக்குகள் சேர்ந்துமுள்ள இடங்களிலும் உற்பத்தியான அட்டைகளும், சிவப்பாகவோ வெண்மையாகவோ மிகவும் கறுப்பாகவோ இருப்பனவும், வெகு சபலமாக அசைபவையும், பருத்துப் பசையுள்ளவையும், இந்திர தநுஸ்ஸைப்போல் பலவர்ணங்களான வெவ்வேறு வரிகளை மேலே அமையப் பெற்றவையும், மயிர்கள் அடர்ந்தவையுமான அட்டைகளும் விஷகுணமுள்ளவையாகையால் அவற்றை இச்சிகித்ஸையில் உபயோகிக்கக் கூடாது.—36, 36$\frac{3}{4}$.

விஷகுணமுள்ள அட்டைகளாலுண்டாகும் தீங்குகளும், பரிஹாரமும் :—அவ்வித விஷகுணமுள்ள அட்டைகளைப் பிரயோகிப்பதால் சொறி, சிரங்குகள், அழற்சி, ஜ்வரம், தலைசுற்றல் என்னும் இவ்விகாரங்கள் ஸம்பவிக்கும். அவ்வித நிலைமையில் விஷஹரமாகவும் இரத்தபித்தவிகாரங்களைப் பரிஹரிக்கத்தகுந்ததாகவும் உள்ள சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும்.—37$\frac{1}{4}$.

சுத்தமான அட்டைகள் :—சுத்தமான ஜலத்தில் உற்பத்தியான அட்டைகள் விஷத்தன்மை நீங்கியவைகளாகவும், பாசிபோல் ஒருவாறு கறுநிறமுள்ளவைகளாகவும், திரண்டுருண்டு நீலமான மேல் வரிகளுடன் கூடியவையாகவும், ஒருவாறு மங்கல் நிறமான பிருஷ்டபாகமுடையவையாகவும், வயிற்றில் மட்டும் சிறிதளவு பொன்னிறமாகவும், மெலிந்த தேஹமுள்ளவையாகவும் இருக்கும்.—38, 38$\frac{1}{2}$.

இரத்தமதங்கொண்ட அட்டைகள் :—சுத்தமான அவ்வித அட்டைகளையும் அவை குடித்த இரத்தத்தை நன்றாகக் கக்கச் செய்யாமல் விடுவதாலும், அடிக்கடியும் அவற்றையே மீண்டும் இரத்தமுறிஞ்சுவதற்குப் பிரயோகிப்பதாலும் ஜலத்தில் விடும்போது அவை கஷ்டப்பட்டு உறங்கி அசையக் கூடாமலிருக்கும்; அத்தகைய ஜந்துக்கள் இரத்தத்தினால் மதமேறிவிட்டதாக அறிந்து அவற்றை உபயோகிக்காமல் பரிஹரிக்க வேண்டும்.—39$\frac{1}{4}$.

அட்டைகளைப் பிரயோகிக்கும் வகை :—எவ்வித தோஷமுமில்லாத மற்ற அட்டைகளை, மஞ்சள் அரைத்துக் கரைத்த ஜலத்தில் மிதக்க விடவும்; அல்லது காடியிலாவது, மோரிலாவது விடவேண்டும்; மறுபடியும் எடுத்து சுத்த ஜலத்தில் விட்டு அவற்றிற்குத் தெம்புண்டு பண்ணவும். பிறகு அட்டைவிடவேண்டிய இடத்தில் நெய்யைத் தடவி, ஸஸ்திரத்தினால் கீண்டு இரத்தத்தை ஒரு சிறிது கசியச்செய்து, அட்டைகளை அவ்விடத்தில் கடிக்கவிடவும். அவை தலையை நீட்டிக்கொண்டு இரத்தத்தை உறிஞ்சும்; அப்பொழுது மிருதுவான வஸ்திரத்தினால் அவற்றை மறைத்து வைக்கவும்.[1] 40—41½.

அட்டை அசுத்தரக்தத்தை மாத்திரம் கிரஹிப்பது :—அன்னப்பறவை ஜலம் கலந்த பாலிலிருந்து பாலைமட்டும் பிரித்துக் குடிப்பது போல, தேஹத்தில் அசுத்த ரத்தத்தோடு கூடவே சுத்த ரத்தமும் கலந்திருந்த போதிலும், அதிலிருந்து அட்டை அசுத்தமான இரத்தத்தை மாத்திரம் முதலில் பிரித்துக் குடித்துவிடும்.—42½.

அட்டையை விடுவிக்க வேண்டிய ஸமயமும் அதைக் கக்கச் செய்வதும் :—(1) கடித்த இடத்தில் குத்தல் வலியாவது, தினவாவது உண்டானால், உடனே அட்டையை இழுத்து விட்டு, அதன் முகத்தில் சிறிது உப்பையும் எண்ணெயையும் தடவி, மிகவும் மிருதுவான அரிசிமாவால் ரூக்ஷமாகவும் செய்து, இரத்தத்தைக் கக்கச் செய்யவும் வேண்டும். (2) அவ்வாறு ஒரு முறை இரத்தங்குடித்து விடுவித்த அட்டைகளுக்கு இரத்த[illegible] உண்டாகாமல் இருப்பதற்காக, அவற்றைப் பிடித்து மறுபடியும் ஏழு நாட்கள் வரையில் இரத்தம் உறிஞ்சுவதற்கு விடக் கூடாது.—43, 44.

ஸம்யக்வாந்த-அதிவாந்த-துர்வாந்தமான அட்டைகளின்[2] இலக்ஷணங்கள் :—(1) அட்டைகள் குடித்த துஷ்ட ரத்தத்தை நன்கு கக்கிய பிறகு, அவற்றிற்கு மீண்டும் முன் மாதிரியாகவே சுறுசுறுப்பும், பலமும் உண்டாகும். (2) மிதமிஞ்சி இரத்தத்தைக் கக்கினால் அதிக வாட்டமுண்டாகும், அல்லது அவை இறந்துவிடும். (3) வேண்டியவளவு துஷ்ட இரத்தத்தைக் கக்காவிட்டால் அட்டைகள் திமிர்த்துப்போய் மதங்கொண்டும் இருக்கும்.—45.

அட்டைகளைக் காப்பாற்றும் வகை :—அட்டைகளின் வாயிலிருந்து வடியும் சொள்ளு நீரும், மற்றும் ஏதேனும் வஸ்துக்களும் ஜலத்தில் விழுந்து அழுகிப் பதன் கெட்டுப்போய், அவற்றிற்குக்

1. இரத்தத்தைக் குடிக்கும்போது பிணியாளி முதலியவர் மனதில் அச்சங்கொள்வர் என்று அட்டையை மூடவேண்டும் எனப்படுகிறது.

2. ஸம்யக் வாந்தம்—நன்றாக வமனம் செய்விக்கப்பட்டது. அதிவாந்தம்—அதிகமாக (மிதமிஞ்சி) வமனம் செய்விக்கப்பட்டது. துர்வாந்தம்—போதுமான வமனம் செய்விக்கப்படாதது.

கெடுதியுண்டு பண்ணாமலிருப்பதன் பொருட்டு, அந்த அட்டைகளை, மண்ணும் தண்ணீரும் நிரம்பிய வெவ்வேறு தொட்டியில் அப்போதைக்கப்போது மாற்றி மாற்றி விட்டுவர வேண்டும்; இல்லையேல், அவ்வாறு பதன் கெட்ட ஜலத்தின் ஸம்பந்தத்தினால் அட்டைகள் விஷப்பற்றுள்ளவைகளாய் விடும்.—46.

அட்டைகளை விட்டும் இரத்தம் அசுத்தமாயிருந்தால் செய்யவேண்டிய உபசாரம்:—இரத்தம் இன்னும் அசுத்தமாயிருப்பதாகத் தெரிய வந்தால், மஞ்சள், வெல்லம், தேன் இவற்றைக் கடித்த விடத்தில் நன்றாகத் தேய்த்து, அவ்விடத்திலிருந்தும் இரத்தம் நன்கு வெளிப்படும்படிச் செய்யவும். அப்பால், "சததௌத க்ருதம்" என்னும் நெய்யைக்கொண்டு[1] ஒற்றடம் கொடுத்து, சீதளமான களிம்புகளையும் அக்கடிகளின்மேல் பூசலாம்.—47.

அசுத்த ரத்தம் வெளியானதும் உண்டாகும் குணங்கள் :—அசுத்தமான இரத்தம் வெளிப்படுத்தப்பட்டதும், உடனே வியாதியும் நிவ்ருத்தியாகும்; உடம்பிலுண்டான வலி முதலியவைகளும் சாந்தமாய்விடும்.—47½.

ஸ்தாநம் விட்டுப் பெயர்ந்த இரத்தத்தை நன்கு வெளிப்படுத்தல் :—அசுத்தமான இரத்தம் அதன் ஸ்தாநத்திலிருந்து கிளப்பப்பட்டு, விரணத்தின் முகத்தில் வந்து நின்றுவிடுமானால், அப்பொழுது அந்த இரத்தம் பழகிப்போய் அம்லமாக ஆய்விடும். அவ்வாறு நேரிடாமலிருப்பதன்பொருட்டு அந்த இரத்தத்தை மறுபடியும் வடியச்செய்ய வேண்டும்.—48½.

அலாபு-கடிகைகளை உபயோகிக்கக் கூடாத நிலைமைகள் :—சுரைக்குடுக்கைகளையாவது, கடிகைகள் என்னும் குடுவைகளையாவது, இரத்தம் பித்தத்தினால் தூஷிக்கப்பட்டிருக்கும்போது அதை வெளிப்படுத்துவதற்காக உபயோகிக்கக் கூடாது; அக்கருவிகளில் அக்னியை உபயோகிக்கவேண்டியிருப்பதால், அவை இந்த நிலைமையில் தகாதவைகளாம்.[2] ஆனால் இரத்தம் கபத்தினாலாவது வாயுவினாலாவது கோளாறடைந்திருக்கும் நிலைமையில் அக்கருவிகளை உபயோகிக்கலாம்.—49½.

ச்ருங்கத்தினால் இரத்தம் வெளிப்படுத்தக்கூடாத நிலைமைகள்:—கபத்தினால் கோளாறடைந்த இரத்தம் இறுகிப்போகுமாதலால், அதை ச்ருங்கம் என்னும் பீச்சாங்குழலால் வெளிப்படுத்தக் கூடாது. ஆனால் வாத-பித்தங்களால் கோளாறடைந்துள்ள இரத்தத்தை ச்ருங்கத்தினால் வெளிப்படுத்தலாம்.—50½.

1. சததௌத க்ருதம்—நூறு தடவை ஏதேனும் கஷாய வகைகளில் கடைந்தெடுத்து பக்குவம் செய்த நெய்.

2. பித்தத்தை உஷ்ணவீர்யமான பதார்த்தங்கள் அல்லது சிகித்சைகள் விருத்தி செய்யுமாகையால், அக்னி ஸம்பந்தமுள்ள அலாபு-கடிகைகள் தகாதவையென்று கூறப்பட்டது.

துஷ்ட இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தும் பலவித முறைகள்:— இரக்தமோக்ஷணம் செய்யவேண்டிய அவயவத்திற்குச் சிறிது மேலே கயிற்றினாலாவது வஸ்திரத்தினாலாவது மேடு பள்ளமில்லாமல் கெட்டியாகக் கட்டி, இரத்தம் வெளிவருமாறு கீண்டி விடவும்; ஸ்நாயுக்கள், ஸந்திகள், எலும்புகள், மர்மஸ்தானங்கள் இவற்றில் சஸ்திரம் படக்கூடாது. கொத்தும் வாட்டமானது மேலிருந்து கீழ்முகமாகச் சாய்ந்ததுபோலவும், முதலில் கீழே ஆரம்பித்து [illegible] மேலேயும் சஸ்திரத்தினால் கொத்திக்கொண்டு போகவேண்டும்; கொத்துதல் அதிக ஆழமாகவாவது, ஒன்றுக்கொன்று வெகு நெருக்கமாகவாவது, நீளத்தில் குறுக்காகவாவது விழக்கூடாது; மேலும் ஒருமுறை கொத்திய இடத்திலேயே மற்றொரு முறை கொத்துதலும் தகாது. ஓரே இடத்தில் தங்கியுள்ள துஷ்ட இரத்தத்தைக் கொத்திவிடுதலால் விடலாம்; கட்டிப்போய் அல்லது தோய்ந்துள்ள இரத்தத்தை அட்டைகளைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தலாம்; உணர்ச்சியற்ற அவயவத்திலுள்ள இரத்தத்தைப் பீச்சாங்குழலால் வெளிப்படுத்திவிடலாம்; உடலெங்கும் வியாபித்துள்ள துஷ்ட இரத்தத்தை ஸிராவ்யதைகளால்[1] வெளிப்படுத்தலாம்; ஓரிடத்தில் அதிகமாகச் சேர்ந்துள்ள இரத்தத்தையும் கொத்திவிடலாம்; ஆழமான ஸ்தலங்களிலுள்ள இரத்தத்தை அட்டைகளால் வெளியிடலாம்; சர்மத்தைப் பற்றியுள்ள இரத்தத்தை ச்ருங்கத்தினாலாவது, குழாயினாலாவது, சுரைக் குடுக்கையினாலாவது வெளிப்படுத்தலாம்; அகில சரீரத்திலும் வியாபித்துள்ள துஷ்ட இரத்தத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குமட்டும் ஸிராவ்யதை ஒன்றே சிறந்த சிகித்ஸையாகும். அல்லது வாத-பித்த-கப ஸ்தானங்களிலுள்ள துஷ்ட இரத்தத்தை முறையே ச்ருங்கத்தினாலும், அட்டைகளாலும், சுரைக் குடுக்கைகளாலும் வெளிப்படுத்தவுங் கூடும். 51—55.

இரத்தஸ்ராவத்தில் உண்டாகும் உபத்திரவத்திற்குப் பரிஹாரம்:— எவனுடைய தேஹத்திலிருந்து இரத்தம் வெளிப்படுத்தப்பட்டதோ, அவனுக்குக் குளிர்ச்சியான பலவித பூச்சுகளால் வாயு பிரகோபம் அடையும்; அதனால் இரத்தம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட இடத்தில் குத்தலும், தினவும், வீக்கமும் ஸம்பவிக்கும். அவ்வாறு கோபமடைந்து ஸம்பவிக்கும் இடத்தை உஷ்ணமாகச்செய்து நெய்யால் ஒற்றடம் கொடுத்து மெதுவாக [illegible]வேண்டும்.—56.

---

1. ஸிராவ்யதை—அடுத்த அத்தியாயம் பார்க்க.

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்.

ஸிராவ்யத விதி.

இனி ஸிராவ்யத விதி[1] என்னும் விஷயத்தை விவரிக்கும் அத்தியாயம் கூறப்படுகிறது:—

சுத்த இரத்தத்தின் இலக்ஷணங்கள்:— சுத்தமாக இயற்கை நிலைமையிலுள்ள இரத்தம் சிறிது மதுரமும் சிறிது இலவணரஸமும் கலந்த சுவையுள்ளதாகவும், சீதமுமில்லாமல் உஷ்ணமுமில்லாமல் நடுத்தரமாகவும், உறைந்துபோகாமல் திரவமாகவும் இருக்கும்; செந்தாமரைப்பூ, பட்டுப்பூச்சி, செம்பொன், முயல்ரத்தம் இவற்றைப்போல் சிவந்த நிறமுள்ளது. இவ்வித இரத்தத்தினாலேயே தேஹம் நிலைத்திருக்கின்றது.—1½.

இரத்தம் கெட்டுப்போவதற்கான முகாந்தரங்கள்:— அவ்வித சுத்தமான இரத்தம் பித்த-கபங்களைக் கோளாறடையச்செய்யும் வஸ்துக்களால் அல்லது அவ்வித விஷயங்களால் பெரும்பாலும் தூஷிக்கப்படுகின்றது.—2.

தூஷிக்கப்பட்ட இரத்தத்தினால் உண்டாகும் வியாதிகள்:— அவ்வாறு தூஷிக்கப்பட்ட இரத்தமானது விஸர்ப்பம், வித்ரதியென்னும் சீழ்க்கட்டி, ப்லீஹவீக்கம், குன்மம், அக்னிமாந்தியம், ஜ்வரம், முகரோகம், நேத்திரரோகம், சிரோரோகம், வெறி, நாவரட்சி, வாயில் ஒருவகையான உப்புநீர் சுரத்தல், குஷ்டம், வாதரக்தம், இரத்தபித்தம், கார்ப்பும் புளிப்புமாக ஏப்பம் விடுதல், பிரமம் என்னும் தலைச்சுற்றல் என்கிற வெவ்வேறு விதமான வியாதிகளை ஸாதாரணமாய் உண்டுபண்ணுவது வழக்கம். மேலும் சீதளசிகித்ஸை, உஷ்ணசிகித்ஸை, ஸ்நிக்த்தசிகித்ஸை, ரூக்ஷசிகித்ஸை இவை முதலியவற்றை முறைதவறாமல் செய்தும், நன்கு ஸாத்தியமான நிலைமையிலிருப்பதாகத் தெரிந்தும் எவை நிவ்ருத்தியாவதில்லையோ அந்த வியாதிகளும் இரத்தம் பிரகோபிப்பதால் ஸம்பவிப்பவையாகும். 3—4½.

விருத்தியான இரத்தத்தைக் குறைக்க ஸிராவ்யதை:— முற்குறிப்பிட்ட வியாதிகளில் இரத்தம் பிரகோபித்திருக்குமாகையால், அவ்வாறு விருத்தியடைந்துள்ள இரத்தத்தை வெளியில் வடியச்செய்வதற்கு ஸிரையைக் கீறிவிடவேண்டும்.—5.

ஸிராவ்யதைக்குத் தகாதவர்களும் தகாத நிலைமைகளும்:— (1) பதினாறு வயதுக்குக் குறைந்த வயதினர், எழுபது வயதுக்கு மேற்பட்டவர், இரத்தமோக்ஷணம் செய்துகொண்டவர், ஸ்நேஹ சிகித்ஸையை முன்னதாகச் செய்துகொள்ளாதவர், அவ்விதமே

---

1. ஸிராவ்யத விதி—ஸிரை என்றால் சரீரத்தக்குழாய்; அவ்வித இரத்தக்குழாய்களைக் கீறி இரத்தம் வெளிப்படுத்தும் முறைகளைக் கூறும் அத்தியாயம் எனப் பொருள்.

ஸ்வேதசிகித்ஸை செய்துகொள்ளாதவர், மிதமிஞ்சி ஸ்வேதசிகித்ஸை செய்துகொண்டவர், வாதரோகமுள்ளவர், கர்ப்பிணிகள், பிரஸவித்தவர்கள், அஜீர்ணரோகிகள், இரத்தபித்தரோகிகள், ச்வாஸகாஸரோகிகள், அதிஸாரம்-உதரரோகம்-சர்த்தியென்னும்வாந்தி-பாண்டு-ஸர்வதேஹமும் வியாபித்த சோகை இவ்வியாதிகளால் பீடிக்கப்படுபவர் இவர்கள் யாவருக்கும் ஸிராவ்யதை செய்யக்கூடாது. மேலும் ஸ்நேஹபானம் செய்திருக்கையிலும், அவ்விதமே பஞ்சகர்மங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கையிலும் ஸிராவ்யதை செய்வது பிசகு. (2) ஸிராவ்யதை செய்யவேண்டிய விடத்தைத் தகுந்தவாறு கட்டாமல் ஸிராவ்யதை செய்யக்கூடாது; குறுக்குவாட்டிலும் செய்யக்கூடாது; ஸிரையென்னும் இரத்தக்குழாய் கையில் அகப்படும்படி பருத்துக் கொள்ளாதிருக்கையிலும் அதைக் கீறக்கூடாது. அதிக குளிரும் அதிக சூடுமுள்ள காலங்களிலும், விசேஷமாகக் காற்று வீசும் போதும், மேகங்களால் ஆகாயம் மூடப்பட்டிருக்கையிலும் அபாயகரமான வியாதியாயிருந்தாலேயொழிய ஸிராவ்யதை செய்யக்கூடாது. 6—8½.

வியாதிகளுக்கு ஏற்றவாறு ஸிராவ்யதை செய்வதற்கான ஸ்த்தானங்கள் :—(1) சிரஸ்ஸைப்பற்றிய வியாதிகளிலும், நேத்திர ரோகங்களிலும் நெற்றியிலுள்ள ஸிரையையாவது, கன்னத்து ஸிரையையாவது, நாசிக்கு அருகிலுள்ள ஸிரையையாவது கீண்டுவிடவேண்டும். (2) செவியிலுண்டாகும் வியாதிகளில் காதிலுள்ள ஸிரையையும், (3) நாசியிலுண்டாகும் வியாதிகளில் மூக்கின் முனையிலுள்ள ஸிரையையும், (4) பீநஸத்தில் நாசியிலுள்ள அல்லது நெற்றியிலுள்ள ஸிரையையும், (5) வாயினுள் உண்டாகும் வியாதிகளில் நாக்கு-உதடு-முகவாய்க்கட்டை-தவடை இவற்றிலுள்ள ஸிரைகளில் ஏதேனும் ஒன்றையும் கீண்டு இரத்தத்தை வடியச் செய்யவேண்டும். (6) தோளுக்கு மேற்பட்டுள்ள கிரந்திகள் கோளாறடைந்தால், அவற்றில் கழுத்திலும், காதிலும், கன்னத்திலும், சிரஸ்ஸிலும் உள்ள ஸிரைகளைக் கீண்டு இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டும். (7) உன்மாதம் என்னும் பைத்தியரோகத்தில் மார்பிலும் கடைக்கண்ணிலும் நெற்றியிலுமுள்ள ஸிரைகளைக் கீறவேண்டும். (8) அபஸ்மாரரோகத்தில் ஹநுஸந்தி யென்னும் முகவாய்க்கட்டையின் பூட்டிலாவது, முகவாய்க்கட்டையில் வேறெந்த விடத்திலாவது ஸிராவ்யதை செய்யவேண்டும்; புருவங்களுக்கு இடையில் ஓடும் ஸிரையையாவது கீண்டு இரத்தத்தை வடியச் செய்யலாம். (9) வித்ரதி யென்னும் சீழ்க்கட்டியிலும், பக்கச் சூலையிலும் தேஹத்தின் வலது இடது பாரிசங்களிலும், அக்குளிலும் மார்பின் மத்தியிலுள்ளவையுமான ஸிரைகளைக் கீண்டு விடவேண்டும். (10) த்ருதீயகம் என்னும் ஒருநாள் விட்டு மூன்றாவது நாள் உண்டாகும் முறைக்காய்ச்சலில் தோள்களுக்கு நடுவில் இரத்த

ஸ்ராவம் செய்யவேண்டும். (11) இடையில் இரண்டு நாட்கள் விட்டு நான்காவது நாள் உண்டாகும் சாதுர்த்திகம் என்கிற ஜ்வரத்தில் தோளுக்குக் கீழே இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தலாம். (12) சீதபேதியிலும், வயிற்றுவலியிலும் இடுப்பின் பின்புறத்தில் இரண்டு அங்குலத்தில் இரத்தஸ்ராவம் செய்விக்கலாம். (13) சுக்ரமேஹம் என்கிற வெள்ளை நோயிலும், ஆண்குறியிலுண்டாகும் வியாதிகளிலும் ஆண்குறியின் மேலேயே இரத்தஸ்ராவம் செய்யலாம். (14) களகண்டம், கண்டமாலை இவற்றில் தொடையிலுள்ள ஸிரையைக் கீண்டு இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டும். (15) க்ருத்ரஸீ என்னும் காலிலுண்டாகும் வாத ரோகத்தில்[1] முழங்காலுக்கு நாலு அங்குலம் கீழேயாவது மேலேயாவது இரத்தஸ்ராவம் செய்வது முறை. (16) அபசியென்கிற வியாதியில்[2] இந்திரவஸ்தி யென்னும் காலிலுள்ள மர்மஸ்த்தானத்திற்கு இரண்டு அங்குலம் கீழே இரத்தஸ்ராவம் செய்யவேண்டும். (17) தொடையில் நோயுண்டானால் கணுக்காலுக்கு நாலு அங்குலம் மேலே இரக்தமோக்ஷணம் செய்யவேண்டும். (18) க்ரோஷ்டுகசீர்ஷம் என்னும் முழங்காலிலுண்டாகும் வாதவியாதியிலும்[3] அவ்வாறே கணுக்காலுக்கு மேலே இரத்தஸ்ராவம் செய்யவேண்டும். (19) பாததாஹம் என்னும் உள்ளங்காலிலுண்டாகும் எரிச்சலிலும், குடம்,[4] ஹர்ஷம்[5] என்கிற வாதரோகங்களிலும், பாதவெடிப்பிலும், வாதகண்டகத்திலும்,[6] சிப்பத்திலும்[7] க்ஷிப்ரமர்மத்திற்கு இரண்டு அங்குலம் மேலே இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டும். (20) விச்வாசீ யென்னும் கையிலுண்டாகும் வாதவியாதியில்[8] க்ருத்ரஸீ யென்னும் வியாதிக்குச் செய்தது போலவே இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டும். 9—16¼.

குறிப்பிட்ட ஸிரை புலப்படாவிட்டால் இரத்த மோக்ஷணம் செய்யும் விதி :—சாஸ்திரத்தில் எந்த ஸிரையைக்[9] கீறி இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த

---

1. க்ருத்ரஸீ—முழங்காலுக்குமேல் தொடையிலுண்டாகும் வாதவியாதி.
2. அபசீ—ஒன்றன்பின் ஒன்றாக உண்டாகும் கிரந்திகள் போன்ற கட்டிகள்.
3. க்ரோஷ்டுக சீர்ஷம்—முழங்காலிலுண்டாகும் வீக்கம்; இது தமிழில் நரித்தலைவாயு என்று கூறப்படும்.
4. குடம்—முடமாகப் போதல்.
5. ஹர்ஷம்—அல்லது பாதஹர்ஷம்; கால் மரத்துப்போய் உண்டாகும் சிலிர்க்கை.
6. வாதகண்டகம்—குதிகால்களை ஊன்றி நடக்க முடியாமலுண்டாகும் நோய்.
7. சிப்பம்—இதை நகச்சுற்று என்பார்கள்.
8. விச்வாசீ—தோளில் ஆரம்பித்து முழங்கையிலும், அதற்குக் கீழேயும் பரவும் ஒருவித வலியுடன் கூடிய வாதநோய்.
9. ஸிரை—நாடி, இரத்தக்குழாய்.

ஸிரை புலப்படாவிட்டால், மர்மஸ்தான மல்லாததும், குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் சமீபத்தில் இருப்பதுமான வேறொரு ஸிரையைக் கீறி இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தலாம்.—17, 17½.

ஸிராவ்யதை செய்வதற்கு முன் அவசியமான ஏற்பாடு :—அப்பால் பிணியாளி தனது தேஹத்தை ஸ்நிக்தமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும்; முன்னதாகவே ஸிராவ்யதைக்கு வேண்டிய எல்லா உபகரணங்களையும் தயார்செய்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரக்த மோக்ஷணம் செய்துகொள்பவன் பலசாலியாயிருப்பதும் அவசியம். அப்பிணியாளிக்கு முன்னதாய் ஸ்வஸ்தி வாசநம் முதலிய மங்களச்சடங்குகளையும் செய்துவைத்து, ஸ்நிக்தமான மாம்ஸரஸத்தையும் அன்னத்தையும் புஜிக்கச்செய்யவும். பிறகு அக்னிதாபத்தினாலும் வெயிலாலும் வியர்வை யுண்டாகும்படி ஸ்வேத சிகித்ஸையைச் செய்து, முழங்காலளவு உயரமான ஆஸனத்தில் உட்காரச்செய்யவும். மிருதுவான பட்டு வஸ்திரத்தினால் அப்பிணியாளியின் கேசமுனையைக் கட்டி, முழங்காலின் மேல் தனது முழங்கையை வைத்துக்கொள்ளச் செய்து, வஸ்திரமுடங்கிய இரண்டு முஷ்டிகளாலும் மந்யா என்னும் நாடிகளைக் [1] கெட்டியாக அழுத்திப் பிடிக்கச் சொல்லவேண்டும். அந்த ஸமயத்தில் பற்களைக் கடிப்பதும், வலிய இரும்புவதும், கண்டத்தைப் பருக்கச் செய்வதும் அநுகூலமாகும். தோள்களின் மேல் வஸ்திரத்தை விட்டு, அதைப் பின்புறமாக இழுத்து, இடது கையின் ஆள்காட்டி விரலால் இடையில் அதைக் கௌவச்செய்து பின்புறத்தில் கட்டிவிடவேண்டும். வாயின் உட்புறத்திலுள்ள ஸிரைகளைத் தவிர மற்ற வெளிப்புறத்து ஸிரைகளைக் கட்டுவதற்கான முறை இங்ஙனம் கூறப்பட்டதாகும்.[2] 18—22.

ஸிராமோக்ஷம் செய்யவேண்டிய பொதுவிதி :—பிறகு வைத்தியன் தனது பெருவிரலால் நடுவிரல் முனையை இழுத்து வேகமாய் அந்த ஸிரையின்மேல் தாக்கும்படி அடிக்க வேண்டும். அப்பால் ஸிரையைப் பெருவிரலால் அழுத்தியோ அல்லது ஸாதாரணமாகப் பரிசித்தோ அது பருத்திருப்பதாகத் தெரிந்துகொண்டு, இடது கையில் குடாரீயென்னும் ஆயுதத்தை யெடுத்து, அதன் கருக்கு முனையினால் பருத்துக் காணும் ஸிரையின் மத்தியபாகத்தைக் கை நடுங்காமல் கீண்டுவிடவும். மறுபடியும் வ்ரீஹிமுகம் என்னும் சஸ்திரத்தினால் அந்த ஸிரையைத் தட்டி நன்றாகக் கீறிவிடவும் வேண்டும்.—23, 24½.

---

1. மந்யா—கழுத்தின் பின்புறத்தில் காதுக்குக் கீழே இரு புறங்களிலும் ஓடும் ஸிரைகள். இவ்விடத்தைக் கெட்டியாகப் பிடித்தால், இந்த ஸிரைகளில் இரத்த வோட்டம் தடுக்கப்பட்டு அவை பருத்துக் [illegible]
2. ஸிரைகளை உத்தாபநம் (பருத்து எழும்பச்) செய்வத[illegible] இவ்வாறு பந்தநம் அவசியமென்று கூறப்பட்டது.

வெவ்வேறு அவயவங்களிலும் செய்யக்கூடிய ஸிராமோக்ஷண முறைகள் :—(1) நாசி முனையைப் பெருவிரலால் உயர நிமிர்த்தி, உபநாஸிகை யென்னும் நாசியின் உட்புறத்து அவயவத்திலுள்ள ஸிரையைக் கீறவேண்டும். (2) நாக்கின் முனையை உயரத் தூக்கிப் பல்லால் அழுத்திப் பிடித்துக்கொண்டு, அதன் கீழுள்ள ஸிரையைக் கீறவேண்டும். (3) கழுத்திலுள்ள ஸிரையைக் கீறவேண்டுமானால் மார்பில் ஸ்தநங்களுக்கு மேற்புறத்தில் பந்தநம் செய்யவேண்டும்; கையினுள் சிலையை அடக்கிக்கொண்டு முழங்காலின்மேல் கையை நன்றாக நீட்டிவிடவும்; வயிறு முதற்கொண்டு மார்பு வரையில் கிரமமாக அழுத்திப் பிடித்து வந்து, மார்பின்மேல் வஸ்திரத்தைக் கட்டிவிடவும்; இவ்வாறு கட்டியபிறகே கழுத்திலுள்ள ஸிரையைக் கீறவேண்டும். (4) கையிலுள்ள ஸிரையில் இரக்தமோக்ஷணம் செய்யவேண்டுமானால், முழங்கையை மடிக்காமல் புயத்தை நன்றாக நீட்டி, பிணியாளியை அமைதியாக உட்காரச்செய்து, பெருவிரலை உள்ளடக்கி முஷ்டிபந்தநம் செய்வித்து, சஸ்திரம் பிரயோகிக்க வேண்டிய இடத்திற்கு நான்கு அங்குலம் மேலே வஸ்திரத்தினால் பந்தநமிட்டு, அப்பால் புயத்திலுள்ள ஸிரையைக் கீறவேண்டும். (5) உயரத்தில் எதையாவது இரண்டு புயங்களாலும் பிடித்துக் கொண்டு பிணியாளியைத் தொங்கச்செய்து, அப்பால் தேஹத்தின் பார்சங்களிரண்டிலுமுள்ள ஸிரைகளைக் கீறவேண்டும். (6) ஆண் குறியானது நிமிர்ந்து எழும்பியிருக்கையில் அதிலுள்ள ஸிரையைக் கீறவேண்டும். (7) முழங்காலுக்குக் கீழேயுள்ள பாகத்தில் ஏதாவது ஸிரையைக் கீறவேண்டுமானால், முழங்காலை மடிக்காமலே செய்யவேண்டும். (8) பாதத்தில் ஸிராவ்யதை செய்யவேண்டுமானால், பாதத்தை நன்றாகப் பூமியில் ஊன்றிவைத்து, இரு கரங்களாலும் முழங்கால் முதற்கொண்டு கணுக்கால் வரையில் அழுத்தமாகப் பிடித்து உருவிவிட்டு, அக்காலின்மேல் மற்றொரு பாதத்தை ஒருவாறு மடக்கி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்; பிறகு புயத்தில் பந்தநம் செய்து ஸிராவ்யதையை நிறைவேற்றுவதற்குக் கூறிய விதமாகவே காலிலும் ஸிராவ்யதையைச் செய்யவேண்டும். (9) உபாயங்களை நன்குணர்ந்த வைத்தியன், இன்னும் இங்கு குறிப்பிடாத இடங்களிலும் அதற்கேற்றவாறு பந்தநங்களையிட்டு, ஸிராவ்யதையை நிறைவேற்ற வேண்டும். 25—32.

வ்ரீஹிமுகமும் குடாரிகையும் பிரயோகிக்கவேண்டிய அளவுகள் :—வ்ரீஹிமுகம் என்னும் சஸ்திரத்தின் முனை நன்கு சதை பருத்த அவயவத்தில் நெல் அளவு மாத்திரம் பிரவேசிக்கும்படியாகவும், குடாரிகை யென்னும் சஸ்திரத்தின் முனை எலும்புகளின்மேல் அரை யவப் பிரமாணம் புதையும்படியாகவும் பிரயோகிக்கப்பட்டு ஸிராவ்யதையை நிறைவேற்ற வேண்டும்.—33.

ஸிராவ்யதை நன்கு நிறைவேறியதன் குறிகள் :—ஸிராவ்யதை வேண்டியவளவு நன்றாகச் செய்யப்பட்டால், தாரைபோல

இரத்தம் நன்றாக வெளிவரும்; பந்தனத்தை அவிழ்த்து விட்டால் இரத்தமும் தானே நின்றுவிடும்.—33½.

தாறுமாறாக ஸிராவ்யதை செய்வதனாலான தீமைகள்:—வேண்டியவளவு நன்கு ஸிராவ்யதை நிறைவேற்றப்படாமற்போனால், இரத்தம் சொற்பமாக வெளி வருவதுடன் சொற்ப நேரமே கசிந்து வரும்; தைலம் அல்லது ஏதேனும் சூர்ணத்தை அவ்விடத்தில் தடவினாலும் அந்த இரத்தப்பெருக்கு சீக்கிரம் நின்றுவிடும். மிதமிஞ்சிய ஸிராவ்யதையினால் இரத்தம் ஒருவிதமான சப்தத்தோடு வெளிவரும்; அதை மிகவும் கஷ்டப்பட்டுத் தடுக்கவேண்டிவரும்.—34½.

ஸிராவ்யதையில் இரத்தம் நன்றாக ஸ்ரவிக்காததற்குக் காரணங்கள்:—பயம், மூர்ச்சை, கட்டுத தளர்ந்துபோதல், கூர்மையில்லாத சஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தல், பிணியாளி அதிக திருப்தியடைந்து இன்பமுற்றிருத்தல், இளைத்துப் போயிருத்தல், மலமூத்திராதி விஸர்க்கங்களைச் செய்யவேண்டிய நிலைமையிலிருத்தல், ஸ்வேத சிகித்ஸையைச் செய்யாமலே ஸிராவ்யதையைச் செய்தல் என்னும் இவை இரத்தம் நன்றாகப் பெருகாமற் போவதற்குக் காரணங்களாம்.—35½.

ஸிராவ்யதையில் செய்யும் சிகித்ஸை:—(1) இரத்தம் தகுந்தவளவு நன்றாகப் பெருகாமற்போனால் அப்பொழுது வாய்விடங்கம், த்ரிகடுகம், மஞ்சள், புலியுகிர், ஓட்டடை, உப்பு, தைலம் இவற்றை ஒன்றாகக் குழப்பி, கீறப்பட்டுள்ள ஸிரையின் வாயில் தேய்க்கவும். (2) இரத்தம் நன்றாக வெளிவருமானால் இளஞ்சூடான தைலத்தினாலும் இலவணத்தினாலும் அவ்விடத்தைத் தேய்க்கலாம்.—36, 37.

துஷ்டரத்த சுத்த ரத்தங்கள் வெளிவருவதன் குறிகள்:—குஸும்ப புஷ்பத்திலிருந்து முதன்முதல் மஞ்சள்நிறமான திரவம் வெளிவருவதுபோல, ஸிராவ்யதையில் முதலில் கெட்டுப்போன இரத்தமே வெளியாகும். இரத்தம் நன்றாகக் கசிந்து அப்பால் அது தனக்குத்தானே நின்றுவிடுமாயின், அசுத்தரத்தம் நின்றுபோய் சுத்தரத்தமே இனி மிகுந்திருப்பதாய் அறிந்துகொண்டு, அதை அதற்குப் பிறகு வெளிப்படுத்தக் கூடாது.—38.

ஸிராவ்யதையில் மூர்ச்சையுண்டானால் அதை நிறைவேற்றும் வகை:—இரக்தஸ்ராவம் செய்யப்படுகையில் மூர்ச்சை உண்டானால், கட்டியுள்ள பந்தனத்தை அவிழ்த்துப்போட்டு, விசிறிகளால் வீசிய பிணியாளியைத் தேற்றிய பின்பு, மறுபடியும் இரத்தத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுது மீண்டும் மயக்கமுண்டாய் விட்டால் அன்றையதினம் அதைச் செய்யாமல் அதற்கு மறுநாளாவது மூன்றாவது நாளாவது செய்யலாம்.—39.

வாதாதி தோஷங்களால் விகாரமடைந்த இரத்தத்தின் [illegible]ள்:—(1) வாததோஷத்தினால் இரத்தம் விகாரப்பட்டிருந்தால், அது ஒருவாறு கறுஞ்சிவப்பாகவும், தடிப்பின்றி நுரைத்தும், ருக்ஷ

மாகவும் இருப்பதுடன், வேகமாகவும் வெளியாகும். (2) பித்தத்தினால் விகாரப்பட்டிருந்தால் இரத்தம் கருமஞ்சள் நிறமாகவும், வலைநாற்றமுடையதாகவும், உஷ்ணத்தினால் தோய்ந்துவிடுந் தன்மையற்றதாகவும், சந்த்ரகங்கள் என்னும் பலவிதமான புள்ளிகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கும். (3) கபத்தினால் கோளாறடைந்த இரத்தம் ஸ்நிக்தமாகவும், வெளிறிய நிறமுடையதாகவும், நூலிழைகளைப் போன்ற தோஷங்களுடன் கூடியதாகவும், பிசுபிசுப்புடன் தடித்த நிலைமையைப் பெற்றதாகவும் இருக்கும். (4) ஸம்ஸர்க்கதோஷங்களால் கோளாறடைந்த இரத்தத்தில், விகாரமடைந்த இரண்டு தோஷங்களுடைய அந்தந்தக் குறிகளும் கலந்திருக்கக் காணலாம். (5) ஸந்நிபாத தோஷத்தினால் கோளாறடைந்த இரத்தம் மூன்று தோஷங்களுடைய இலக்ஷணங்களையும் பெற்றதாயிருக்கும்.—40, 40½.

வெளிப்படுத்த வேண்டிய இரத்தத்தின் அளவு:—இரத்தம் அசுத்தமாயிருக்கையில், பிணியாளி நல்ல பலசாலியாயிருந்த போதிலும், ஒரு பிரஸ்த்தப் பிரமாணத்திற்குமேல் அதை வெளிப்படுத்தக் கூடாது.—41½.

மிதமிஞ்சி இரத்தஸ்ராவம் செய்வதில் அபாயமும் பரிஹாரமும்:—(1) இரத்தத்தை அளவுமீறி வெளிப்படுத்திவிட்டால், மரணமாவது ஸம்பவிக்கும்; மிகக் கடுமையான வாதரோகங்களாவது உண்டாகும். (2) அபாயகரமான அவ்வித நிலைமையில் அப்யங்கம் செய்வித்தலும், மாம்ஸரஸம்-பால்-இரத்தம் இவற்றைப் பானம் செய்வித்தலும் ஏற்ற சிகித்ஸையாகும்.—42.

இரத்த மோக்ஷணமானதும் செய்யவேண்டிய சிகித்ஸை:—இரத்தமோக்ஷணம் தகுந்தவளவு செய்து முடிந்தபிறகு, கட்டியிருக்கும் பந்தனத்தை மெதுவாக அவிழ்த்து, கீறப்பட்ட ஸிரையின் முகத்தைக் குளிர்ந்த ஜலத்தினால் நன்றாகக் கழுவி, தைலத்தில் நனைத்த வஸ்திரத்தினால் அதன்மேல் ஒரு பந்தனம் செய்யவேண்டும்.—43, 43½.

மிச்சமுள்ள அசுத்த ரத்தத்தை மீண்டும் வெளிப்படுத்துங்காலம்:—ஒருமுறை ஸிராவ்யதை செய்தபிறகும் இரத்தத்தில் அசுத்தம் மிச்சமிருக்குமானால், அவ்வித இரத்தத்தை மறுபடியும் மாலை நேரத்திலாவது, மறு நாளாவது வெளிப்படுத்திவிடலாம். இரத்தம் ஒருவனுக்கு மிகவும் கெட்டுப்போயிருந்தால், அவனுடைய தேஹத்திற்கு ஸ்நேஹசிகித்ஸையினால் ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்து, பதினைந்து நாட்கள் கழித்தாவது ஸிராவ்யதையை முறைப்படி நிறைவேற்றலாம்.—44½.

[illegible]பம் மிச்சமுள்ள துஷ்ட ரத்தத்தைச் சுத்தம்செய்யும்வகை:—தோஷமுள்ள இரத்தம் சொற்ப அளவு மிச்சமிருந்தால், ரோகம் அதிகரித்துவிடாது. ஆகவே துஷ்ட இரத்தம் மிச்சமிருக்கும்படி விட்டுவிட்டாலும் விடலாம்; ஆனால் இரத்தத்தை அமிதமாக

மாத்திரம் வெளிப்படுத்தக்கூடாது. சொற்பம் மிச்சமுள்ள இரத்தத்தை சிருங்கம் முதலியவற்றால் வெளிப்படுத்திவிடலாம். அல்லது சீதோபசாரத்தினாலாவது, இரத்தபித்தசிகித்ஸையினாலாவது, சோதக சிகித்ஸையினாலாவது, இலங்கநாதி சோஷண சிகித்ஸையினாலாவது சுத்தமாகச் செய்யலாம். மிதமிஞ்சிக் கெட்டுப்போகாத நிலைமையிலுள்ள அசுத்த ரக்தத்தையும் இவ்விதமே நிர்மலமாகச் செய்யவேண்டும். 45—47.

மிதமிஞ்சிப் பெருகும் இரத்தத்தைத் தடுக்கும் வகை :—இரத்தஸ்ராவம் செய்கையில் வெளியாகும் இரத்தம் நிற்காமலே ஸ்ரவித்துக் கொண்டிருந்தால், சீக்கிரத்தில் ஸ்தம்பநசிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும். —47½.

ஸிராவ்யதை செய்தவிடத்து விரணத்தில் உபயோகிக்கும் ஔஷதம் :—வெள்ளிலோத்தி, நாமல், செஞ்சந்தனம், உளுந்து, அதிமதூரம், கல்கம், மண்ணாலாகிய வறட்டோடு, இருந்தை, பட்டு, அஞ்ஜநம், பாலுள்ள மரங்களின் சர்மம், அவற்றின் குருத்து அல்லது விழுதுமுனை இவற்றை உலர்த்தி, சூர்ணம்செய்து, கீறி விரணமாக்கியவிடத்தில் தூவவேண்டும். பிறகு பத்மகாதிகணத்திற்[1] கூறியுள்ள சரக்குகளால் பக்குவம் செய்த ஹிமகஷாயத்தைப்[2] பானம் செய்யவேண்டும். அப்படியும் இரத்தப் பெருக்கு நிற்காவிட்டால் அதே ஸிரையை, முன் கீறிய விடத்திற்கு அடுத்தாற்போல் கீறலாம். உடனே ஒரு சலாகையைக் காய்ச்சி, அந்த ஸிரையின் முகத்தைச் சுட்டுவிடவேண்டும். 48—50.

ஸிராவ்யதையில் பத்தியக்கிரமம் :—(1) யந்திரணம் என்னும் பந்தனம் முதலியவற்றால் இரத்தத்திலுள்ள தோஷங்கள் அதனதன் ஸ்தானத்தைவிட்டு வேறு மார்க்கங்களிலும் சென்றிருக்குமாகையால், அத்தோஷங்கள் மீண்டும் அதனதன் ஸ்தானத்தில் எதுவரையில் வந்து சேரவில்லையோ, அவ்வளவு நாட்கள் வரையில் பத்தியமான ஆஹாரங்களையும் ஆசாரங்களையும் செய்துவரவேண்டும். (2) இரத்த மோக்ஷணம் செய்தபிறகு அதிக உஷ்ணமல்லாததும், அதிக குளிர்ச்சியாயிராததும், இலகு குணமும் தீபநீய குணமுமுள்ளதுமான அன்னபானங்கள் பத்தியங்களாம். இரத்தமோக்ஷணம் செய்துள்ள ஸமயத்தில் சரீரத்தில் இரத்தத்தின் நிலைமை சீர்குலைந்திருக்கும்; ஆகவே இதைக் கருதி ஜாடராக்னியைப் பிரயத்தனம் பாதுகாக்கவேண்டும்.—51, 52.

இரத்த மோக்ஷணம் நன்கு நிறை வேறியதன் குறிகள் :—தேஹ நிறமும் இந்திரியங்களும் பிரஸன்னமாயிருக்கும்; இந்திரியங்களினால்

1. பத்மகாதி கணம்—160-ம் பக்கம் பார்க்க.
2. ஹிமகஷாயம்—இதையே சீதகஷாயம் என்றும் கூறுவர். அவசியமான சரக்குகளைப் பொடித்து, ஒன்றுக்கு ஆறு மடங்கு ஜலம் சேர்த்து, ஓர் இரவு முழுவதும் ஊறவைத்து, அப்பால் வடிகட்டி எடுக்கப்படும் திரவம் ஹிமகஷாயம் எனப்படுகிறது.

அவ்வவற்றிற்கு இயல்பான விஷயங்கள்[1] நன்கு விரும்பப்படும்; ஜீர்ணசக்தியின் நடை தடைப்படாமலிருக்கும்; தேஹம் ஆரோக்கிய நிலைமையடைந்து, புஷ்டியும் பலமும் பெற்றிருக்கும். இவ்வித நிலைமையிலுள்ள புருஷன் ஆரோக்கியமாயிருப்பதாகக் கூறப்படுவான்.—53.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்.

சல்யாஹரண விதி.

இனி சல்யாஹரண விதி[2] என்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகின்றது :—

சல்யங்கள் ஐந்து விதமாய் தேஹத்தில் பிரவேசித்தல் :—சல்யங்கள் தேஹத்தில் வக்ரமாகவும், நேராகவும், குறுக்காகவும், மேல் நோக்கியும், கீழ்நோக்கியும் ஐந்து விதமாகப் பிரவேசிக்கக் கூடும். ½.

உள்ளே சல்யத்துடன் கூடிய விரணத்தின் குறிகள் :—கன்றிப்போன வீக்கமுள்ளதும், வலியுடன் அடிக்கடி இரத்தப்பெருக்குடையதும், குமிழியைப் போல மேலெழுந்து அநேகம் சிறிய கொப்புளங்களுடன் கூடியதும், மிருதுவான மாம்ஸத்தையுடையதுமான —1, 2.
விரணம் உள்ளே சல்யத்துடன் கூடியதென்று அறிக.

சர்மம் முதலியவற்றில் சல்யம் தங்கியிருக்கும் விசேஷக்குறிகள்:— (1) சல்யம் சர்மத்தில் அடங்கியிருந்தால், அவ்விடத்திலுள்ள வீக்கம் ஒருவாறு கறுநிறமாகவும், கடினமாகவும், விஸ்தாரமாகவும் இருப்பது விசேஷக்குறியாகும். (2) அவ்வாறே சல்யம் மாம்ஸத்தைப்பற்றியிருந்தால், அங்கு அழற்சியும், பரிசித்துப் பிடிக்க முடியாத வலியும் இருப்பதோடு பழுத்தும் இருப்பதாக வீக்கம் காணப்படும்; சல்யம் உட்புகுந்துள்ள வழியும் எளிதில் ஆறுவதில்லை. (3) தசைநார்களுடைய உள்ளே சல்யம் ஊடுருவிச் சென்றுவிட்டால், மாம்ஸத்தில் பிரவேசித்ததாலுண்டாகும் குறிகளே உண்டாகும்; ஆனால், வீக்கம் மாத்திரம் தென்படாது. (4) ஸ்நாயு[3] வென்னும் அஸ்திபந்தநநார்களில் பிரவேசித்துவிட்டால், அவற்றில் இசிவு பலமாய் உண்டாகும்; பொறுக்கமுடியாத வேதனையும், பரபரத்துத் தீவ்ரமான உணர்ச்சியும், அசைக்க

1. நேத்திரத்திற்குப் பார்வையும், செவிக்குக் கேள்வியும், நாசிக்கு வாஸனையும், நாக்குச்சுச் சுவையும், சர்மத்திற்குப் பரிசமும் விஷயங்கள் ஆகும்.
2. சல்யம் என்பதால் தேஹத்தினுள் எவ்விதமாகிலும் பிரவேசித்து அல்லது தேஹத்தினுள்ளேயே ஏற்பட்டுத் துன்பம் விளைவிக்கும் எப்பொருளும் குறிக்கப்படும்; அவ்வித வஸ்துவை வெளிப்படுத்துவதற்கான காரியம் சல்யாஹரணம் எனப்படும்.
3. ஸ்நாயு—எலும்புகளை ஒன்றோடொன்று இணைத்துக் கட்டும் நார். ஆங்கிலத்தில் லிகமெண்டு என்பார்கள்.

முடியாத நிலைமையும் ஸம்பவிக்கும்; அதில் அகப்பட்டுக் கொண்ட சல்யத்தைப் பிடுங்கி எடுப்பதும் கஷ்டம். (5) ஸிரையிலுள் பிரவேசித்திருந்தால், அந்த ஸிரை ஊதிப் பொருமலடையும். (6) தொண்டை, காது முதலிய ஸ்ரோதஸ்ஸுகளில் பிரவேசித்து விட்டால், அந்தந்த இந்திரியங்களின் காரியங்களுக்கு குணங்களுக்கும் ஹானியுண்டாகும். (7) சல்யம் தமனியில்[1] தங்கியிருந்தால், வாதமானது நுரையுடன் இரத்தத்தை வேகமாக வெளிப்படுத்தும்; இரத்தம் சப்தத்தோடு வெளிப்படும்; இருதயத்தில் இயற்கையிலும் அதிகமான துடிப்பும், உடம்பில் வேதனையும் உண்டாகும். (8) எலும்புகளின் இடையில் சல்யம் புகுந்திருந்தால் மிகவும் பலமான தேய்வும், இரண்டு எலும்புகளுக்கும் இடையில் அஸ்த்தி நிறைந்திருப்பது போன்ற உணர்ச்சியும் உண்டாகும். (9) எலும்பிலேயே சல்யம் பிரவேசித்துவிட்டால், சொல்ல முடியாத பலவிதமான வேதனையும் வீக்கமும் உண்டாகும். (10) அஸ்த்திகளுடைய பூட்டில் சல்யம் அகப்பட்டிருந்தால், எலும்பில் பிரவேசித்தது போன்ற வலி முதலியது உண்டாவதோடு, பூட்டு அசைக்கமுடியாமலும் போய்விடும். (11) சல்யம் குடலில் பற்றியிருந்தால் வயிற்றில் சப்தமும், பொருமலும் உண்டாய், விரணத்தின் முகத்தில் உணவு-மலம்-மூத்திரம் இவை வெளிப்படுவதும் உண்டு. (12) மர்மஸ்த்தானங்களில் சல்யம் பிரவேசித்தாயின், மர்மஸ்த்தானங்களில் அபிகாதமுண்டாவதால் ஏற்படக்கூடிய குறிகள் உண்டாகும் என்றும் அறிக. அங்கங்கிருந்து ஸ்ரவிக்கும் நீர்களைக்கொண்டு, சர்மம் முதலிய விடங்களில் சல்யம தங்கியிருப்பதாகவும் ஒருவாறு அறியலாம். 3—9½.

அநுகூலமார்க்கத்தில் தங்கியுள்ள சல்யமும் அதை அறியும் உபாயமும்:—அச்சல்யமானது குறுக்காயில்லாமல் ஸ்ரோதஸ் முதலியவற்றில் நேர்மையாக நெடுகவே தங்கியிருந்தால், சோதந சிகித்ஸை முதலியவற்றால் சுத்தியடைந்த தேஹமுடையவருக்கு அப்பாகம் தானே ஆறிப்போய், சல்யமிருப்பதான உணர்ச்சியும் அற்றுப்போகும். ஆனால் தோஷங்கள் பிரகோபிப்பது, அபிகாதமுறுதல் முதலிய க்ஷோபங்களால் அச்சல்யம் மறுபடியும் தொந்தரவளிக்கும்.—10½.

சர்மாதிகளில் சல்யம் மறைந்திருப்பதை அறிதல்:—(1) சல்யம் சர்மத்தில் எவ்விடத்திலேனும் மறைந்து அது இருக்குமிடம் அறியமுடியாமலிருந்தால், அப்போது அப்யங்கம், ஸ்வேதநம், மர்த்தநம் இவற்றால் எவ்விடத்தில் சிவப்பும், வலியும், அழற்சியும், விசேஷக் கடுப்பும் உண்டாகின்றனவோ, எவ்விடத்தில் நெய் உருகி விடுமோ, பூசப்படும் லேபநௌஷதம் எவ்விடத்தில் சீக்கிரம் உலர்ந்து விடுகின்றதோ அவ்விடம் சல்யமுடையது என்று அறியலாம்.

1. தமனி—சரீர ஸ்த்தானம் பார்க்க.

(2) மாம்ஸத்தில் எங்கேயாவது சல்யம் மறைந்துகிடக்குமானால் சோதநம் செய்வதாலும், தேஹத்தை இளைக்கச்செய்து அதை இடம் விட்டு நழுவச்செய்வதாலும், அவ்விடத்தில் க்ஷோபமுண்டு பண்ணி சிவப்பு முதலியவை ஏற்படுவதாலும் அச்சல்யம் இன்னவிடத்தில் இருக்கிறதென்று அறியலாம். (3) தசைநார்களிலும், எலும்புகளுடைய பூட்டுகளிலும், குடல்களிலும் மறைந்துள்ள சல்யங்களின் இருப்பையும் மாம்ஸத்தில் மறைந்துள்ளதற்கான பரீக்ஷைகளைக் கொண்டே அறியவேண்டும். (4) எலும்புகளில் சல்யம் மறைந்திருந்தால், அவ்வஸ்த்திகளில் சேர்ந்து விடுமாறு அப்யஞ்ஜனம் செய்வது, ஸ்வேதநம் செய்வது, பந்தநம் செய்தல், மர்த்தநம் செய்தல், பிடித்தல், நீட்டுதல், மடக்குதல் இக்காரியங்களைச்செய்து அச்சல்யம் மறைந்துள்ள பாகத்தைக் கண்டறியலாம். (5) ஸ்நாயு-ஸிரைகள், ஸ்ரோதஸ்ஸுகள், தமனிகள் இவற்றில் மறைந்திருந்தால் பிணியாளியைப் பற்களுள்ள சக்கரம் பூட்டிய வண்டியில் ஏற்றிவைத்து, குதிரையைக் கட்டி மேடும் பள்ளமுமான மார்க்கத்தில் அவ்வண்டியை வேகமாகச் செலுத்த வேண்டும்; அப்பொழுது எவ்விடத்தில் கடுப்பும் வலியும் உண்டாகின்றதோ அவ்விடத்தில் சல்யம் இருப்பதாகக் கூறலாம். (6) மர்மஸ்த்தானங்களில் மறைந்துள்ள சல்யங்களை அறியும் வகை இங்குப் பிரத்தியேகமாகக் கூறப்படவில்லை; ஏனெனில் அந்த மர்மஸ்த்தானங்கள் மாம்ஸம் முதலியவற்றை ஆச்ராயித்தே இருக்கின்றன. 11—16½.

சல்யமிருப்பதை அறிய பொதுவான பரீக்ஷை:—பொதுவாகக் கூறுமிடத்து, சல்யத்துடன் கூடிய பிரதேசத்தில் தேய்ப்பது முதலிய சேஷ்டாபமுண்டு பண்ணும் காரியத்தினால் வலியுண்டாவது வழக்கம். காணக்கூடாதவாறு தேஹத்தில் எங்கேயாவது தங்கியிருக்கும் சல்யத்தினுடைய நிலைமையை, வட்டமாகவும், பருத்துப் பிதுங்கியும், நாலு கோணமாகவும், முக்கோணமாகவும் ஸம்பவித்துள்ள விரணங்களின் உருவங்களைக் கொண்டு உணரவேண்டும்; இவையே காணமுடியாத சல்யங்களின் இருப்பை அறியக் கூடிய சுருக்கமான குறிகளாகும்.—17, 18.

சல்யங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு இரண்டு உபாயங்கள்:—அச்சல்யங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு இரண்டு உபாயங்கள் உண்டு; அவற்றுள் ஒன்று—'சரீரத்தில் எவ்வழியாய் சல்யம் பிரவேசித்ததோ, அவ்வழியாகவே அதை எடுத்தல்; மற்றொன்று, அது பிரவேசித்த வழியால் எடுக்காமல் ஸுலபமாயுள்ள வேறு ஏதேனும் எதிரிடையான வழியால் வெளிப்படுத்தல்.' இவற்றுள் முதலிற் கூறிய வகைக்கு அநுலோமமான உபாயமென்றும், இரண்டாவதற்கு பிரதிலோமமான உபாயமென்றும் பெயர். சல்யம் மேல் ... சென்று அவ்வாறே மேல்முகமாக அமைந்திருந்தால்; ... பிரதிலோமமாகவும், சல்யம் கீழ்நோக்கியிருந்தால் அதை ... மாகவும் எடுக்கவேண்டும். குறுக்காகப் பாய்ந்துள்ள

சல்யத்தை, எவ்வழியினால் எடுத்தால் எளிதில் வெளிப்படுத்தலாமோ அவ்வழியினால், அவசியமானால் மாம்ஸபேசி முதலியதை அறுத்து வெளிப்படுத்த வேண்டும்.—19, 19½.

இடிக்கக் கூடாதவையும், அறுத்தெடுக்கக் கூடியவையுமான சல்யங்கள்:—மார்பு, அக்குள், தொடையிடுக்கு, பக்கம் இவற்றில் தங்கியுள்ள சல்யத்தை இடித்து அல்லது குத்தியெடுக்கக் கூடாது; பிரதிலோமமாகவும், வெளியில் அநேக முகமுள்ளதாகக் காணப்படுவதும், விசாலமான முகமுடையதாகத் தோற்றுவதுமான எச்சல்யம் உண்டோ அதை அறுத்து எடுக்கவேண்டும்.—20½.

வெளிப்படுத்தத் தகாத சல்யங்கள் :—விசல்யக்கம்[1] என்கிற சல்யத்தையாவது, ஏதேனும் அவயவத்தில் உட்புகுந்து மறைந்து உள்ளே ஒரு வெளிப்பொருள் இருப்பதாகவே உணரப்படாமலிருப்பதையாவது களைந்தெடுக்கக் கூடாது.—21.

கையாலும் ஸிம்ஹமுகம் முதலியதாலும் எடுக்கக்கூடிய சல்யங்கள் :—அப்பால், கையினால் களைந்தெடுக்கக்கூடிய சல்யத்தைக் கையாலேயே எடுத்து விடலாம்; அப்படிக்கின்றி வேறுவிதமாய் உடலிற் பாய்ந்துள்ளதும், வெளியில் காணப்படுவதுமான சல்யத்தை ஸிம்ஹமுகம், ஸர்ப்பமுகம், மத்ஸியமுகம், கிருமிமுகம், கார்க்கடகமுகம் என்னும் ஆயுதங்களால் வெளிப்படுத்தவேண்டும்.—22.

புலப்படாமலிருக்கும் சல்யத்தை வெளிப்படுத்தும் முறை :—கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்துள்ள சல்யத்தை விரணத்தின் நிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு கங்கமுகம், காகமுகம், குரரமுகம், சராரீமுகம் என்னும் ஆயுதங்களில் எதனால் வெளிப்படுத்துவது எளிதாயிருக்குமோ அவ்வாயுதத்தினால் எடுக்க வேண்டும்.—23.

சர்மம் முதலியதிலுள்ள வெவ்வேறு வித சல்யங்களை யெடுக்கும் முறை :—சர்மம் முதலியவற்றில் பிரவேசித்துள்ள சல்யத்தை ஸந்தம்சயந்திரங்களால் வெளிப்படுத்தவேண்டும். அதே இடங்களில் பிரவேசித்துள்ள சல்யம் த்வாரமுள்ளதாயிருந்தால், தாளயந்திரங்களால் எடுக்கலாம். த்வாரமுள்ள பிரதேசங்களில் பாய்ந்துள்ள சல்யத்தை நளகம் என்னும் ஆயுதங்களால் எடுக்கவேண்டும். மற்றச் சல்யங்களை அதனதன் தன்மைக்குத் தகுந்த வேறு ஆயுதங்களைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தலாம்.—24.

சல்யத்தை அறுத்து எடுத்தல் :—சல்யம் புகுந்துள்ள பாகத்தைச் சஸ்திரத்தினால் முதலில் அறுத்து சல்யத்தை வெளிப்படுத்தி, அப்பால் விரணத்தில் இரத்தப் பெருக்கு இல்லாதபடி அதைச் சுத்தம்செய்து, கிருதத்தினால் ஸ்வேதனம் செய்வித்து, பந்தனம்

1. விசல்யக்கம்—உட்புகுந்துள்ள சல்யத்தைச் சில விடங்களிலிருந்து வெளிப்படுத்தும்போது, அப்படி வெளிப்படுத்துவதாலேயே மரணம் ஸம்பவிக்கும்; அவ்விதமான இடங்களில் பாய்ந்துள்ள சல்யம் விசல்யக்[illegible] படுகிறது.

செய்துவிடவேண்டும். அதன் பிறகு அநுகூலமான ஆஹாராதிகளை உபயோகித்து வரவேண்டும்.—25.

ஸிரை முதலியவற்றில் பற்றியுள்ள சல்யங்களை எடுத்தல் :—(1) ஸிரைகள் என்னும் காசிரத்தக் குழாய்களிலும், ஸ்நாயுக்களிலும் பற்றியுள்ள சல்யத்தை மெதுவாகச் சலாகையினால் அசைத்து, வெளிப்படுத்துவது நலம். (2) மார்பினுள் பற்றியுள்ள சல்யத்தையெடுப்பதற்கு அப்பிணியாளியின் மீது குளிர்ந்த ஜலத்தைத் தெளித்துத் திடுக்கிடச் செய்யவும்; அவ்விதம் செய்வதால் அச்சல்யம் இடம்விட்டுப் பெயர்ந்து வேறிடத்தில் நெகிழ்ந்துவிடும்; அப்பால் எந்த மார்க்கத்தினால் வெளிப்படுத்துவது அநுகூலமாயிருக்குமோ அவ்வழியினால் வெளிப்படுத்திவிடவேண்டும். வேறு அவயவங்களிலும் இங்ஙனமே எளிதில் வெளிப்படுத்த முடியாத சல்யத்தை, எந்த வழியினால் எளிதில் கொண்டுவரக் கூடுமோ அவ்வழியினால் வெளிப்படுத்தி விடலாம். (3) எலும்பில் பிரவேசித்திருப்பதாகக் காணப்படும் சல்யத்தை, பிணியாளியை வைத்தியன் தனது பாதங்களால் அழுத்தி அமுக்கிக் கொண்டு வெளிப்படுத்தலாம். இப்படியும் ஸாத்தியப்படாவிட்டால், மிகவும் பலசாலிகளான வேலைக்காரர்களைக் கொண்டு பிணியாளியைப் பிடித்துக்கொள்ளச் செய்தாகிலும் சல்யத்தை எலும்பிலிருந்து இழுக்க வேண்டும். அவ்விதம் செய்தும் இழுக்க முடியாவிட்டால், அஸ்தியில் பிரவேசித்துள்ள சஸ்திரம் முதலியதின் முனையை ஒருவாறு வளைத்து, ஞாண்கயிற்றின் ஒரு முனையை அவ்வாறு வளைத்த சல்யமுனையில் கட்டி, அக்கயிற்றின் மற்றொரு முனையை வெகு ஜாக்கிரதையாகக் குதிரையின் கடிவாளத்தில் முடிந்துவிடவும்; அக்குதிரையையும் நான்கு கால்களிலும் கழுத்திலும் கட்டி ஓடவொட்டாமல் செய்யவேண்டும். அவ்விதமுள்ள குதிரையின் கடிவாளத்தில் ஞாண்கயிற்றைக் கட்டியதும், கசையினால் குதிரையை ஓங்கி அடிக்கவும்; அப்பொழுது வேகமாக அது தன் தலையை நிமிர்த்தித் தூக்கி விடுமாகையால், அதனால் சல்யமும் வெளிப்படுத்தப்படும். இவ்வாறே குதிரையின் கடிவாளத்திற்குப் பதிலாக ஒரு மரக்கிளையையாவது மெல்லென இழுத்து, அதில் அந்த ஞாண்கயிற்றின் மற்றொரு முனையைக் கட்டி விட்டுக் கிளையை உயரக் கிளம்பி விடும்படியாகச் செய்யலாம். உட்புகுந்துள்ள சல்யம் அவ்வளவு வலிவுள்ளதா யிராவிட்டால் அதன் முனையைத் தார்ப்பங்களால் கட்டி சல்யத்தை வெளியில் இழுத்து விடலாம். 26—31.

வீக்கத்தினால் மூடப்பட்ட சல்யத்தை வெளிப்படுத்தல் :—சஸ்திர ரூபமான சல்யம் வீக்கத்தினால் மூடப்பட்டிருக்குமானால், முறைப்படி வீக்கத்தை அழுத்திப் பிதுக்க, அதன் உள்ளே அடங்கியுள்ள சல்யம் வெளியாய் விடும்.—31½.

[illegible]கிரஹிக்கக் கூடாத விடங்களில் ஒடிந்துள்ள சல்யங்களை வெளிப்[illegible]படுத்தல் :—கருவி முதலியவற்றிற்குப் பிடிபடாமல் ஒடிந்து

உள்ளே தங்கியிருக்கும் சல்யத்தின்மீது நாடீயந்திரத்தை வைத்து, அதைக் கொட்டாப்புளியினால் அடித்து, மெதுவாக அச்சல்யத்தை அசைத்து அசைத்து வெளிப்படுத்த வேண்டும். கிழிப்பதற்கு அநுகூலமில்லாத வழிகளில் பிரவேசித்துள்ள சல்யத்தையும் அந்த உபாயங்களால் வெளிப்படுத்தி விடலாம்.—32½.

காதுகளுள்ள சல்யங்களை வெளிப்படுத்தும் முறை:—பருக்களைப் போன்ற அவயவங்களையுடைய சல்யங்கள் உட்புகுந்திருந்தால், அச் சல்யங்களின் காதைக் கெட்டியாகப் பிடித்து கசக்கிவிட்டு, காமயந்திரத்தின் முகத்தினால் கெட்டியாகப் பற்றிக் கொண்டோ அவற்றை வெளிப்படுத்தவும்.—33.

காதுகளில்லாத சல்யங்களை வெளிப்படுத்தும் முறை:—காதுகளில்லாமல், வாயைத் திறந்துகொண்டு, நேராகப் பார்த்து நிற்கும் சல்யத்தை அயக்காந்தமென்னும் இரும்பையிழுக்கும் லோஹக் கருவியினால் வெளிப்படுத்தவேண்டும்.—33½.

பக்வாசயத்திலுள்ள சல்யத்தை வெளிப்படுத்தும் முறை:—பக்வாசயமென்னும் ஜீர்ணகோசத்திலும் பிரவேசித்துள்ள சல்யத்தை விரேசனத்தைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தி விடலாம்.—34.

நச்சுக்காற்று, நீர்ப்பொருள் முதலியதை வெளிப்படுத்தல்:—கெட்டுப்போன நச்சுக்காற்று, விஷப்பொருள், விஷமிக்க முலைப்பால், இரத்தம், ஜலம் முதலியதை வாயால் உறிஞ்சி வெளிப்படுத்த வேண்டும்.—34½.

தொண்டைக்குள் புகுந்துள்ள சல்யத்தை வெளிப்படுத்தும் உபாயங்கள்:—(1) தொண்டையினுள் சல்யம் பிரவேசித்திருந்தால், தாமரைத் தண்டின் நூல்களையெடுத்துத் தொண்டையினுள் விடவேண்டும்; அப்பால் அந்த நூல் சல்யத்தில் பற்றிக்கொண்டதும், நூலையும் சல்யத்தையும் ஒருமிக்கச் சேர்த்து இழுக்கவேண்டும். (2) தொண்டையில் சிக்கியுள்ள சல்யம் அரக்கு ஸம்பந்தமான வஸ்துவாயிருந்தால், நெருப்பில் காய்ச்சிய சலாகா யந்திரத்தை ஒரு நாடீ யந்திரத்தின் மூலமாகத் தொண்டையினுள் விட்டு, அப்பால் ஜலத்தை விட்டு அந்த அரக்கை அல்லது அரக்குபோன்ற வஸ்துவை கெட்டியாகச் செய்து வெளியில் இழுக்கவேண்டும். (3) அரக்குமாதிரியில்லாத சல்யத்தைச் சலாகை முதலியவற்றில் அரக்கைப் பூசி வெளிப்படுத்தலாம். (4) தொண்டையினுள் ஏதாவது முள் அகப்பட்டிருந்தால், மயிர்ச்சுரணையை ஒரு நூலில் கட்டி, அந்நூலின் மற்றொரு முனையைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு, மயிர்ச்சுரணையை ஜலம் முதலிய திரவப்பொருட்களோடு விழுங்கிவிடவும்; உடனே வாந்தி செய்யும் போது, அம்மயிர்ச்சுரணையில் சிக்கிக்கொண்ட சல்யத்தை அச்சுரணையோடு ஜாக்கிரதையாக இழுத்து வெளிப் படுத்தவேண்டும். (5) அவ்விதமே தொண்டையில் அகப்பட்டுள்ள மயிரை முள்ளினால் வெளிப்படுத்துக.—37½.

முகம் முதலியதிலிருந்து சல்யத்தை வெளிப்படுத்தல்:—முகத்திலிருந்தாவது, நாசியிலிருந்தாவது இழுத்து வெளிப்படுத்த முடியாத சல்யத்தை அவ்வவயவங்களுக்குப் பின்புறமாகத் தள்ளிவிடவேண்டும்.—38.

தொண்டையிற் சிக்கிய கபளத்தை உட்செலுத்தல்:—அன்னம் முதலியவற்றின் கபளம் அன்னவாஹியென்னும் நாளத்தினுள் சிக்கிக்கொண்டால், அவ்வித சல்யத்தை ஜலங்குடித்தாவது, தோளில் குத்தி அடித்தாவது உட்செலுத்திவிடலாம்.—38½.

நேத்திரத்திலும் விரணத்திலுமுள்ள ஸூக்ஷ்மமான சல்யங்களையெடுத்தல்:—நேத்திரத்திலும் விரணத்திலும் உள்ள ஸூக்ஷ்மமான சல்யங்களைப் பட்டுநூல், மயிர், ஜலம் இவற்றைக்கொண்டு வெளிப்படுத்தலாம்.—39.

உடலிற் புகுந்துள்ள ஜலத்தை வெளிப்படுத்தல்:—வயிறு நிரம்பவும் மார்பு நிரம்பவும் தண்ணீரைக் குடித்த மனிதனைத் தலைகீழாக எடுத்து, உடலை நீட்டிக் குலுக்கவும்; அல்லது வாந்தியாவது செய்விக்கலாம்; பெரிய சாம்பர்க்குவியலில் வாயளவும் அவனைச் சற்று நேரம் புதைத்தாவது வைக்கலாம்.—40.

காதில் புகுந்த ஜலம் முதலியதை வெளிப்படுத்தல்:—(1) செவியினுள் ஜலம் புகுந்து நிரம்பிவிட்டால், கையால் குடைந்து, தைலத்தையும் ஜலத்தையும் உட்செலுத்தி வெளிப்படுத்தலாம்; அல்லது காதைக் கவிழ்த்தும் குலுக்கலாம்; அல்லது அதை உறிஞ்சும் வெளிப்படுத்தலாம். (2) செவியினுள் ஏதாவது பூச்சி புகுந்துவிட்டால், உப்புக் கரைத்த ஜலத்தைச் செவியினுள்விட்டு நிரப்பலாம்; அல்லது இளஞ்சூடான காடியையாவது உட்செலுத்தலாம். இவ்வாறு செய்து பூச்சி அழிந்துவிட்டால், பிறகு க்லேதஹரமான [1] சிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும்.—41, 42.

அரக்கு, பொன் முதலிய சல்யங்கள் தேஹத்திலிருந்து அழிவது:—அரக்கு ஸம்பந்தமான சல்யமும், பொன் வெள்ளி முதலிய தாதுப் பொருட்கள் ஸம்பந்தமான சல்யமும் தேஹத்திலேயே வெகு நாட்களளவும் தங்கியிருந்தால், அவை உடலின் இயற்கைச்சூட்டின் ஸம்பந்தத்தினாலேயே பெரும்பாலும் உருகித் தேய்ந்து உருமாறிப் போய்விடும்.—43.

மண், மரம் முதலியவற்றின் சல்யங்களின் தன்மை:—மண், மூங்கில், மரம், மாடு முதலியவற்றின் கொம்பு, எலும்பு, பல், மயிர், கல் என்னும் இவ்விதமான சல்யங்கள் சரீரத்தில் தங்கியிருந்தால், அவை எப்பொழுதும் தாமாகவே அழிவதில்லை; மண்ணாற் செய்த ஓடு செங்கல் முதலியவற்றின் சல்யங்களும் அப்படிப்பட்டவையே

1. க்லேதஹரம்—க்லேதம் என்றால் பூச்சி அல்லது தேஹதாதுக்கள் [illegible] நீர்; அவ்வித தோஷத் தனழிக்க முறுவதாலுண்டாகும் ஒருவிதமா[illegible] [illegible]ம் என்படும். [illegible] அகற்றும் சிகித்ஸை அல்லது ஔஷதம் [illegible]

யாம். கொம்பு, மூங்கில், இரும்பு, மயிர், மரம் இவை முதலிய சல்யங்கள் வெகு நாட்கள் சென்ற பிறகுகூட பெரும்பாலும் சிதறி உருமாறுவதில்லை; அவ்வித சல்யம் சீக்கிரத்தில் மாம்ஸத்தையும் இரத்தத்தையும் அழுகச்செய்து தின்றுவிடும்.—44, 45.

மாம்ஸத்தில் புகுந்து மறைந்துள்ள சல்யத்தை வெளிப்படுத்தல்:—ஏதாவது சல்யம் மாம்ஸத்தினுள் புகுந்து மறைந்திருந்தால், அவ்விடம் எரிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே அவ்விடத்தில் மர்த்தனம் செய்வித்து ஸ்வேதசிகித்ஸை, சோதன சிகித்ஸை, லங்கன சிகித்ஸை, பிருஹ்மண சிகித்ஸை இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றாலாவது, தீக்ஷ்ணமும் சூடுமுள்ள வஸ்துக்களால் உபநாஹஸ்வேதம் செய்தாவது, தீக்ஷ்ணமும் உஷ்ணமுமான அன்னபானாதிகளை உபயோகித்தாவது, ஆழமாக சஸ்திரத்தினால் குத்தியாவது அவ்விடத்தைப் பக்குவம் செய்து சல்யத்தை வெளிப்படுத்தலாம்; அல்லது அவ்விடத்தைக் கீண்டும், எஷணீ யந்திரத்தினால் ஆளாவியும், அழுத்தியும் சல்யத்தை வெளியில் கொண்டுவரலாம்.—46, 47.

பலவாறான சல்யங்களின் நிலைமையும் அவற்றை வெளிப்படுத்துவதும்:—சல்யங்களும், அவை பிரவேசிக்கும் அவயவங்களும், யந்திரங்களும் அநேகவிதமான உருவங்களுள்ளவை யென்பதைக் கண்டறிந்து, விசேஷ அறிவுள்ள வைத்தியன் முற் குறிப்பிட்டவைகளைத் தவிர இன்னும் பலவாறான அந்தந்த உபாயங்களால் சல்யம் தங்கியிருக்கும் நிலைமையைத் தெரிந்துகொண்டு, அதை வெளிப்படுத்துவதற்கும் உபாயம் தேடவேண்டும்.—48.

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்.

சஸ்திர கர்மவிதி.

அப்பால் **சஸ்திர கர்மவிதி**[1] யென்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப்படுகிறது:—

விரணமும் அதைப் பாதுகாப்பதும்:—விரணமென்பது பெரும்பாலும் முன்னதாக வீக்கம் ஸம்பவித்து! அப்பால் அது பழுத்து ஏற்படும் ஒருவித கோளாறு. மிகவும் குளிர்ச்சி பொருந்திய லேபனங்கள், ஜலம் முதலியதை வார்ப்பது, இரக்த மோக்ஷணம் செய்வது, சோதனசிகித்ஸை இவை முதலியவற்றைக் கொண்டு அந்த விரணத்தைப் பழுத்துப் பதன் கெடாதவாறு பாதுகாத்து சிகித்ஸை செய்துவர வேண்டும்.—1, 1½.

ஆமமான வீக்கத்தின் குறிகள்:—பழுக்காமல் ஆமமாயிருக்கும்[2] விரணம் அற்ப வீக்கமுள்ளதாய், அற்ப சூடும் வலியும் உள்ளதா

1. சஸ்திர கர்மவிதி—சஸ்திரங்கள் எனப்படும் கருவிகளைக்கொண்டு செய்யப்படும் சிகித்ஸாமுறையைக் கூறுவதற்கான அத்தியாயம்.

2. ஆமம்—என்றால் பழுக்காத நிலைமையிலுள்ளது என்று பொருள்.

யிருக்கும்; அதற்குச் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள ஸாதாரண நிறத்திற்குச் சமானமான நிறமுடையதாய், கடினமாகவும், உள்ளே சீழ் முதலியதால் அசைவு கொடுக்காததாகவும் இருக்கும்.—2.

பழுத்துவரும் வீக்கத்தின் குறிகள்:—பழுத்து வருகிற நிலைமையிலுள்ள வீக்கம், ஒருவாறு மங்கல் நிறமுடையதாகவும், சிவப்பாகவும், காற்று நிறைந்த துருத்தியைப்போல் திரண்டு நான்கு பக்கமும் பரவியும் இருக்கும்; குத்தலும், பரபரப்பான வேதனையும்; விரிந்து உடைந்துவிடுவது போன்ற உணர்ச்சியும் உண்டாகும்; உடம்பில் பலவிதமான ஸங்கடமும், அருவருப்பும், தாபமும், அழற்சியும், ஜ்வரவேகமும், நித்திரையின்மையும் அநுஸரித்துவரும். தோய்ந்துபோன நெய்யை அவ்விடத்தில் தடவினால் நன்றாக உருகிவிடும்; விரணத்தைப்போல் பரிசித்தாலும் பொறுக்கக் கூடாத வலியுண்டாகும்.—3, 4.

நன்றாகப் பழுத்த வீக்கத்தின் குறிகள்:—வீக்கம் நன்றாகப் பழுத்துவிட்டால் அதிலுண்டாயிருந்த வேதனை முதலியது குறைந்துவிடும்; அவ்விடத்தில் வாட்டமுண்டாகும்; வெளுத்துப்போய் அப்பாகம் சுருக்கங்கொள்ளும்; சுற்றிலும் விளிம்புகளில் பள்ளம் விழுந்து நடுவில் மேலெழுந்து நிற்கும்; அரிப்பும் வீக்கமும் மற்றுமுள்ள வேதனை முதலியதும் மந்தப்படும்; அவ்விடத்தைப் பரிசித்தால் உட்புறமுள்ள சீழானது, துருத்தியில் அடங்கிய ஜலத்தைப்போல இங்குமங்குமாய் அசைந்தாடுவதாகக் காணப்படும்.—5, 5½.

வீக்கம் பழுப்பதற்கு ஆதாரமான கூறுகள்:—வாயுவின் ஸம்பந்தமில்லாமல் வலி அல்லது குத்தல் உண்டாகாது; பித்த ஸம்பந்தமின்றி அழற்சி ஸம்பவிக்காது; கபத்தின் ஸம்பந்தமில்லாமல் வீக்கம் உண்டாவதில்லை; இரத்தத்தின் ஸம்பந்தமின்றியே சிவப்பு நிறமும் ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே மூன்று தோஷங்களும் இரத்தமும் ஒருமிக்கச் சேருவதாலேயே வீக்கம் பழுத்துவரும்.—6½.

அதிகமிஞ்சிப் பழுத்துப் பதன் கெடுவதாலான குறிகள்:—பழுத்த நிலைமை உபேக்ஷிக்கப்பட்டு அதிக்ரமித்துவிட்டால், அவ்வீக்கமுண்டான இடத்தில் த்வாரம் விழுந்து புரையோட ஆரம்பிக்கும்; அவ்விடத்திலுள்ள சர்மம் மிருதுவாய்விடும்; அப்பிரதேசத்தைத் தோஷங்கள் தின்றுவரும்; பலவாறு சுருக்கங்கொண்டு, மங்கல் நிறமாக மாறிவிடும்; அவ்விடத்தில் மயிர்கள் உதிர்ந்தும் வரும்.—7½.

வீக்கத்தில் இரக்தபாகம் என்னும் நிலைமை:—கபத்தினால் உண்டாகும் வீக்கங்களில் இரத்தமானது வெகு தூரம் வரையில் ஆழத்தில் பழுக்க ஆரம்பிக்கும்; ஆகவே அதில் வீக்கம் பழுப்பதன் குறிகள் நன்றாகப் புலப்படமாட்டா. ஆனால் அவ்விடத்[illegible] குளிர்ச்சியுள்ளதாகவும், [illegible]சமானமான நிறமுடையதாகவும், வலி குறைந்து [illegible] தொடுவதுபோல் [illegible]க் கெட்டியா

கவும் இருக்கும். அத்தனை மறிந்த வைத்தியர் அதை ஸந்தேஹமின்றி "இக்தபாகம்" [1]எனக் கூறுவர்.—8, 9½.

உடைப்பதற்கும் கீண்டுவிடுவதற்கும் ஏற்ற வீக்கங்கள் :—மனோதைரியம் குறைந்தவர்களுக்கும், பலஹீனர்களுக்கும், பாலர்களுக்கும், பழுத்த நிலைமை மிகவும் அதிகரித்த பிணியாளிகளுக்கும், மர்மஸ்தானங்களிலும் - ஸந்திகளிலும் - மற்றும் அவைபோன்ற விடங்களிலும் உண்டான வீக்கமுடையவர்களுக்கும் வீங்கிய பாகத்தை உடையச் செய்வதும், மற்றதில் சஸ்திரங்களால் கீண்டுவிடுவதும் தகுந்த முறைகளாகும். 10½.

ஆமமான வீக்கத்தை அறுப்பதலான அவக்குறிகள் :—ஆமநிலைமையிலுள்ள வீக்கத்தைச் சஸ்திரத்தினால் கீண்டிவிட்டால் ஸிரைகளும் ஸ்நாயுக்களதும் சேதமடையலாம்; இரக்தம் அதிகமாக வெளிவந்துவிடும்; வலியும் அதிகமாக உண்டாகும்; வீக்கத்தில் ஆகாதவிதமாய் பிளவையும் ஏற்படும்; அல்லது அறுத்த விடத்திலுள்ள விரணத்திலிருந்து, அங்குள்ள தோஷங்களின் ஸம்பந்தத்தினால் விஸர்ப்பம் என்றும் வியாதியும் ஸம்பவிக்கும்.—11½.

சீழ் உள்ளேயே தங்கியிருப்பதாலான தீமைகள் :—உள்ளேயே சீழ் அடைக்கப்படும் அதிகமாகத் தங்கியிருக்குமானால், அது கிரமமாக விருத்தியாய், அக்னியானது உலர்ந்த புற்குவியலை எரிப்பதுபோல, ஸிரைகளையும் ஸ்நாயுக்களையும் மாம்ஸங்களையும் எளிதில் எரித்துவிடும்.—12½.

ஆமசோதையை அறுப்பதும், பழுத்திருப்பதை உபேக்ஷிப்பதும் தப்பாம் :—எவனொருவன் அறியாமையினால் ஆமமான வீக்கத்தை அறுத்து விடுகிறானோ, எவன் பழுத்துப் பக்குவமான வீக்கத்தை அறுக்காமல் உபேக்ஷித்திருக்கிறானோ, அவ்வாறு ஆலோசனையின்றியே சஸ்திர சிகித்ஸை செய்யும் அவ்விருவரும் சண்டாளரென்று கருதக்கூடியவராவர்.—13½.

சஸ்திரப் பிரயோகத்திற்கு முன் உணவுண்பதும் மதுபானம் செய்வதும் :—சஸ்திர சிகித்ஸை செய்வதற்கு முன்பு பிணியாளியை அவனுக்குப் பிரியமானதைப் புஜிக்கச் செய்யலாம். சஸ்திர சிகித்ஸையினாலுண்டாகும் வலியைத் தாங்க முடியாதவன் மதுபானம் செய்யும் வழக்கமுள்ளவனாயிருந்தால், அவனை தீக்ஷ்ணவீர்யமுள்ள மதுவைப் பருகச் செய்யலாம். ஏனெனில், அன்னம் புஜித்தால் அவனுக்குச் சஸ்திரசிகித்ஸை செய்கையில் மூர்ச்சையுண்டாகாது; மதுபானத்தினால் மதிமயக்கங் கொண்டவன் வேதனை அறியான்.—14, 15.

சஸ்திரசிகித்ஸையில் மயக்கமுண்டுபண்ணத் தகாதவர் :—ஆனால் மூடகர்ப்பத்தினால்[2] வருந்துபவரும், அச்மரீயென்னும் மூத்

1) இரத்தம் ஆழமான விடத்தில் உறைந்து, கட்டியைப்போல் பக்குவமாய் வீக்கமுண்டானால் அது இரக்த பாகம் எனப்படுகிறது.

2. மூடகர்ப்பம்—சாரீரஸ்தானம் பார்க்க.

திரமார்க்கத்திலுண்டாகும் கல்லடைப்பினால் வருந்துபவரும், வாயிலுண்டான வியாதிகளால் கஷ்டப்படுபவரும், உதரரோகத்தினால் துன்பப்படுபவரும் *மதுபானம் முதலியவற்றால் மயக்கம் பெறுவதற்குத் தகுந்தவராகார்.—15½.

வீக்கங்களில் சஸ்திரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கான பொது விதி:—(1) பிறகு வைத்தியன் பிணியாளிக்குவேண்டிய உபகரணங்களையெல்லாம் ஆயத்தமாயிருக்கும்படி ஏற்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்வித்து, அவனைக் கிழக்குமுகமாக உட்காரச்செய்து, தான் அவனுக்கு எதிர்முகமாய் நின்றுகொண்டு, மர்மஸ்தானங்கள் எனப்படும் பிரதேசங்களையும் அவற்றைப்போன்ற வேறு இடங்களையும் விலக்கிவிட்டு, பந்தனம்செய்து, சஸ்திரத்தை அநுலோமமாக வீக்கத்தினுள் சீழ் நன்கு வெளிப்படுமாறு ஜடிதியில் பிரயோகிக்கவேண்டும். அதை ஒரே தடவையில் வேண்டியவளவு உட்செலுத்தி யெடுத்துவிடவேண்டும். (2) மிகவும் பெரியதாய்ப் புறப்பட்டுப் பழுத்துள்ள வீக்கத்தில் நன்றாக இரண்டு அங்குலம் ஆழம்வரையில் சஸ்திரத்தை உட்செலுத்தி, அப்பால் இரண்டு மூன்று அங்குல தூரத்தில் மற்றொரு தடவை அவ்வாறே கீண்டுவிடவும். அவ்விதம் கீண்டுள்ள விரணத்தினுள் ஏஷணியென்னும் கருவியைச் செலுத்தி, விரணத்தின் உட்புறம் எவ்வளவு தூரம் வியாபித்துப் புரையோடியிருக்கிறதென்பதை நன்றாக அறிந்து கொள்ளவும்; விரணம் உண்டாயிருக்கிற இடங்களுக்கும் அதன் உட்புறங்களில் ஏற்பட்டுள்ள குழி போன்ற த்வாரங்களுக்கும் தகுந்தவாறு ஏஷணிகளைக்கொண்டோ, அல்லது விரல்களையிட்டோ, ஏதாவது நாளங்கள் அல்லது கனமான மயிர்களை உட்செலுத்தியோ புரையோடும் மார்க்கங்களைத் துழாவிப் பார்க்கலாம். அவ்வாறு உட்செலுத்தப்படும் ஏஷணி முதலியது எவ்வெவ்விடங்களின் தாராளமாகப் பிரவேசிக்கின்றதோ அவ்வவ்விடங்களிலெல்லாம் விரணம் புரையோடியிருப்பதாய் அறியவும். எங்கெங்கே வீக்கம் மேலெழுந்து நிற்கிறதோ அவ்வவ்விடங்களில் நன்றாக தோஷங்கள் வெளிவருமாறு வகுத்துக் கீறி விரணமுண்டு பண்ணவேண்டும்; அந்த விரணத்தை எவ்வளவு விசாலமாகவும் ஆழமாகவும் செய்தால் உள்ளே அழுக்குகள் நிற்காமல் வெளியாய் விடுமோ அவ்வாறு செய்து, குழிப்புண்ணுக்கு அவகாசமில்லாமலும் சஸ்திரத்தினால் அறுத்து விரணசிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும். 16—20½.

சஸ்திர சிகித்ஸையில் வைத்தியனுக்கும் சஸ்திரத்திற்கும் அவசியமான குணங்கள் :—சஸ்திர சிகித்ஸையை நன்றாக நிறைவேற்றும் விஷயத்தில் (1) வைத்தியனுக்கு தைரியமும், வெகு சீக்கிரத்தில் எளிதாகக் காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும் திறமையும், உடம்பில் வியர்வையாவது நடுக்கமாவது உண்டாகாமலிருக்கக்கூடிய தன்மையும், மனதில் கலவரமுண்டாகாத நிஸ்ஸம்சயமான அறிவும் அவசிய

மாகும். (2) உபயோகிக்கப்படும் சஸ்திரமோ ஏற்றவாறு கூர்மையாய் அமைந்திருக்க வேண்டும்.—21½.

சஸ்திரத்தைக் குறுக்காகப் பிரயோகிக்கத் தகுந்த அவயவங்கள்:—நெற்றிக்கட்டு, புருவம், பல்லீறு, தோள், வயிறு, அக்குள், நேத்திரத்தின் கீழ்-மேற்-புறங்கள், உதடுகள், கன்னம், கழுத்து, துடையிடுக்கு இவ்விடங்களில் சஸ்திரம் பிரயோகிக்கவேண்டி நேரிட்டால், குறுக்குவாட்டில் பிரயோகிக்க வேண்டும்; இவ்விடங்களைத் தவிர்த்து மற்ற விடங்களில் குறுக்குவாட்டில் சஸ்திரப்பிரயோகம் செய்தால் ஸிரைகளும் ஸ்நாயுக்களும் அறுந்துவிடக்கூடும்.—22, 23.

சஸ்திரத்திலை கீண்ட விடத்தைக் கழுவுவதும் தூபமிடுவதும்:—சஸ்திரப் பிரயோகம் செய்து முடிந்ததும், உபசார வார்த்தைகளைச் சொல்லியும், குளிர்ந்த ஜலத்தை முகத்தில் தெளித்தும், பிணியாளிக்குத் தேறுதல் செய்து, அப்பால் சஸ்திரத்திலை கீண்ட விடத்தை விரலால் நாற்புறமும் அழுத்தி, கஷாயத்திலை கழுவி[1], ஈரமில்லாத மிருதுவான வஸ்திரத்திலை ஈரத்தை நன்றாகத் துடைத்துவிடவும். குங்குலியம், அகிற்கட்டை, வெண்கடுகு, காயம், மட்டிப்பால், இந்துப்பு, திப்பிலி, வேப்பிலை இவற்றை நெய்யால் நனைத்து அக்னியிலிட்டு தூபம் போடவேண்டும்; அந்த தூபம் விரணத்தின் மேல் படியும்படி[2] செய்யவேண்டும். 24—25½.

விரணத்தில் வர்த்தியிட்டு பந்தநம் செய்யு முறை:—திலகல்கம் என்னும் அரைத்த எள், நெய், தேன் இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றிலோ, அல்லது அனைத்திலுமோ, அல்லது வேறு ஔஷதத்திலேயுக்தப்படி ஒரு வர்த்தியை நனைத்து, அதை அந்த விரணத்திலுள் செலுத்தி, அதைக் கொண்டே விரணத்தை மறைத்து விடவும். அதன்மேல் நெய்யிற் பிசைந்த ஒருவித பிஷ்டத்தை வைத்து, அதன்மேல் பருமனாக ஒரு கவளிகையை[3] யிட்டு, வஸ்திரத்திலை பிணியாளிக்கு ஸௌகரியமாயிருக்குமாறு, எளிதில் தளரா[illegible]மாய் முறைப்படி யோசித்து பந்தநமிடவேண்டும்; அந்த பந்[illegible]தின் முடியை விரணத்திற்கு வலது புறமாகவாவது இடது புறமாகவாவது இடவேண்டுமேயன்றி, அதற்குக் கீழோ அல்லது மேலோ அதற்கு நேர் இடைகையில் முடியக்கூடாது. 26—28.

1. பாலுள்ள மரங்களான நியக்ரோதாதி கணத்தில் கூறியுள்ளவைகளின் கஷாயத்திலை, அல்லது அவ்வித வேறு வஸ்துக்களின் கஷாயத்திலை கழுவ வேண்டும். இவ்விதம் கழுவுவதால் விரணம் சீக்கிரம் ஆறிவிடும்.

2. இவ்வாறு தூபம்போடுவது, விரணத்தில் சீழ் முதலியது பிடிக்காதபடி அதில் தோஷங்கள் சேராமலிருப்பதற்காகவென்று அறிக.

3. கவளிகை—பஞ்சு, விண்டு எனப்படும் பஞ்சுத்துணி, இவற்றைக்கொண்டு செய்யப்படும் மெத்தைபோன்ற பந்தநத்திற்கு உபயோகமான வஸ்திரம்.

விரணபந்தநத்திற்கான வஸ்திரங்கள் இருக்கவேண்டிய வகை:—பந்தநம் செய்வதற்கான பட்டைவஸ்திரங்கள் நிர்மலமாகவும், மெல்லிதாகவும், கெட்டியாகவும் இருக்கவேண்டும். **கவலிகை** யென்பவை மயிர் முனைகளைப் போன்ற மிருதுவான பஞ்சுகளையுடையவைகளாகவும், தூபங்களால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டவையாகவும், மிருதுவாகவும், மழமழப்பாகவும், மடிப்புகளில்லாதவையாகவும் இருந்தால் விரணங்களில் உபயோகிக்க அநுகூலமானவையாகும்.—29.

ஸஸ்திரசிகித்ஸையில் ரக்ஷோக்நவிதி:—அதன் பிறகு அப்பிணியாளிக்கு இரக்ஷஸ் என்னும் பூதங்களைத் தூர விலக்குவதற்காக இரக்ஷை செய்யவேண்டும்;[1] அவ்வித பூதங்களுக்கு ஏற்றவாறு பலியையும் படைக்கவேண்டும். ஓரிலைத்தாமரை, பெருமல்லி, மேர்மல்லி, ஜடாமாம்ஸி, பிரஹ்மதண்டு என்னும் ஓஷதி, வெண்வசம்பு, சதகுப்பி, குடைபோன்ற ஒருவித புல், அறுகம்புல், வெண்கடுகு இவற்றையும் சிரஸ்ஸில் எப்பொழுதும் அணிந்திருக்கலாம். 30, 31.

விரண சிகித்ஸை செய்துகொண்டவனுக்கு ஏற்ற ஆசாரம்:—விரண சிகித்ஸை செய்துகொண்டவனுக்கு ஏற்ற ஆசாரம்:—

பிறகு, ஸ்நேஹபாநம் செய்த தினத்தன்று நிறைவேற்ற வேண்டிய தென்று கூறப்பட்டுள்ள ஆசாரத்தையே இப்பிணியாளியும் அநுஸரித்து நடக்க வேண்டும். விரணசிகித்ஸை செய்துகொண்டிருக்கையில் பகலில் தூங்குவதால், விரணத்தில் அரிப்பும், சிவப்பும், வலியும், வீக்கமும் உண்டாகும். ஸ்திரீகளை நினைப்பதாலும், பரிசிப்பதாலும், பார்ப்பதாலும் சுக்ரம் என்னும் தாது அதன் இடம் விட்டுப் பெயர்ந்து வெளியாய் விட்டாலும், ஸ்திரீகளோடு சேர்க்கையில்லாமலிருக்கையிலும் புணர்ச்சியினு லுண்டாகக் கூடிய தோஷங்களைப் பெறுவான்.—32, 33.

விரணம் ஆறுவதற்கு அநுகூலமான பத்தியாஹாரம்:—யவதானியம், கோதுமை, கார் அரிசி, சிறுகடலை, பயறு, துவரை, சிறுபாலை, ஆரை, முதிர்ச்சிபெறாத முள்ளங்கி, கத்திரி, அம்மான்பச்சரிசி, சிறுகீரை, பாகல், வெள்ளிரி, புடல், சிறுதேக்கு, இந்துப்பு, மாதுளை, கடுக்காய், நெய், கொதித்து ஆறிய ஜலம், பழைய சம்பா அரிசியினாலான அன்னம் இவற்றை ஸ்நிக்த்தமாகவும், அளவிற் குறைவாகவும், உஷ்ணமாகவும், அதிக திரவமாகவும்[2] உள்ள நிலைமையில் ஜாங்கலமாம்ஸங்களோடு உட்கொண்டு வருபவனுக்கு

இரக்ஷஸ் என்னும் பூதங்கள் என்பவை சில ஸூக்ஷ்மசரீரிகளான

1. ஜீவவர்க்கங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. இவை அருகில் (விரணங்களின் மேல்) அணுகாதபடி செய்வதற்கான ஸம்ஸ்காரம் ரக்ஷோக்நம் எனப்படும்.

2. திரவோத்தரம் என்கிற மூலத்திலுள்ள பதத்திற்கு, முதலில் ஸாதாரண உணவும், பின்பு திரவமான உணவும் உபயோகிப்பது என்றும் பொருள் கூறலாம்; ஆனால் பிணியாளிகளுக்குப் பொதுவாகத் திரவம் அதிகமாயுள்ள உணவே எப்பொழுதும் பத்தியமாகும்.

விரணம் சீக்கிரம் ஆறிவிடும். ஏற்ற காலத்தில் அளவறிந்து அவரவருடைய தேஹ நிலைமைக்கு அநுகூலமான ஆஹாரத்தை உபயோகித்து வந்தால் அது ஸாத்யமாய்த் தீர்வதாகும். 34—37.

விரணமிருக்கையில் அஜீர்ணமுண்டாவதாலான கேடுதிகள்:— சஸ்திரசிகித்ஸை செய்திருக்கையில் அஜீர்ணமுண்டானால், வாயு முதலிய தோஷங்கள் பலமாகக் கலக்கமடைந்துவிடும். அதனால் பிறகு விரணத்தில் வீக்கமும், வலியும், பக்குவமாகக் கூடியவாறு அழன்ற பரிணாமமும், எரிதலும், பொருமலும் உண்டாகும்.—38.

விரணமுள்ளவர் உபயோகிக்கத் தகாத நவதான்யாதி வர்க்கம்:— புதிதான தானியம், எள், உளுந்து, மது, ஆநூபமாம்ஸம், பாலால் உண்டாகும் வஸ்துக்கள்,[1] கருப்பஞ்சாற்றாலான வஸ்துக்கள்,[2] புளி, உப்பு, காரம் இவற்றை விரணமுள்ளவர் விலக்கி விடவேண்டும். மேலும் வேறு எந்தெந்த வஸ்து வயிற்றுப் பொருமலுண்டாக்கக் கூடியதாகவும், தக்தபாகம் அடையக் கூடியதாகவும்,[3] குருவாகவும், சீதளமாகவும் இருக்கின்றதோ அதையும் உபயோகிக்கக் கூடாது. நவதானியம்[4] முதலிய இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்த வஸ்துக்கள் விரணமுடையவருக்கு எல்லாத் தோஷங்களையும் கோபமடையச் செய்யும இயல்புடையன. மதுவானது தீக்ஷ்ண குணமும், உஷ்ணவீர்யமும், ரூக்ஷத் தன்மையும், அம்லரஸமும் உடையதாகையால், அது விரணத்தை வெகு சீக்கிரத்தில் கெடுத்துவிடும். 39—40½.

விரணசிகித்ஸைக்குப் பின் அதைக் காப்பாற்றும் முறை:— அந்த விரணத்தை வெட்டிவேராலான சிற்றாலவட்டங்களால் மெதுவாக வீசவும்; அதை அசைக்கவுங்கூடாது; குத்தவுங்கூடாது; சொறிதலும் பிசகு; அசைந்து வேலை செய்யும்பொழுது அதற்கு அதிர்ச்சியுண்டாகாவண்ணம் அதைக் காப்பாற்றவேண்டும். நண்பர்களாயும், வயோதிகர்களாயும், பிராமணர்களாயுமுள்ளவர்கள் மனதுக்கு இன்பமாகக் கூறும் கதைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு, வியாதி நிவ்ருத்தியாய் விடுமென்று ஆசையுடன் இருந்துவருபவன் சீக்கிரத்தில் விரணத்தைப் போக்கிக்கொள்கிறான். 41—42½.

விரணத்தை மீண்டும் சுத்தம்செய்து சிகித்ஸை செய்யும் தினம்:— மறுபடியும் மூன்றாவது தினத்தன்று முன் செய்ததுபோலவே கழுவுதல் முதலிய விரணசிகித்ஸையைச் செய்யவேண்டும்; ஆனால் இரண்டாவது நாள் விரணங்களைக் கழுவுவது முதலிய காரியங்களைச்

---

1. தயிர், வெண்ணெய், நெய் முதலியன பாலால் ஆகுபவை.
2. வெல்லம், கற்கண்டு, சர்க்கரை முதலியன.
3. தக்தபாகம்—மிகவும் அம்லமாகவும் சூடவில் மூதிலவும் பெறும் உணவின் தகாத பாகவிசேஷம். 171-ம் பக்கமும் பார்க்க.
4. நவதானியம்—புதிய தானியம்; ஒன்பது விதமான தானியங்கள் என்கிற பொருள் இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை.

செய்யக்கூடாது; அவ்வாறு செய்தால் வலி தீவ்ரமாகப்போய், விரணமும் கரடுகட்டி வெகு மெதுவாக ஆறிவரும்.—43, 44.

நூற்சிலும்பை-கல்கங்களை முறைதவறாக உபயோகிப்பதாலான தீங்குகள்:— ஸ்நிக்த்தமாகவோ அதிக ரூக்ஷமாகவோ உள்ள நூற்சிலும்பையையும்,[1] கல்கத்தையும் விரணத்திற்குள் உபயோகிக்கக் கூடாது; மேலும் அவற்றை வெகு கெட்டியாகவாகிலும் தளரவாகிலும் விரணத்தினுள் வைப்பது தகாது; அவற்றை வேறு எவ்விதத்திலும் முறைகேடாகப் பிரயோகிக்கக்கூடாது. அவை அதிக ஸ்நிக்த்தமாயிருந்தால் விரணத்தில் [illegible] முதலிய கசிவுகள் விருத்தியாகும். அவை அதிக ரூக்ஷமானால் [illegible] கள் அறுக்கப்படுவதுபோன்ற உணர்ச்சியும், அதிகவலியும், வெடிப்பும், இரத்தப்பெருக்கும் ஸம்பவிக்கும். நூற்சிலும்பை முதலியவை அதிக தளர்ச்சியாகவோ அதிக கெட்டியாகவோ இருந்தாலும், அவை முறைதவறாகச் செலுத்தப்பட்டாலும் விரணத்தினுள் உள்ள மார்க்கத்தில் தேய்வு உண்டாய் வலி அதிகரிக்கும்.—45, 46.

விகேசிகை விரணத்தினுள் தங்கியிருப்பதாலான குணங்கள்:— விகேசிகை யெனப்படும் நூற்சிலும்பையானது விரணத்தினுள் இருந்துவந்தால், துர்நாற்றம்வீசும் மாம்ஸத்துடன் கூடியதும், கொப்புளம்போல் பிதுங்கி வந்திருப்பதும், உள் [illegible]யோடிக் கொண்டிருப்பதும், சீழை உள்ளடக்கிக்கொண்டிருப்பதுமான விரணத்தைத் துரிதமாய் ஆற்றிவிடும்.—47.

தக்த்தபாகமான வீக்கத்திற்கு சிகித்ஸை:— வீக்கம் தக்தபாகமடைந்திருக்கையில்[2] விரணங்களுக்கு விரோதமில்லாத பாசககுணமுள்ள போஜநவகைகளாலும், அவ்விதமான உபநாஹ ஸ்வேதங்களாலும் சிகித்ஸை செய்யவேண்டும்.—48.

உடனே தைக்க வேண்டிய விரணங்கள்:— அடி முதலியவை தாக்குவதால் திடீரென்று ஸம்பவிக்கும் ஸத்யோவ்ரணங்கள்[3] என்னும் புண்கள் வாய் திறந்து இருக்கையில், அவற்றை உடனே தைத்துவிடவேண்டும். மேலும் மேதஸ் என்னும் கொழுப்பு அதிகரித்து உண்டாகும் கிரந்திகளைச் சஸ்திரத்தினால் கீறி உடனே தைக்கவேண்டும். காதுகளிலுண்டாகும் சிறிய பாளீவ்ரணங்கள் என்னும் பிளவுபட்ட விரணங்களையும், சிரஸ், நேத்திரங்களின் வரம்பு, நாசி, உதடு, கன்னம், செவிகள், துடைகள், புயங்கள், கழுத்து, நெற்றி, பீஜங்கள், பிருஷ்ட பாகங்கள், ஆண்குறி, குதபாகம், வயிறுமுதலிய மிகக் கதுப்பான கனமுள்ள அவயவங்களி

---

1. நூற்சிலும்பை—இதுவே விகேசிகையென்று ஸமஸ்க்ருதத்தில் வழங்கப்படும். ஆங்கிலத்தில் lint எனப் பெயராம்.
2. தக்தபாகம்—விரணத்தை ஏற்ற காலத்தில் சஸ்திரத்தினால் அறுத்துச் சுத்தம் செய்யாமற்போவதால் அது மிதமிஞ்சி முதிர்ந்துவிடுதல்.
3. ஸத்யோவ்ரணம்—அப்பொழுதே ஸம்பவித்த விரணம்.

121081

இவற்றிலும் அவ்வாறே சஸ்திரத்தினால் கீண்டு உடனே அவற்றைத் தைத்துவிடவேண்டும்.—49, 50½.

தைக்கத் தகாத விரணங்கள்:—அற்ப தசைநார்களையுடையவையும் அசையக்கூடியவையுமான வங்க்ஷணம் என்னும் தொடையிடுக்கு, அக்குள் முதலிய இடங்களிலுள்ளவையும், வாயு ஸஞ்சரிக்கக்கூடிய அவயவங்களை ஆச்ரயித்தவையும், உள்ளடங்கிய சல்யங்களையுடையவையும், க்ஷாரங்கள்-விஷங்கள்-அக்னி இவற்றால் எரிக்கப்பட்டவையுமான விரணங்களைத் தைக்கக் கூடாது.—51½.

விரணங்களைத் தைப்பதில் விசேஷ விதிகள்.--சிதைவுற்ற இடம் விட்டு வேறிடத்தில் விழுந்துள்ள சிறிய எலும்புச் சில்லியையும், உலர்ந்து கெட்டியாகப்போன இரத்தத்தையும், மற்றும் புற்பூண்டுகளோ மயிர்களோ உள்ளடங்கியிருந்தால் அவற்றையும் வெளிப்படுத்திவிட்டு, அறுபட்டுத் தொங்கும் தசைநாரையும், ஸந்திகளிலிருந்து விலகிய அல்லது ஒடிந்த எலும்பையும் அதனதன் ஸ்தானத்தில் தகுந்தவாறு அமையச் செய்து, இரத்தம் பெருக்கும் நின்ற பிறகு, நூலினாலாவது, நார்களாலாவது, நரம்புகளாலாவது தைக்க வேண்டும்; தையல்களை ஒன்றுங்கொன்று தூரத்திலாவது, வெகு நெருக்கத்திலாவது போடக்கூடாது; மேலும் சதைகளை வெகு ஓரத்திற் பிடித்தாவது, வெகு அதிகமாகப் பிடித்தாவது தைக்கக் கூடாது. 52—53½

விரணங்களைத் தைத்த பிறகு செய்யவேண்டிய உபசாரம்:—பிறகு வியாதிக்ரஸ்தனுக்குத் தேறுதல் கூறி, அஞ்ஜனம், வெண்பட்டை எரித்தெடுத்த மை, குப்பமேனி, ஆலவணங்கியின் கனி, வெள்ளிலோத்தி, அதிமதுரம் இவற்றைத் தேனிலாவது நெய்யிலாவது குழைத்து விரணத்தின்மேல் தடவிவிட்டு, முன்போலவே பந்தநம் முதலியதைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்.—54, 55.

இரத்தக்கசிவு இல்லாத விரணங்களைத் தைத்தல்:—விரணத்தின் உதடுகளில் இரத்தக்கசிவு இல்லாமலிருந்தால், அதைச் சிறிது மாத்திரம் கீறி, அங்கு இரத்தம் கசிந்ததும் அதைத் தைத்துவிட வேண்டும்; ஏனெனில் அவ்விடத்தில் விரணத்தின் உதடுகளை ஒன்று கூட்டி ஆறச்செய்வது இரத்தமேயாம்.—56.

தேசகாலாதிகளை அநுஸரித்து பந்தநம் பிரயோகித்தல்:--அந்தந்த தேசகாலாதிகளின் தன்மைகளைக் கவனித்து, அந்தந்த விரணங்களில் வெவ்வேறு விதமான வஸ்துக்களைக் கொண்டு பந்தநங்களைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். (1) ஆட்டுரோமத்தினாலான வஸ்திரங்கள், சர்மங்கள், நூற்சிலும்புகளுள்ள ஒருவகையான வஸ்திரங்கள் என்னும் இவை உஷ்ணகுணமுள்ளவை. (2) பட்டுத்துணிகள் சீதளகுணமுள்ளவையாம். (3) இலவம்பஞ்சுத்துணி, பருத்திப்பஞ்சுத்துணி, நரம்புகளாலான ஒருவித துணி, மரவுரி

இவற்றாலான பந்தநங்கள் சீதளமாகவும் உஷ்ணமாகவும் இருக்கும். 57, 57½.

சில விரணங்களில் லோஹசலாகையும் அஸ்த்திபங்கத்தில் பலகை முதலியதும் உபயோகிக்கும் முறை:—மேதஸ்ஸாவது கபமாவது அல்லது இரண்டுமாவது எந்த விரணத்தில் அதிகரித்திருக்கின்றனவோ அதில் செம்பு, அயம், பித்தளை, ஈயம் இவற்றாலாகிய சலாகை அல்லது சஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். அஸ்திபங்கம் எனப்படும் எலும்பு முறிவு நேர்ந்திருக்கையில் அவ்வவயவங்களைத் தாங்கி பந்தநம் செய்வதற்காகப் பலகையையும், தர்ப்பம் முதலியவற்றையும் பிரயோகிக்கவேண்டும்.—58½.

பந்தந முறைகள்-பதினைந்து விதம்:—அதனதன் பெயருக்குத் தகுந்த உருவங்களையுடையவைகளாய் பதினைந்து வகையான பந்தந முறைகள் உண்டு. அவையாவன: கோசபந்தநம், ஸ்வஸ்திகபந்தநம், முத்தோலீபந்தநம், சீநபந்தநம், தாமபந்தநம், அநுவேல்லிதபந்தநம், கட்வா பந்தநம், விபந்தபந்தநம், ஸ்த்தகிகாபந்தநம், விதாநபந்தநம், உத்ஸங்கபந்தநம், கோபணபந்தநம், யமகபந்தநம், மண்டலபந்தநம், பஞ்சாங்கபந்தநம் என்பனவாம். புத்திமானுள்ள வைத்தியன், மேற்கூறிய பந்தநமுறைகளில் எது எந்த அவயவத்தில் நன்றாக அமைந்து நிற்கக் கூடுமோ அவ்வவயவத்தில் அதனைப் பிரயோகிப்பானாக.[1] 59—61.

---

1. **கோச பந்தநம்**-வஸ்திரத்தைப் பைபோலச் செய்து விரல்முதலியவைகளில் பிரயோகிக்கும் பந்தநம். **ஸ்வஸ்திகம்**—ஒன்றன்மேல் ஒன்றாகக் குறுக்காகப் பிரயோகிக்கப்படும் கட்டு; தொடையிடுக்கு மற்றுமுள்ள ஸந்தி பாகங்கள் முதலியவற்றில் பிரயோகிக்கப்படுவது. **முத்தோலீ**—ஸாதாரணமாகச் சுற்றிக் கட்டும் பந்தநம்; இது கழுத்திலும் ஆண்குறிமுதலியவற்றிலும் பிரயோகிக்கத் தகுந்தது. **சீந பந்தநம்**—பந்தவஸ்திரத்தை இடையில் கிழித்து கண்முதலியவற்றைச் சுற்றிலும் அமையும்படிச் செய்யப்படும் ஒருவித பந்தநம். **தாம பந்தநம்**—முறுக்கிக் கட்டும் பந்தநம்; இது பெரியதமனிகள் முதலியது அறுபட்டுபோயிருக்குமிடங்களில் பிரயோகிக்கத் தகுந்தது. **அநுவேல்லிதம்**—மரங்களில் ஒரு கொடியேறிப் படருவதுபோல் கை கால்களில் கட்டப்படும் பந்தநம். **கட்வா பந்தநம்**—வந்தானம் போன்ற கட்டு; இது முகவாய்க்கட்டை முதலியதில் பிரயோகிக்கப்படுவது. **விபந்த பந்தநம்**—மிக்க விசாலமாகப் பரப்பிக் கட்டும் பந்தநம்; இது வயிற்றிலும், மார்பிலும், முதுகிலும் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. **ஸ்த்தகிகா பந்தநம்**—த்வாரங்களை அடைக்கும்படியான பந்தநம்; இதை மூத்திரவஸ்திக்கு அடிப்புறத்திலும் குதத்திலும் பிரயோகிக்கலாம். **விதாந பந்தநம்**—பந்தல்போல் கட்டும் பந்தநம்; இது சிரஸ் முதலியவிடங்களில் பிரயோகிக்கத் தகுந்தது. **உத்ஸங்க பந்தநம்**—பலவித மடிப்புகள் விழும்படியாகத் தோள்முதலியவிடங்களில் பிரயோகிக்கப்படுவது. **கோபணம்**—பசுவின் முகம் அல்லது ஸர்ப்பத்தின் படம்போல் பிரயோகிக்கப்படுவது; இதை நாசிமுனை உதடுமுதலிய அவயவங்களில் பிரயோகிப்பார்கள். [எலும்புகள் ஒடிந்தாலும், விரணங்கள் ஸம்பவித்தாலும், அவற்றின் சிகித்ஸைக்காக இந்த பந்தநங்கள் பிரயோகிக்கப்படும்.]

காட-ஸம-ச்லத பந்தநங்களைப் பிரயோகிக்கும் அவயவங்கள் முதலியன :—(1) அடையிலும், உட்கார்ந்தும் அவயவபாகங்களிலும், அக்குளிலும், தொடையிடுக்கிலும், சிரஸ்ஸிலும் பந்தநங்களை காடம் அல்லது கெட்டியாகப் பிரயோகிக்கவேண்டும். (2) சாகைகள் என்னும் கைகால்களிலும், முகத்திலும், காதுகளிலும், மார்பிலும், பிருஷ்டபாகத்திலும், பக்கங்களிலும், கன்னங்களிலும், வயிற்றிலும், ஆண்குறியிலும், பீஜத்திலும் ஸமபந்தநம் என்னும் அதிக கெட்டியாக இல்லாத பந்தநத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். (3) நேத்திரத்திலும், ஸந்திகளிலும் ச்லதம் என்னும் தளர்ந்திருக்கும் பந்தநங்களை யிடவேண்டும்.[1] ஆனால் (4) சிதிலம் என்கிற தளர்ச்சியான பந்தநம் இடுவதற்கான அவயவங்களில் வாதத்தினுலாவது கபத்தினுலாவது விரணம் ஸம்பவித்தால் அவ்விடங்களில் ஸமபந்தநத்தைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். (5) ஸமபந்தநம் இடவேண்டிய அவயவங்களில் அத்தோஷங்களாலேயே விரணமுண்டானால் அவ்விடங்களில் காடபந்தநத்தையே பிரயோகிக்கவேண்டும். (6) காடபந்தநம் இடவேண்டிய அவயவங்களில் அந்த தோஷங்களால் விரணம் ஸம்பவித்தால், அவ்விடங்களில் அதிக கெட்டியாகப் பிரயோகிக்கவேண்டும். 62—63½

வாத-கபங்களாலான விரணங்களில் பந்தநங்களை அவிழ்க்கும் காலம் :—வாத-கபங்களால் ஸம்பவிக்கும் விரணங்களின்மீது இடப்பட்ட பந்தநங்களை ஹேமந்த-சிசிர ருதுக்களிலும், வஸந்தருதுவிலும் மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு முறையாக அவிழ்க்கவேண்டும்.—64.

பித்த-ரக்தவிரணங்களில் காட-சிதில-ஸமபந்தநங்களிடுதல் :—(1) காட பந்தநம் இடவேண்டிய அவயவத்தில் பித்தத்தினுலாவது இரத்தத்தினுலாவது விரணம் ஸம்பவித்தால், அவ்விடத்தில் ஸம பந்தநத்தைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். (2) ஸம பந்தநமிடவேண்டிய அவயவத்தில் அத்தோஷங்களால் விரணம் உண்டானால் அவ்விடத்தில் சிதிலபந்தநத்தை யிடலாம். (3) சிதில பந்தநத்திற்கான அவயவத்தில் அத்தோஷங்களாலேயே விரணம் ஸம்பவித்தால், அவ்விடத்தில் பந்தநமிடவே கூடாது. அவ்வித பந்தநங்களை க்ரீஷ்மருதுவிலும் சரத்ருதுவிலும் காலையிலும் மாலையிலும் ஆக தினத்திற்கு இரண்டு முறை வீதம் அவிழ்க்கவேண்டும்.—65, 65½.

விரணங்களுக்கு பந்தநமிடாவிட்டால் நேரிடும் கெடுதிகள் :—விரணங்களை பந்தநங்களைக்கொண்டு கட்டாமல் விட்டுவிட்டால், ஈக்களும பூச்சிகளும் கொசுக்களும் அவற்றைக் கடிக்க நேரிடுமாகையால் அதனுலும், வாயுமுதலியவற்றுலும் விரணங்கள் பீடிக்கப்பட்டுப் பதனழியத்தலைப்படும். அவற்றில் உபயோகிக்கப்படும் ஸ்நேஹவஸ்துவாவது வேறு ஔஷதமாவது வெகு நேரம் நிலைத்துமிருக்க முடியாது. அந்த விரணங்கள் பிறகு சுத்தியடைவதும் கஷ்டம். ஆகவே எளிதில் ஆறுவதுமில்லை. ஒருக்கால் ஆறினுலும் அவ்விடம் நிறவேற்றுமையடைந்து ஒருவாறு விகாரமாய்விடும்.—66, 67.

---

[1] காடபந்தநம்—கெட்டியான பந்தநம். ச்லத பந்தநம்—இதையே சிதில பந்தநம் என்றும் கூறலாம்; என்றால், தளர்ச்சியான பந்தநம். ஸம பந்தநம்—அதிக கெட்டியாகவுமில்லாமல் அதிக தளர்ச்சியாகவும் இல்லாமல் ஸமமாகப் பிரயோகிக்கப்படும் கட்டு.

விரணங்களை பந்தநம் செய்வதாலான குணங்கள் :—எலும்பு முதலியவை பலவாறு உடைந்து சிதறியிருந்தாலும், முறிவுபட்டிருந்தாலும், இடம்விட்டு நழுவினுலும், தசைநார் முதலியது அறுபட்டிருந்தாலும், ஸிரைகளும் ஸ்நாயுக்களும் அறுந்திருந்தாலும் பந்தநத்தினுல் அவை எளிதில் சேர்ந்து ஆறிவிடும். மேலும் எழுந்திருத்தல், படுத்தல் முதலிய எல்லாவிதமான காரியங்களிலும் அவ்விடங்களுக்கு அதிக திங்கு நேரிடாமல் பந்தநங்கள் அந்த விரணங்களைக் காப்பாற்றும். மேலும் உதடுகள் பிதுங்கித் தடித்திருப்பதும், கொப்புளம்போல் மேலெழுந்து நிற்பதும், மேடுபள்ளமாயிருப்பதும், கடினமானதும், அதிகவலியுடன் கூடியதும், மேலுக்கு ஒரே ஸமமாயிருப்பதும், மிகவும் மிருதுவானதும், வலியில்லாததும் ஆக இவ்விதமான இலக்ஷணங்களையுடைய விரணங்களும் எளிதில் பந்தநத்தினுல் சுத்தமாக்கப்பட்டு ஆறிவிடும். 68—69½.

சில விரணங்களின்மேல் இலைகளை உபயோகித்தல் :—கடினமாகவும், அற்பமாம்ஸமுள்ள அவயவங்களில் ஸம்பவித்ததும், ரூக்ஷத்தன்மையினுல் எளிதில் ஆருததுமான விரணங்களில் ஔஷதமிட்டு, அந்தந்த தோஷங்களுக்கும் அந்தந்த ருதுக்களுக்கும் ஏற்றவாறு பழமுண்ணிப்பாலை, பூர்ஜமரம், மருதமரம், கடப்பமரம் இவற்றின் இலைகளால் காற்புறமும் நன்கு மூடிவிடவும்; அந்த இலைகள் முதிர்ந்தவையாகவும், த்வாரங்களுடன் சிதைந்தவையாகவும், தடித்துக் கடினமாகவும் இராமல் நடுத்தரமாய் முதிர்ந்திருப்பதுடன், நன்றுகக் கழுவப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். 70—71½.

பந்தநமிடத்தகாத விரணங்கள் :—குஷ்டரோகிகள், அக்னியினுல் தேஹம் எரிக்கப்பட்டவர், பிடகை யென்னும் பிளவைகளுடையவர், மதுமேஹரோகமுள்ளவர்கள் இவர்களுக்கு விரணங்களின் மேல் பந்தநம் செய்யக்கூடாது; மூஞ்சுறுவின் விஷத்தினுல் கட்டமாயுண்டாகும் தடிப்புகளையும், க்ஷாரத்தினுல் எரிக்கப்பட்டு உண்டாகும் விரணங்களையும், விஷப்பற்றுள்ளவையும், [illegible]தவுற்று அழுந்து விழுபவையும், வலியும் எரித்தலுமுள்ளவை [illegible]க்கங்கொண்டு விஸர்ப்பங்களுடன் கூடியவையுமான விரண[illegible]யும் பந்தநம் செய்யக்கூடாது. தசைநார்கள் அழுன்றுபோய் [illegible]கப்படுகையிலும், குதத்தில் கடுமையாய் உண்டாகும் அழுன்ற [illegible]ணத்திலும் பந்தநம்செய்வது தகாது. 72—73½.

[illegible] பாதுக்காக்கப்படாத விரணத்தில் ஈக்களாலுண்டாகும் தீமை [illegible] பரிஹாரமும் :—(1) ஈதுதவாறு பாதுகாக்காமையால் எந்த [illegible]

விரணத்தில் உண்டானது கிருமிகளைக் கொன்றுவைக்கின்றதோ, அக்கிருமிகளால் பக்ஷிக்கப்படுகிற வெண்மையும், மிக்க துர்நாற்றமும், இரத்தம் முதலியவற்றின் பெருக்கையும் உண்டுபண்ணும். (2) அவ்வாறு கிருமிகளால் கெட்டுப்போகும் விரணத்திற்கு அழுகியதற்கும் விரணத்தைப் பூரணம்[1] செய்வதற்கும் ஸுரஸாதிகணத்திலுள்ள[2] சரக்குகளை உபயோகிக்கலாம். (3) வழிலம்பாலை, புங்கமரம், கடுக்காய், வேம்பு, மருதுவன்னிமரம் இவற்றின் பட்டைகளைப் பசுமூத்திரத்தினால் அரைத்து அந்த விரணத்தின் மேல் லேபனம் செய்யலாம். (4) க்ஷாரங்கள் என்னும் உப்புவகைகளை ஜலத்தில் கரைத்து, அந்த திரவத்தைக் கிருமிகளுடன் கூடிய விரணத்தில் தெளிப்பது மருந்தும் ஆகும்; அல்லது தைலங்களால் விரணத்தை மறைத்து, க்ஷார ஜலத்தினால் கழுவுவதும் நலம். இவ்விதச் சிகிச்சைகளால் கிருமிகளை சீக்கிரம் அழித்து விடலாம். 74—76½.

தோஷம் மிச்சமிருக்கையில் விரணத்தை ஆற்றக் கூடாது :—விரணத்திலுள்ள தோஷம் மிச்சம் இருக்கையிலேயே அதைக் கவனியாது விரணத்தை ஆற்றிவிடக் கூடாது; ஏனெனில், உள்ளடங்கிய அத்தோஷமானது பிரதிகூலமான சொற்ப காரணத்தினாலும் மறுபடியும் தீங்குண்டுபண்ணும். 77½.

விரணம் ஆறியபிறகு அவசியமான உபசாரம் :—விரணம் நன்கு ஆறியபிறகுகூட அஜீர்ண போஜனம், வியாயாமம், புணர்ச்சி முதலியவற்றையும், அமிதமான மனக்களிப்பு, கோபம், பயம் இவற்றையும் சரீரத்தில் திடமுண்டாகும் வரையில் விலக்கி விடவேண்டும். விரணம் ஆறிவருவது முதற்கொண்டு ஆறு அல்லது ஏழு மாஸங்கள் வரையில் அப்பிணியாளியை ஆதரவுடன் உபசரித்து வரவேண்டும். விரணசிகிச்சைக்கான பொதுவாயுள்ள விதி இதுவேயாம். 78, 79.

விரணசிகித்ஸையைப் பற்றிய முடிவுரை :—இன்னும் பலவாறாக உற்பத்தியாய்வரும் அந்தந்த நிலைமைகளில் வாதாதிதோஷங்களுடைய அல்லது விரணமுண்டானதற்கான குறிகள் ஸம்பவிக்கையில் சிகித்ஸை செய்பவர், பிறகு உத்தரஸ்தானத்தில் கூறப்போகிற விவரத்தைப்பற்றி நன்றாக ஆலோசித்து, [illegible] கருத்துடன் இன்னும் வெவ்வேறாகப் பலவிதமான முறைகளைக் கொண்டு சிகித்ஸை செய்க.—80.

---

1. பூரணம்—விரணம் ஆறிப்புண்ணாக இருக்[illegible] குணமுடைய திரவத்தை நிரப்புதல்.

2. ஸுரஸாதிகணம்—168-ம் [illegible]

முப்பதாம் அத்தியாயம்.

க்ஷாராக்னிகர்ம விதி

இனி க்ஷாரக்னி கர்மவிதி[1] யென்னும் அத்தியாயம் விவரிக்கப் படுகிறது :—

க்ஷாரப்பிரயோகத்தின் சிறப்பு :—சஸ்திரங்களென்ன, அநுசஸ்திரங்களென்ன இவையெல்லாவற்றிலும் க்ஷாரம் சிரேஷ்டமானது. ஏனெனில் எவ்வித ஒழுங்கீனமான அவயவங்களிலும் க்ஷாரப்பிரயோகம் செய்தே அறுத்தல் உடைத்தல் முதலிய காரியங்களைச் செய்யலாம். மேலும் மிகவும் சிரமப்பட்டு சஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்க வேண்டிய அவயவங்களிலும், சஸ்திரத்தினால் பயனில்லாமற் போய்விடுகையிலும், மிகவும் கஷ்டஸாத்தியான வியாதிகளிலும் க்ஷாரப் பிரயோகம் பயன் தரக்கூடியதாம். அன்றியும் உட்கொண்டு வியாதிநிவாரணம் செய்து கொள்ளவும் இது ஏற்றதாயிருக்கிறது. 1, 2.

க்ஷாரம் உட்கொள்வதற்கான வியாதிகள் :—அர்சோரோகம், அக்னிமாந்தியம், அச்மரி, குன்மம், மஹோதரம் முதலிய வயிற்றைப்பற்றிய வியாதிகள், கிருத்ரிமவிஷப் பற்றுதலாலான கோளாறுகள் முதலியவற்றில் க்ஷாரம உட்கொள்ளத் தகுந்ததாம். 2½.

க்ஷாரத்தை மேலுக்கு உபயோகிப்பதற்கான வியாதிகள் :—மஷகம், வெண்குஷ்டம், வெளிப்புறத்தில் உண்டாயிருக்கும் அர்சஸ்ஸுகள், குஷ்டம், ஏதேனும் அவயவம் சுரயணையற்றுப் போதல், பகந்தரம், அர்புதம், கிரந்தி, கெட்டுப்போன நாடீவிரணம் முதலியவற்றில் க்ஷாரத்தை நேராகவே அந்தந்த விடத்திற் பிரயோகிக்கலாம்.—3½

க்ஷாரப்பிரயோகம் செய்யத் தகாத நிலைமைகள் :—பித்தக் கோளாறு, இரத்தத்தின் கோளாறு, வேண்டியளவு பலம்பெற்றிருத்தல், துர்ப்பலத்தன்மை, ஜ்வரம், அதிஸாரம், இருதயரோகம், சிரோரோகம், பாண்டுரோகம், அரோசகம், திமிரம் என்னும் நேத்திர வியாதி, சோதந சிகித்ஸை செய்து கொண்டிருக்கும் நிலைமை, ஸர்வாங்கசோதை இவற்றில் க்ஷாரத்தை முற்கூறிய இருவகைகளிலும் உபயோகிக்கக் கூடாது. மேலும் பயந்தவன, கர்ப்பிணீ, ருதுமதி, [illegible]களின் கோளாறுல்[2] நிலைகுலைந்த கருப்பையையுடைய [illegible], கிழவர் இவர்களும் க்ஷாரப்பிரயோகத்திற்கு ஏற்றவர்களல்லர். அன்னம் ஜீர்ணமாகாமலிருக்கையிலும் பிரயோகிக்க[illegible] [illegible]மணிகளென்னும் செவ்விரத்தக்குழாய்கள், அஸ்தி[illegible]

[illegible] என்பதுவே க்ஷாரம் என்பார்கள்; [illegible] ஒரு [illegible] க்ஷாரத்தையும் அக்னியையும் [illegible]

[illegible]

முதலியவற்றின் ஸந்திகள், மர்மஸ்த்தானங்கள், தருணாஸ்த்திகளென் னும் முருந்துகள், சரீரத்தக்குழாய்கள், ஸ்நாயுக்கள், ஸேவநீ,[1] தொண்டை, நாபி அற்ப தசைநார்களையுடைய பிரதேசம், ஆண் குறி, பீஜம், ஸ்ரோதஸ்ஸுகள் என்னும் நாசிமுதலிய த்வாரங்கள், நகங்களின் உட்புறங்கள் இவற்றிலும் க்ஷாரம் பிரயோகிக்கக் கூடாது. வர்த்மரோகம் இருந்தாலேயொழிய நேத்திரங்களிலும் க்ஷாரப் பிரயோகிப்பது பிசகு; ஹேமந்த-சிசிர ருதுக்களிலும், வர்ஷருதுவிலும், கிரீஷ்மருதுவிலும் க்ஷாரம் எவருக்கும் உபயோ கிக்கத் தகுந்ததல்ல. 4—$7\frac{1}{2}$.

மத்திமக்ஷாரம் பக்குவம் செய்யப்படும் முறை:—காட்டுப்பருத்தி, கொன்றை, வாழை, வேம்பு, மாமரம், கள்ளி, முருக்கமரம், விஷ்ணுக்ராந்தி, மருதமரம், வெட்பாலை, எருக்கு, மணிப்புங்கு, புங்கு, அலரி, தக்காளி, நாயுருவி, அரணி, சித்திரமூலம், வெள்ளிலோத்தி இவற்றை வேர் கிளைகள் முதலியவற்றோடு ஸமமாகவே கிரஹித்து, சிறு துண்டுகளாகத் துண்டித்து, நான்கு பங்கு உலர்ந்த பீர்க்குகளை யும், யவதானியத்தின் சுணையென்னும் முடகளையும் கிரஹித்து, காற்றோட்டமில்லாத இடத்தில், ஒரு பாறையின்மேல் காட்டுப் பருத்தியைப்பரப்பி, அதில் முற்கூறிய சரக்குகளைத் தனித்தனியே குவித்து, சுண்ணாம்புக் கற்களை அவற்றின்மீது போட்டு, எள்ளுத் தாள்களையிட்டு எரித்துவிடவேண்டும். அவற்றிற் பற்றிய அக்னி ஆறியபிறகு, எரிந்துள்ள வஸ்துக்களைத் தனித் தனியாகப் பிரித் தெடுத்துக்கொள்ளவும். இவற்றுள் சுண்ணபஸ்மம் மட்டும் ஒரு த்ரோணப் பிரமாணமும்[2], மற்றவையெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு த்ரோ ணப்பிரமாணமும் இருக்கவேண்டும்; ஆனால் காட்டுப்பருத்தியின் பஸ்மம் இரண்டு த்ரோணம் அளவில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். பிறகு அரை பாரம்[3] அளவில் ஜலத்தையும், அவ்வளவு பசுவின் மூத்திரத்தையும் எடுத்து, அவற்றில் சுண்ணாம்பு நீறுக ளுடன் மேற்கூறிய பஸ்மங்களைக் கொட்டி நன்றாகக் கலக்கி, விசால மான வஸ்திரத்தினால் அச்சாம்பர்க்குழம்பை வடிக்கட்டவும். அந்த திரவம் பிசுபிசுப்பும் செந்நிறமும் பெற்றுத் தெளியும் வரையில் வடிக்கட்டிவந்து, அது தீக்ஷ்ணகுணம் அடைந்திருப் பதாகத் தெரியவந்ததும், ஒரு இரும்புத் தொட்டியில் சேர்த்து துடுப்பினால் துழாவிக்கொண்டே, அக்னியிட்டு பக்குவம் செய்ய வேண்டும்; இவ்வாறு பக்குவமாய் வருகையில் முதலிற்கூறியபடி சுண்ணபஸ்மக் கற்களையும், சுத்தையோடு, யவக்ஷாரம் இவைகளை குழம்பையும், சங்கின் உட்புறத்து நாபிபோன்ற பாகத்தையும் ஒரு இரும்புப் பாத்திரத்திலிட்டு, அக்னி வர்ணமுண்டாகுமாறு அநேக

1. ஸேவநீ—நாக்கின் அடிப்புறம், பீஜகோசத்தின் மத்தியபாகம் முதலியவற்றில் தைக்கப்பட்டதுபோன்ற குறிகளடங்கிய பாகம்.
2. த்ரோணம்—32 சேர்கள் கொண்ட அளவு.
3. பாரம்—2000 பலங்கள் கொண்ட அளவு.

முறை எரித்து, முற்றிலும் க்ஷாரமாவதற்கு ஏற்ற நிலைமையடைந்தி ருக்கையில், நத்தையோடு முதலியவற்றின் குழம்பை ஒரு குடவப்[1] பிரமாணம் முற்கூறிய சாம்பர்க்குழம்பில் கல்கமாகச்சேர்த்துக் கலக் கவும்; பிறகு கள்ளிக்காக்கை, மயில், கழுகு, பருந்து, புறா இவற் றின் மலங்களையும், நாற்கால் ஜந்துக்களுடைய பித்தத்தையும், தாள கத்தையும், மனச்சிலையையும், இந்துப்பையும் நுண்ணிய சூர்ண மாகச் செய்து, அவற்றுடன் கலந்து, எல்லாம் ஒருமிக்கக் கலந்து விடும்படி ஒரு துடுப்பினால் நாற்புறமும் நன்றாகக் கலக்கிக் குழப்ப வேண்டும். ஆவியும் குமிழிகளும் உண்டாய் கெட்டியாய் லேஹ்ய யம்போல் அக்குழம்பு மேல்நோக்கிப் பொங்கி வருகையில் அதை இறக்கிவிடவும்; ஆறிய பிறகு அதை இரும்புப்பாத்திரத்தில் இட்டு, யவதானியக் களஞ்சியத்தில் பழகுவதற்காகச் சேமித்து வைக்கவேண்டும். இவ்வாறு பக்குவம் செய்யப்படுவது மத்திம க்ஷாரம் எனப்படும். 8—$19\frac{1}{4}$.

மிருதுக்ஷாரம் பக்குவம் செய்யு முறை:—மிருதுக்ஷாரம் பக்கு வம் செய்யவேண்டுமானால் முற்கூறிய திரவ்யங்களைக் கல்கமாக அரைத்துச் சேர்க்கக்கூடாது; ஆனால் அதில் ஸாதாரணமாகச் சேர்த்து, அப்பால் அவற்றை அப்புறப்படுத்திவிடவேண்டும்.—$19\frac{3}{4}$.

தீக்ஷ்ணக்ஷாரம் பக்குவம் செய்யு முறை:—தீக்ஷ்ணக்ஷாரம் பக்குவம் செய்யவேண்டுமானால், அதற்கு மத்திமக்ஷாரத்தில் கூறி யிருப்பதுபோலவே சரக்குகளைக் கல்கமாகச் செய்து உபயோகிக்க வேண்டும்; மேலும் நீர்த்திப்பிலி, நேபாளம், சித்திரமூலம், அதி விடயம், வசம்பு, ஸர்ஜக்ஷாரம், பிரம்மதண்டு, காயம், புங்கந்தளிர், தாளிசபத்திரி, கல்லுப்பு இவற்றையும் அச்சரக்குகளோடு சேர்த்து க்ஷாரத்தைப் பக்குவம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஏழு நாட்கள்வரையில் பழகியபின் அதைச் சிகிதசைகளில் உபயோகிக் கலாம்.[2] 20—$21\frac{1}{2}$.

தீக்ஷ்ண - மத்திம - மிருதுக்ஷாரங்களைப் பிரயோகிக்கக்கூடிய வியாதிகள்:—வாதம், கபம், மேதஸ் என்னும் கொழுப்பு இவற்றி னால் உண்டாகும் அர்புதம் முதலிய வியாதிகளில் "தீக்ஷ்ண க்ஷாரத் தையும்," அதே தோஷங்களால் அதிக உக்கிரமில்லாமல் உண்டா கும் வியாதிகளில் "மத்திம க்ஷாரத்தையும்," பித்தத்தினாலும் ரக்தத்தினாலும் உண்டாகிற அர்சோரோகங்களில் "மிருது க்ஷாரத் தையும்" பிரயோகிக்கலாம்.—22, $22\frac{1}{2}$.

1. குடவம்—அரைச் சேர்.
2. க்ஷாரங்கள் திரவமாகவும் இருப்பதுண்டு; உப்புகளைப்போல் திரவ மில்லாத நிலைமையிலும் இருக்கும். வீர்யத்தில் அதிக காரமாயிருப்பது தீக்ஷ்ணக்ஷாரம் என்றும், குறைவான காரமாயிருப்பது மிருதுக்ஷாரம் என்றும், மத்தியமான காரமுள்ளது மத்திமக்ஷாரம் என்றும் சொல்லப்படு [illegible]

திரவக்ஷாரத்தில் குறைந்த ஜலத்தை மீண்டும் சேர்ப்பது :— திரவமாயுள்ள க்ஷாரத்தில் ஜலபாகம் வற்றிப்போகுமானால், அதற்கு வீர்யத்தை விருத்தி செய்வதன்பொருட்டு மறுபடியும், க்ஷாரஜலத்தை [1] அதில் தகுந்தவளவு ஊற்றலாம்.—23.

க்ஷாரங்களின் இயற்கைத் தன்மைகள் :— அதிக தீக்ஷ்ணமல்லாதது,[2] மிருதுவானது, ச்லக்ஷ்ணமானது,[3] பிசுபிசுப்புள்ளது, சீக்ரம் உடலில் வியாபிக்குந்தன்மையது, வெளுப்பானது,[4] சிகரம்போல் மேடான கொப்புகள் கட்டிக்கொள்ளுந்தன்மையது,[5] எளிதில் குளிரச்செய்யத் தகுந்தது, நீர்க்கசிவுகளை யுண்டாக்காதது, அதிக வலியையும் உண்டுபண்ணாதது ; இவ்வாறு க்ஷாரம் பத்துவிதமான இயற்கைக் குணங்களையுடையதாகும். ஆகவே சஸ்திரத்தினுடையவும் அக்னியினுடையவும் காரியங்களை க்ஷாரம் ஒன்றைக்கொண்டே நிறைவேற்றலாம்.—24, 24½.

க்ஷாரங்களின் பொதுவான செய்கைகள் :— க்ஷாரமானது, பிரயோகித்த ஸ்தானத்தில் விசேஷமான சோபமுண்டுபண்ணி, அது ஸம்பந்தப்பட்ட அவயவத்தை உறிஞ்சுவிடுவதுபோலவும், அவ்விடத்தை அழுத்தி சுருக்குவதுபோலவும் வேலைசெய்து, அவ்வவயவமெங்கும் பரவி, தோஷங்களையெல்லாம் வேருடன் களைந்துவிடும் ; அப்பால் தனது வேலையைச் செய்து, பிணியாளிக்கு நோய் நீங்கியதும், இதன் செய்கை தனக்குத் தானே தணிவடைந்து விடுகின்றது.—25, 26.

க்ஷாரத்தைப் பிரயோகிக்கும் முறை:— க்ஷாரப்பிரயோகத்தினால் நிவாரணம் செய்யக்கூடிய வியாதியில் எந்தவிடத்தில் க்ஷாரத்தை உபயோகிக்கவேண்டுமோ அங்கு ஒரு சிறிது அழுத்தோ, கீறியோ, அல்லது இரத்தங்கசியுமாறு கிண்டிவிடவோ வேண்டும் ; பிறகு உலர்ந்த சல்லாத்துணியினால் சுற்றப்பட்ட சலாகையினால் க்ஷாரத்தையெடுத்து, அவ்விடத்தில் பிரயோகிக்கவேண்டும். பிறகு அது முதல் நூறு மாத்திராகாலம்[6] அவ்விடத்தை ஒன்றும் செய்யாமல் சும்மாயிருக்கச் செய்ய வேண்டும்.—27½.

க்ஷாரத்தை எந்தெந்த அவயவத்தில் எவ்விதம் பிரயோகிப்பது :— அவற்றுள் "அர்சஸ்" என்னும் மூலமுளைகளில் க்ஷாரத்தைப் பிரயோகித்ததும், குதத்தில் வைத்திருக்கிற யந்திரத்தின் முகத்

1. க்ஷாரஜலம்—முறைப்படி க்ஷாரங்களிலிருந்தோ க்ஷாரங்களைக் கலந்தோ செய்யப்படும் திரவம்.
2. சஸ்திரப் பிரயோகத்தினால், அல்லது அக்னியின் ஸம்பந்தத்தினால் ஏற்படும் தீக்ஷ்ணமான வலியைப் போல் இந்த க்ஷாரப்பிரயோகத்தினால் ஏற்படாது.
3. ச்லக்ஷ்ணமானது—பட்டு முதலியவைதப்போல் மழமழப்பானது.
4. க்ஷாரங்கள் பொதுவாகச் சற்றேறக்குறைய வெண்மையாயிருக்கும்.
5. உப்புகள் உண்டாகும்போது சீறபூத்து, அப்பால் கட்டி கட்டுவதுபோல் க்ஷாரங்களிலும் சிகரங்கள் உண்டாவது இயல்பு.
6. மாத்திராகாலம் 210-ம் பக்கம் பார்க்க.

அப்படிக் கிரஹித்த ஔஷதத்தை உலோபியான எவ்வைத்தியன் தகாத விதமாகச் செய்து கொடுக்கின்றானோ, அவன் நம்பிக் கைத்துரோஹம் செய்தவனாவான். 3, 4.

கஜ்ஜலி. தாதுத்திரவ்யங்களையும், கந்தகம் முதலியவற்றையும் திரவப் பொருள் சேர்க்காமலே, வெகு மிருதுவாக அரைக்க மைமாதிரியாக அவ்வனைத்தும் மாறும் ; கறுப்பாக மாறிய இக்கூட்டுச்சரக்கு கஜ்ஜலி யென்று[1] கூறப்படும். 5.

இரஸ பங்கம். முற்கூறிய சரக்குகளை ஏதேனும் திரவப்பொருள் கூட்டி அரைக்கச் சாந்துபோல் வருமானால் அது இரஸ பங்கம்[2] எனப்படும். 6.

பிஷ்டி. (1) அரை நிஷ்கப் பிரமாணம் கந்தகம் ; அதில் பன்னிரண்டிலொரு பாகம் இரஸம். இவ்விகிதப்படி எடுத்து கல்வத்திலிட்டு, அதைக் கடும் வெயிலில் வைத்து, இரஸத்தின் மீது சிறுகச் சிறுக கந்தகத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டே அரைக்க, அவை வெண்ணெய் போன்ற சாந்தாகும். அதற்கு பிஷ்டி யென்று பெயர். (2) இரஸத்தையும் கந்தகத்தையும் கல்வத்திலிட்டு[illegible]போல் விட்டு நன்றாகக் குழைத்து அரைத்தால் அவை சாந்து போலாகும் ; இதையும் பிஷ்டி யென்று[3] சிலர் கருதுவர். 7, 8.

பாதகபிஷ்டி. இரஸம் ஒரு பங்கு, ஸ்வர்ணம் அதில் நாலிலொரு பங்கு ; இவ்விரண்டையும் கூட்டி நன்றாக அரைத்து பிஷ்டியைப் போலாக்கவும் ; இது பாதகபிஷ்டி யெனப்படும்;[4] இது உத்தமமான இரஸஸித்திக்கு உபயோகமாகும். 9.

ஹேம க்ருஷ்டி, தார க்ருஷ்டி. (1) வெள்ளியையாவது ஸ்வர்ணத்தையாவது இரஸ-கந்தகாதிகளுடன் கூட்டி பஸ்மமாகுமாறு பக்குவம் செய்யவும் ; பிறகு பலமுறை பாதந யந்திராதிகளைக் கொண்டு அந்த லோஹங்களை உத்தாபநம் செய்ய[5], அவை முறையே **தாரக்ருஷ்டி** யென்றும், **ஹேமக்ருஷ்டி** யென்றும் கூறப்படும். (2) பொன்னை உருக்கி, அதனுடன் ஹேமக்ருஷ்டியைக் கூட்டினால், அப்பொன்னின் நிறம் குறைய மாட்டாது ; (3) ஹேமக்ருஷ்டியினால் ஆகிய பீஜத்திரவ்யமானது[6] இரஸத்தைச் சென்னிறமாக்கவல்லது. 10, 11.

1. கஜ்ஜலி—மை யென்று பொருள்.
2. இரஸ பங்கம்—சாந்து போன்ற இரஸம் அல்லது இரஸக் குழம்பு என்று பொருள்.
3. பிஷ்டி—நீர்விட்டுப் பிசைந்த மாப்பண்டம் போன்றது எனப் பொருள்.
4. ஊர்த்வபாதந யந்திராதிகளால் இதைப் பக்குவம் செய்ய வேண்டியிருப்பதால் இப் பெயர் வந்தது.
5. உத்தாபநம்—இதே அத்தியாயத்தில் பிறகு கூறப்படுகிறது.
6. பீஜத்திரவ்யம்—இதே அத்தியாயத்தில் பிறகு விவரிக்கப்படுகிறது.

வரலோஹம்.

தாம்ரத்தையும் தீக்ஷ்ண லோஹத்தையும் உருக்கி, கந்தகம் கலந்த எலுமிச்சஞ் சாற்றில் பலமுறை[1] ஊற்றவும்; அவ்விதம் உருக்கி யெடுத்த இந்த மிச்ர லோஹம் **வரலோஹம்** எனப்படும். 12.

ஹேம ரக்தி.

அவ்வரலோஹத்தினால் பொன்னுக்குச் செந்நிறம் அதிகமுண்டாக்கலாம்; அவ்விதம் செய்த ஸ்வர்ணம் **ஹேம ரக்தி** யென வழங்கப்படும். அந்த ஹேம ரக்தியை உருகிய ஸ்வர்ணத்திலிட்டால், அது அப்பொன்னுக்கு விசேஷமான சிறந்த நிறத்தைக் கொடுக்கும். இது வெள்ளிக்கும் செந்நிறத்தைக் கொடுக்கும்; பீஜத்திரவ்யத்திலுள்ள சிவப்பையும் உண்டுபண்ணும். 13, 13½.

தார ரக்தி.

முற்கூறிய முறைப்படியே **தார ரக்தியையும்** செய்யலாம்; அது பார்ப்பதற்கும் மனோஹரமாயிருக்கும். வெள்ளியை சிவப்பாக்குந் தன்மையுள்ளது. பீஜத்திரவ்யங்களையும் அவ்வாறு செய்யக்கூடியதாயிருக்கும். 14.

சந்திரதளம் அக்னிதளம்.

(1) பஸ்மமாகச் செய்த அல்லது கட்டப்பட்ட இரஸத்தினாலாவது, பஸ்மமான வேறு உலோஹத்தினாலாவது பக்குவம் செய்து விசித்ரமான மற்றொரு உலோஹமானது வெண்மையாவது மஞ்சள் நிறத்தையாவது அடைந்தால், அவ்விரண்டும் முறையே **சந்திரதளம்** என்றும், **அக்னிதளம்** என்றும் வழங்கப்படும். (2) ஏதேனும் மூலிகைத் திரவங்களில் பாவனை செய்து கட்டப் பெற்ற இரஸத்துடன் வேறொரு உலோஹத்தைக் கூட்டி, அல்லது அவ்விதமே பாவனை செய்து பஸ்மாதி முறையிற் பக்குவம் செய்த ஒரு உலோஹத்துடன் மற்றொரு உலோஹத்தைக் கூட்டி, அவ்விதம் கூட்டப்பெற்ற உலோஹத்திற்கு வெண்மை நிறத்தையும், மஞ்சள் நிறத்தையும் உண்டுபண்ணுவதாலும் சந்திரதளம் என்றும் அக்னி தளம் என்றும் கூறப்படுவதுண்டு. 15, 16.

சுல்ப நாகம்.

(1) தாம்ரத்தை மாக்ஷிகம் கூட்டி பஸ்மரூபமாகச் செய்யவும்; பிறகு அதை உத்தாபனம் செய்யவும்; இவ்விதம் பத்துமுறை அதை பஸ்மமாக்கி உத்தாபனம் செய்து எடுக்கவேண்டும். சுத்தி செய்த நாகத்தையும் அவ்விதமே பஸ்மமாக்கி பிரித்தெடுக்கவும். இப்படி யெடுத்த ஒவ்வொரு உலோஹமும் நான்கு பலம்; இவ்விரண்டையும் கூட்டி நீலாஞ்ஜனம் சேர்த்து பஸ்மம் செய்து முன்போல் ஏழுமுறை உத்தாபனமுறையிற் சுத்தம் செய்யவும். இவ்விதம் செய்து முடிவில் எடுக்கப்பட்ட ஒரு வித உலோஹத்தை **சுல்பநாகம்**[2] என்பார்கள். (2) சுல்ப

1. பலமுறை யென்பதற்கு ஏழுதடவை யெனக் கருத்தென்று போதினீ வியாக்யானம்.
2. சுல்பநாகம்—தாம்ரம் கலந்த ஸீஸம் என்று பொருள்.

நாகத்தின் உபயோகம்: சுல்பநாகத்தினால் பக்குவம் செய்தெடுத்த இரஸத்தை வாயிலிட்டு அடக்கிக்கொண்டிருந்தால் ஒரு மாஸத்தில் எவ்விதமான மேஹரோகமும் தீரும்; அத்துடன் நன்கு பத்திய முறையில் உணவுகளை யுண்டுவந்தால் ஒரு வருஷத்தில் அம்மனிதன் நரை திரைகள் நீங்கி, பார்வையும் வெகு தீக்ஷ்ணமடைந்து, தேஹபுஷ்டியையுமடைந்து, பல வகையிலும் ஆரோக்கியமுள்ளவனாவான். 17—20.

பிஞ்ஜரி.

இரண்டு உலோஹங்களைக் கடுந்தீயிட்டு ஊதி, பிரத்தியேகமாக உருக்கி, அப்பால் இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, ஏதேனும் திரவத்தில் ஊற்ற, அது வெண் பசுமை நிறமடைந்தால், அந்த உலோஹம் **பிஞ்ஜரி** யென்று[1] கூறப்படும். 21.

சந்திரார்க்கம்.

பதினாறு பங்கு வெள்ளி, பன்னிரண்டு பங்கு தாம்ரம், ஆக இவ்விரண்டையும் ஒன்றாகக் காய்ச்சி யுருக்கி யெடுக்க, அக்கூட்டு லோஹம் **சந்திரார்க்கம்** என்று கூறப்படுகிறது. 22.

நிர்வாபணம்.

பக்குவம் செய்யவேண்டிய அல்லது பஸ்மம் செய்யவேண்டிய ஒரு லோஹம் காய்ந்து வருகையில், அதில் வங்க நாளம் என்னும் குழலின் வழியாய் மற்றொரு உலோஹத்தை ஊற்றினால் அது **நிர்வாபணம்** எனக் கூறப்படும். பக்குவம் செய்யப்படவேண்டிய வஸ்துவில் நிர்வாபணத் திரவ்யத்தைச் சம அளவாகச் சேர்க்கவேண்டும். ஆவாபம்[2] செய்யவேண்டியபோது அவ்விதம் ஆவாபம் செய்யப்படும் வஸ்து அவ்வவ்விடத்தில் கூறப்படும் அளவை யனுஸரித்து ஆவாபம் செய்யப்படவேண்டும். 23, 24.

வாரிதரம்.

ஒரு உலோஹத்தை மாரணம்[3] செய்தபின், அதைத் தண்ணீரில் போட்டால் அதன்மேல் அப்பஸ்மம் மிதக்கும்; அவ்வித உலோஹ பாகத்தை **வாரிதரம்** என்பார்கள். நன்கு பக்குவமான உலோஹபஸ்மத்தை விரல்களாலெடுத்துத் தேய்த்துப் பார்க்க, அது அவ்விரல்களின் இரேகைகளுக்குள் படிந்து ஒட்டினால், அது சிறந்த **ம்ருதலோஹம்** எனக் கருதப்படுகிறது. 25, 26.

1. பிஞ்ஜரி யென்றால் பசுமை நிறமுடையது என்று பொருள்.
2. ஆவாபம்—இதே அத்தியாயத்தில் பிறகு விவரிக்கப் படுகிறது.
3. மாரணம்—பஸ்மமாக்குதல்; பஸ்மமுறையே மாரணம் என்றும், ம்ருதியென்றும் வழங்கப்படும். வாரிதரம் என்றால் நீரில் மிதப்பது என்று பொருள்.

அபுநர்ப்பவம். வெல்லம், குன்றுமணி, வெங்காரம், தேன், நெய், இவற்றுடன் கூட்டுவதால் எந்த பஸ்மம் ஒன்றாகக் கலந்துவிடுமோ,[1] அக்னியிலிட்டு ஊதினால் எது பஸ்மமாவதற்கு முன்னிருந்த உலோகாதி நிலைமையைப் பெற மாட்டாதோ, அப்பஸ்மத்திற்கு அந்த நிலைமை அபுநர்ப்பவம்[2] எனப்படுகின்றது. 27.

ஊநமம். உலோகம் எதுவும் முற்கூறிய இலக்ஷணங்களுள்ளதாய் பஸ்மமான பின்பு, அதிற் சிறிதளவு தண்ணீரில் போட்டு, அப்பஸ்மத்தின்மீது தான்யம் முதலிய ஏதேனும் சிறிது கனமான வஸ்துவை வைக்க, அத்துடன் அப்பஸ்மம் தண்ணீரின்மீது ஹம்ஸம் போல மிதக்க வேண்டும்; அவ்விதம் மிதக்கும் தன்மையைப் பெற்றால் அதை ஊநமம் என்பார்கள். 28.

நிருத்தம். நன்கு பஸ்மமான உலோகத்தை வெள்ளியுடன் கூட்டி, உலையிலிட்டு நன்றாக ஊதினால், அது அவ்வெள்ளியுடன் நன்றாகக் கலந்துவிடவேணும்; அப்பொழுது அந்த உலோகம் முற்கூறியவாறு அபுநர்ப்பவமாய்விடுகிறது; அந்நிலைமையை 'நிருத்தம்' என்று வழங்குவர். 29.

பீஜம் அல்லது உத்தரணம். முற்கூறிய நிர்வாபணக்கிரமத்தை அநுஸரித்து சில விசேஷ முறைகளில் ஸாத்யலோஹத்துக்குப்[3] பிரக்ஷேபலோஹாதிகளின்[4] அந்தந்த நிறமும், மெதுத்தன்மையும், பலவகையான மாறுபட்டத் தோற்றமும் உண்டாம்; அது பீஜம் என்று கூறப்படும். இதையே வைத்தியர் உத்தரணம் என்பார்கள். 30, 30½.

தாடநம். ஒன்றோடொன்று கலந்துள்ள இரண்டு உலோகங்களுள் ஒன்றை வங்கநாளத்தினால் ஊதி யெரித்து அழித்துப்போடும் முறையானது 'தாடநம்' என்று வழங்கப்படுகின்றது. 31.

---

1. தேன், நெய், குன்றுமணி, வெங்காரம், குங்குலியம் ஆகிய இவ்வைந்து சரக்குகளும் உலோகாதிகளைக் கலக்க உபயோகமானவை யென்றும், இவற்றிற்கு மித்ரபஞ்சகம் எனப் பெயரென்றும் இரஸேந்திரஸாரம். இங்கே குங்குலியத்திற்கு பதில் வெல்லம் குறிக்கப்படுகிறது.

2. அபுநர்ப்பவம்—மீண்டும் சுய ரூபத்தை யடைய முடியாமை யென்பது பொருள். இதற்கும் நிருத்தம் என்பதற்கும் விசேஷ பேதமில்லை.

3. ஸாத்யலோஹம்—பஸ்மாதிகளாகப் பக்குவம் செய்யவேண்டிய உலோஹம்.

4. பிரக்ஷேபலோஹம்—உருக்கிய உலோஹத்தில் வேறு உலோஹங்களைச் சேர்த்தால், அவ்விதம் சேர்க்கப்படுவது பிரக்ஷேபலோஹம் எனப்படும்.

தான்யாப்ரகம். அப்ரகத்தைச் சூர்ணம் செய்து, அத்துடன் நெல்லைக் கலந்து, அவ்வனைத்தையும் வஸ்திரத்திற் கட்டி, காடியில் அலசித் தேய்க்க, அவ்வஸ்திரத்தின் கண்ணறைகளிலிருந்து, காஞ்ஜிகத்திற் படியும் மிருதுவான அப்ரகப்பொடி 'தான்யாப்ரகம்' என்று வழங்கப்படும். 32.

ஸத்துவம். ஏதேனும் தாதுப்பொருளை[1] க்ஷாரங்கள்[2], அம்லங்கள்[3], திராவகச்சரக்குகள்[4] இவற்றுடன் கூட்டி, கோஷ்டீயந்திரத்திலிட்டு[5] எரிக்கப்படுகையில், அத்தாதுவிலிருந்து, யாதொரு ஸாரம் வெளியாகிறதோ அது 'ஸத்துவம்' என்று கூறப்படுகிறது. 33.

ஏககோலீஸகம். குமட்டி யென்னும் கோஷ்டத்தில் கரியைக் குவியலாக நிரம்பவும் போட்டு, அதனுள் மூசையை அமிழ்த்தி, அதை அக்னியிட்டு ஊதிக்கொண்டே வந்தால், அக்கரிக்குவியலானது கிரமமாக அதனுள்ளடங்கிய மூஷையின் கழுத்துக்குக் கீழ்வரையில் அடங்கிக் குறையும்; அவ்விதம் குறைவதற்கான செய்முறை 'ஏககோலீஸகம்' எனப்படுகிறது. 34.

திராவணாதி வேலைகளுக்குரியவிறகுகள். (1) திராவகங்களையும் ஸத்துவபாதனங்களையும் செய்வதற்கான வேலைகளில் இலுப்பைக்கட்டைகளும், கருங்காலிக் கட்டைகளும் ஏற்றவை. (2) எளிதில் திரவமாக்கவியலாத திரவ்யங்களை எரிப்பதற்கு மூங்கிலை விறகாக உபயோகிக்கலாம். (3) ஸ்வேதநம் என்கிற ஆவியிற் பக்குவம் செய்யும் வேலைக்கு இலந்தைக்கட்டையை விறகாக உபயோகிப்பது நலம். 35

ஹிங்குளாக்ருஷ்டம். ஹிங்குளமென்கிற லிங்கத்தை இஞ்சிச்சாற்றால் ஆட்டி, அதை வித்யாதரயந்திரத்தில் வைத்து எரித்து, யாதொரு பாதரஸம் இறக்கப்படுகிறதோ அது 'ஹிங்குளாக்ருஷ்டம்' எனப்படுகிறது. 36.

கோஷாக்ருஷ்டம். காம்ஸ்யமென்கிற வெண்கலத்துடன் சிறிதளவு தாளகம் கூட்டி, வங்கநாளத்தினால் பலமாக ஊதுகையில் அதிலடங்கிய வங்கம் வேறுபட்டுப் போகும்; அவ்விதம் வங்கத்திலிருந்து பிரித்தெடுத்த தாம்ரம் 'கோஷாக்ருஷ்டம்'[6] எனப்படும். 37.

---

1. தாதுப்பொருள் — அப்ரகம், சிலாஜது, அயம், வங்கம் முதலியன.
2. க்ஷாரங்கள்—யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம் முதலியவை.
3. அம்லங்கள்—காஞ்ஜிகம் முதலிய அம்லவர்க்கச் சரக்குகள்.
4. திராவகம்—குன்றுமணி, வெங்காரம் முதலிய திராவகவர்க்கச் சரக்குகள்.
5. கோஷ்டீயந்திரம்—9-ம் அத்தியாயம் பார்க்க.
6. கோஷம்—வெண்கலம். அதிலிருந்து இறக்கப்பட்டது கோஷாக்ருஷ்டம் எனப்[illegible].

வரநாகம். தீக்ஷ்ணலோஹம் சிலாஜ்ஜதம் இவற்றுடன் கூடிய நாகத்தைப் பலமுறை பலமாக ஊதி யெரிக்க, அது மிருதுத் தன்மையையும், கருநிறத்தையும் பெறும்; பிறகு எளிதிலும் உருகும்; அவ்விதமெடுத்த நாகம் 'வரநாகம்' என்று வழங்கப்படும். 38.

உத்தாபநா. பாரதம் அல்லது பஸ்மம் செய்த சரக்குக்கு மீண்டும் சுய நிலைமை யுண்டுபண்ணும் முறை 'உத்தாபநா' என்று கூறப்படுகிறது. 38½.

டாளநம். உருகிய சரக்கை வேறு திரவவஸ்துவிற் சேர்க்கும் முறைக்கு 'டாளநம்' எனப் பெயர். 39.

நாக சபலம். வங்க சபலம். மூப்பது பலம் நாகத்தை எருக்கம்பால் விட்டு அரைத்துப் புடமிடவும்; இவ்விதமே அவ்வளவு நாகமும் கால்பலமாகக் குறையும் வரையில் புடமிடவேண்டும். அப்பால் அது ஆயிரம் புடமிட்டாலும் குறைவதில்லை. சாஸ்திர பரிசீலனம் செய்த மூத்தோர்கள் இதை நாகத்திலிருந்துண்டான 'சபலம்' என்பார்கள். நாகசபலத்தைப் போலவே வங்கசபலத்தையும் செய்து முடிக்கலாம். முற்கூறிய சபலங்களைப் பரிசித்த அந்த கையால் இரஸத்தைப் பரிசிக்க, அந்த இரஸம் வேறு வஸ்துவின் சேர்க்கையுமில்லாமலே கட்டப்பட்டுப்போம்; ஆனால் அவ்விதம் கட்டப்பட்ட இரஸம் இரஸவாத வேலைகளில் உபயோகப்படும்; இரஸாயனமாக அது உபயோகப்படுவதில்லை. இந்த சபல முறைகள் கர்ப்பணர் என்னும் ஸித்தர் பரிசீலனை செய்து கூறியவை.[1] 40—43.

தௌதம். நாகப்பூச்சிகளின் மலத்தைக் கிரஹித்து, அதைத் தண்ணீர் கொண்டு நன்றாகக் கழுவி யெடுத்து, அதிலிருந்து வரும் பஸ்மரூபமான ஸாரபாகத்தை யெடுத்துக் கொள்ளவும்; அது துலக்கமாகக் கருநிறமாகக் காணப்படும்; இதை இரஸவாதிகள் 'தௌதம்' என்பார்கள்.[2] 44.

த்வந்த்வாநம். இரண்டு சரக்குகளைக் கூட்டி, நன்றாக அரைத்து, குப்பட்டியில் விட்டு ஊதும் வேலை 'த்வந்த்வாநம்' எனப்படுகிறது. 44½.

1. "நாகத்துடன் ஆறு மடங்கு கபரியைக் கூட்டி புடமிடவும்; அவ்விதம் அறுபதுமுறை புடமிட்டு, அதில் நாலிலொரு பங்கு வெள்ளியைக் கூட்டி வேதக முறைப்படி பக்குவம் செய்ய, அது ஸ்வர்ணமாகும்". "நாகம் கிருத்திதம் க்ருத்வா கர்ப்பரைஷ் ஷட்குணைஸ் ஸஹ. ஷஷ்டிச் சதுர்த்தவேதேந தாரமாயாதி காஞ்சநம்" என்கிறதொரு ச்லோகம் 43-வது ச்லோகத்திற்குப் பிறகு சில புஸ்தகங்களில் காணப்படுகிறது.

2. "விஷ்டாம் பூநாகஸம்பூதாம் ப்ரக்ஷாள்ய [illegible] ஜலை: ஸாராம்ருத்ய ரஜ: க்ருஷ்ணம் தௌதாக்யம் [illegible]" என்று இதே விஷயமாக வேறொரு ச்லோகமும் கேள்விப்படுகிறோம்.

பஞ்ஜரி. உருக்கிய பொன்னில் அதுபோன்ற நிறமுள்ள வேறு சரக்கை அதிக அளவாகக் கூட்டியாவது, திராவக வர்க்காதிகளைச் சேர்த்தாவது பொன்னின் மாற்றைக் குறைத்துப்போடும் வேலை இரஸவாதிகளால் 'பஞ்ஜரி'[1] யென்று வழங்கப்படுகிறது. 45½.

சுல்லகா. வெள்ளியாவது வேறு எந்த உலோஹமாவது அடியிற் கூறப்படும் பதங்கியென்னும் வர்ணகல்கத்தின் சேர்க்கையினால் பொன்னுருவத்தைப் பெறுகிறது; ஆனால் அந்த நிறம் சில நாட்கள் இருந்து அழிந்துவிடும்; இந்த முறைக்கு 'சுல்லகா'[2] எனப் பெயர். 46½.

பதங்கீராகம். நன்றாக நெடுநேரம் காய்ச்சிச் சிவப்பாகச் செய்யப்பெற்ற, அல்லது வெகு நேரம் ஊதியுருக்கப்பெற்ற உலோஹத்திலிருந்து சிவந்த நிறமாக வெளியாகும் பிசின் போன்ற ஒருவித வர்ணவஸ்து 'பதங்கீராகம்'[3] எனப்படுகிறது. 47, 48.

ஆவாபம். உருக்கிய உலோஹம் முதலிய வஸ்துவில் மற்றொரு வஸ்து ஏதேனும் போடப்பட்டால், அது 'ஆவாபம்'[4] என்றும், 'பிரதீவாபம்' என்றும், 'ஆச்சாதநம்' என்றும் வழங்கப்படும். 49.

அபிஷேகம். ஒரு உலோஹம் உருக்கப்பட்டு, அது அக்கினியில் இருக்கும்போதே எட்டு விநாடிகள் பொறுத்திருந்து, அதன் மீது தண்ணீரை வார்க்கும் முறை 'அபிஷேகம்' என்று கூறப்படும். 50.

நிர்வாபம். நன்றாகக் காய்ந்த உலோஹம் முதலியதைத் தண்ணீரில் தோய்க்கும் முறை 'நிர்வாபம்' என்றும், 'ஸ்நபநம்' என்றும் கூறப்படுகிறது. 50½.

ஆவாபாதிகளுக்கான விதி. உலோஹமானது உருகி, நன்றாகச் சுத்தமான நிலைமையில் இருக்கும்போது தான் பிரதீவாபம் முதலியதைச்[5] செய்ய வேண்டும்.—51.

சுத்தாவர்த்தம். ஔஷத மூஷை முதலியது அடங்கிய அக்கினியானது எப்பொழுது வெண்மையான ஜ்வாலையோடு நன்கு கொழுந்துவிட்டெரிகின்றதோ, அது தான் உலோஹாதிகளிலிருந்து ஸத்துவம் வெளிவரும் தருணமாகும்; ஸத்துவம்

1. பஞ்ஜரி—அழிப்பது அல்லது குணத்தைக் குறைப்பது என்று பொருள்.
2. சுல்லகா—கில்டு என்று தற்காலம் வழங்கப்படுவது.
3. பதங்கீராகம்—நிறமுண்டுபண்ணும் பதங்கம் எனப் பொருள்.
4. [illegible]வாபம், பிரதீவாபம்—சேர்ப்பது என்று பொருள்; அதாவது ஒன்[illegible] மீது வேறெதையேனும் தூவுவது அல்லது போடுவது.
5. 'பிரதீவாபம் முதலியது' என்பதால் [illegible]வாபம், அபிஷேகம், நிர்வாபம் ஆகியவை குறிக்கப்படுகின்றன.

வெளியாகும்போது அக்கினி அவ்விதம் எரியும் நிலைமை 'சுத்தாவர்த்தம்'[1] எனப்படும். 52.

பீஜாவர்த்தம். உலோஹாதிகளைத் திராவமாகச் செய்ய அக்கினியை ஊதுகையில், உருக்கப்படும் வஸ்துவுக்குச் சமான நிறமுள்ளதாய் ஜ்வாலை தோன்றுமாயின், அது அவ்வஸ்து திராவமாகும் நிலைமையைக் காட்டுகிறது; அந்நிலைமை 'பீஜாவர்த்தம்'[2] எனக் கூறப்படும். 53.

ஸ்வாங்கசீதம். பக்குவம் செய்யப்பட்ட சரக்கு அக்கினியுள்ள அடுப்பு முதலியதின்றும் இருந்தவாறே, அவ்வக்கினி சிறுகச் சிறுகக் குறைந்து அவிந்தபிறகு ஆறிப்போமாகில், அது 'ஸ்வாங்கசீதம்'[3] எனப் படுகிறது. 53½.

பஹிச்சீதம். அக்கினியுள்ள அடுப்பு முதலியதிலிருந்து வெளியிலெடுத்து ஆறிய ஔஷதாதிகள் 'பஹிச்சீதம்' என்று கூறப்படும். 54.

ஸ்வேதநம். க்ஷாரங்கள், அம்லங்கள் இவற்றாலாவது, சுத்தி செய்வதற்கான வேறு ஔஷதச்சரக்குகளாலாவது டோலா யந்திரத்திலுள்ள சரக்கைச் சமைப்பது அல்லது பக்குவம் செய்வது 'ஸ்வேதநம்' எனப் படும்.[5] இம்முறையால் ஸ்வேதநம் செய்யப்படும் சரக்குகளிலுள்ள தோஷங்கள் நீக்கப் படும். 55.

மர்த்தநம். உலோஹாதிகளை ஆங்காங்கு கூறியுள்ள ஔஷதங்களாலும்,[6] எல்லாவிதமான அம்லங்களாலும், காஞ்ஜிகமென்னும் காடியாலும் அரைப்பதற்கு 'மர்த்தநம்' எனப் பெயர்; இவ்வித மர்த்தநமானது உலோஹாதிகளிலுள்ள வெளியழுக்குகளைப் போக்கும். 56.

மூர்ச்சனம். மர்த்தநத்திற்காகச் சாஸ்திரத்திற் குறித்துள்ள ஔஷதச் சரக்குகளைக் கொண்டு பாதரஸத்தை அரைப்பதால் அதற்குள்ள ஓடுந்தன்மை நீங்கி, அது பிசைந்த மாவைப்போல் கட்டுப்பட்டால் அது 'மூர்ச்சநம்' எனப் படும்; இதனால் இரஸத்திலுள்ள வங்க நாகாதி ஸம்பந்தமான கலப்புத் தோஷங்கள் நீங்கும். 57.

---

1. சுத்தாவர்த்தம்—துலக்கமான ஜ்வாலை எனப் பொருள்.
2. பீஜாவர்த்தம்—பீஜம் என்றால் திராவகமாக்குவதற்கான சரக்கு; அதற்குச் சமான நிறமுள்ள ஜ்வாலை பீஜாவர்த்தம் எனக் கருதப்படுகிறது.
3. ஸ்வாங்கசீதம்—தனக்குத் தானே ஆறுவது.
4. பஹிச்சீதம்—வெளியிலெடுத்த பின்பு ஆறுவது.
5. ஸ்வேதநம்—ஆவியைக்கொண்டு பக்குவம் [illegible]
6. கஷாயம் முதலிய திரவௌஷதங்கள் [illegible]ப்படு கின்றன.

உத்தாபநம். முற்கூறிய மர்த்தநாதிமுறைகளால் உருவத்தில் மாறுதலடைந்த சரக்கை ஸ்வேதநம், வெயிலில் வைப்பது முதலிய உபாயங்களைக்கொண்டு மீண்டும் சுயத்தன்மைக்குக் கொண்டுவரும் முறைக்கு 'உத்தாபநம்' என்று பெயர்; இது மூர்ச்சநத்தினால் ஏற்படக்கூடிய உருமாறுபாடு முதலியதைப் போக்கும். 58.

நஷ்டபிஷ்டி. மர்த்தநம் முதலியதால் இரஸத்தைப் பிஷ்டமாகச்[1] செய்வதால் அது இயற்கையான ஓடுந்தன்மையை யிழந்து கட்டுப்பட்டுப் போகிறது; அவ்விதம் ஓடிப் பெருகும் சக்தியைத் தடுத்து இரஸத்தைக் கட்டும் முறையை அறிஞர் 'நஷ்டபிஷ்டி' என்பார்கள். 59.

பாதநம். இரஸத்தை ஆங்காங்கு கூறப்படும் ஔஷதங்களால்[2] அரைத்து, யந்திரத்திலிட்டு ஆவியாகச் செய்து, அடியிலிருந்து மேற்புறமாகவாவது, மேலிருந்து கீழ்ப்புறமாகவாவது, பக்கவாட்டமாகவாவது இறக்கும் முறை 'பாதநம்' எனப்படுகிறது;[3] இம்முறையினால் இரஸத்திற்கு வங்கம்-நாகம் இவற்றின் ஸம்பந்தமான கஞ்சுகமென்னும் தோஷம் ஒழியும். 60.

ரோதநம். மர்த்தநாதிகளால் கட்டப்பட்ட இரஸத்தை, அதற்கு இரஸாயநாதி குணங்களை ஆப்யாயநம் செய்வதற்காக[4] இந்துப்பு கலந்த தண்ணீரடங்கிய குடத்தில் மூன்று நாள் வைத்திருப்பதுண்டு; இம்முறைக்கு 'ரோதநம்' என்று பெயர். 61.

நியமநம். முற்கூறிய ரோதநத்தினால் இரஸம் வீர்யத்தை விசேஷமாகப் பெற்று, மீண்டும் அதற்கியல்பான சபலத்தன்மையையும்[5] அடையும்; வீர்யத்தை ஸ்திரப்படுத்தி, சபலத்தன்மையை மாத்திரம் நிவ்ருத்தி செய்வதற்காக அதை ஸ்வேதநம் செய்வதுண்டு[6]; அம்முறை 'நியமநம்' எனக்[7] கருதப்படும். 62.

---

1. பிஷ்டம்—மிருதுவான பிசைந்த மாப்பண்டம் போன்ற ரூபம்.
2. ஸ்வரஸம், கஷாயங்கள் முதலியவற்றால் என்று பொருள்.
3. மேலே ஆவியாகப் போகச் செய்வது ஊர்த்வபாதநம் என்றும், மேலிருந்து கீழ்முகமாக ஆவி ரூபமாயிறக்குவது அதஃபாதநம் என்றும், குறுக்காகக் குழாய் முதலியதால் இறக்குவது திர்யக்பாதநம் என்றும் வழங்கப்படும்.
4. ஆப்யாயநம்—இயற்கைக் குணங்களைச் செழிக்கச் செய்வது; வீர்யத்தை அதிகப் படுத்தல்.
5. சபலத்தன்மை—நிலைத்து நிற்காமல் அசைந்தோடுந்தன்மை.
6. ஸ்வேதநம்—யந்திராத்யாயத்திற்கூறியபடி யந்திரத்திலிட்டு ஆவியினால் பக்குவம் செய்தல்.
7. [illegible]—நிலையில்லாத் தன்மையைப் போக்கிக் கட்டுதல்.

[[illegible]; [illegible]ஒன்றுமணி, கற்றாழை, கரிசலாங்கண்ணி, ஊமத்தை இவற்றின் சாற்றில் இரஸத்தை ஒருநாள் முழுவதும் ஸ்வேதநம் செய்ய, அது சபலத்தன்மையை விட்டு, கட்டுப்பட்டுப் போம்; அது நியமநமாம். இரஸேந்திர சிந்தாமணி.]

தீபநம். இரஸத்தை தாதுக்கள், பாஷாணம், மூலிகை முதலியவற்று டன் கூட்டி, அச்சரக்குகளின் வீர்யத்தை இரஸம் கிராஸம் செய்வதன் பொருட்டு[1], ஒரு பாத்திரத் தில் டோலா யந்திரத்தில் வைத்து ஸ்வேதநம் செய்யவேண்டும்; இவ்விதம் செய்யு முறையை 'தீபநம்' என்பார்கள். 63.

கிராஸமாநம். இவ்வளவு நிறையுள்ள இரஸம், இவ்வளவு நிறை திரவ்யத்தை கிரஹிக்குமென்று பரிமாணங்களைத்தெரிண்டு நிர்ண யிப்பதற்கு 'கிராஸமாநம்' என்று[2] பெயர். 64.

ஜாரணாத்ரயம். கிராஸத்திற்கு சாரணம், கர்ப்பத்திராவணம், ஜாரணம் என்று மூன்றுவிதமான, ஐந்து முறைகள் சாஸ் திரஞ்ஞரால் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.[3] இம்மூன் றும் முறையே கிராஸம், பிண்டம், பரிணாமம் என்று கூறப்படும்.— 65, 65½.

ஜாரணாத்வயம். மீண்டும் 'ஸமுக ஜாரணை' என்றும், 'நிர்முக ஜாரணை' என்றும் ஜாரணை இருவகைப் படும். (1) அந் தந்த ஜாரணைமுறைக்குக் கூறப்படும் அளவை அனு ஸரித்து இரஸத்தில் பீஜத்திரவ்யத்தைச் சேர்ப்பது நிர்முகஜாரணை எனப்படும்[4], சுத்தமான ஸ்வர்ணமும் சுத்தமான வெள்ளியும் பீஜம் எனப்படும். (2) இரஸத்தில் அதற்கு அநுபத்தினாலிலொரு பங்கு பீஜத்தைக் கூட்டும் முறை முகம் எனக் கூறப்படும்; இவ்வி தம் செய்வதால் இரஸமானது கிராஸத்தில் அதிக நாட்டமுள்ள தாகும்; அதனால் அது முகமுள்ள இரஸம் என்பதாய் ஆகும்; கடினமான உலோஹங்களையும் தன்னுள் சேர்த்துக்கொள்ளும் சக்தி இதனால் இரஸத்திற்குண்டாகும்; இதைத்தான் 'மிருகசாரி' யென்னும் ஸித்தர் ஸமுகஜாரணை[5] எனக் கூறுகிறார். 66—69.

---

1. கிராஸம் செய்தல்—மற்றத் திரவியங்களிலுள்ள ஸாராம் சங்களை அல்லது வீர்யங்களை இழுத்துக்கொள்ளுதல். [கிராஸமுறைக் கும் இரஸேந்திரசிந்தாமணி முதலியதில் சில அவசியமான சரக்குகளும், முறையும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. "அன்னபேதி, பஞ்சலவணங்கள், வெண்கடுகு, மிளகு, முருங்க விதை, வெங்காரம் [illegible] கூட்டி அரைத்து, காஞ்ஜிகமென்னும் காடியுள்ள பா[illegible] யந் திரத்தில் மூன்று நாள் எரித்துப் பக்குவம் செய்ய, [illegible] சரக்கு ஜாரணை வேலைகளில் உதவும்."]

2. இவ்வளவு நிறையுள்ள இரஸம், இவ்வளவு நிறை ஸ்வர்ண த்தை அல்லது வேறு தாதுவைத் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொள்ளும் என்பதற்கான அளவு 'கிராஸமாநம்' எனப்படும்.

3. சாரணம், கர்ப்பத் திராவணம், ஜாரணம் என்பவை இவற் றைப்பற்றி அடுத்தாற்போல் விவரணம் காணலாம்.

4. நிர்முகஜாரணை—முகமற்ற ஜாரணை [illegible]

5. ஸமுகஜாரணை—முகத்துடன் கூடிய ஜாரணை [illegible]

இராக்ஷஸமுக ரஸம். இரஸத்தை திவ்ய ஔஷதிகளுடன்[1] கூட்டி, பெரிய கோஷ்டீ யந்திரத்திலிட்டு வைக்க, உலோஹம் முதலிய ஸகலத்தையும் அது கிரஸிக்கும்; இது 'இராக்ஷஸ முகயந்திரம்' எனப்படும். 70.

சாரணை. இரஸத்திற்குள்ளே கிராஸம் செய்யவேண்டிய சரக்கைப் போட்டு மறையச் செய்வது 'சாரணை' எனப் படும். 70½.

கர்ப்பத்ருதி. அவ்விதம் இரஸத்தினால் கிரஸிக்கப்பெற்ற சரக்கை இரஸத்தி னுள்ளே உருக்கி லயிக்கச் செய்யும்[2] முறை 'கர்ப் பத்ருதி' என்று வழங்கப்படும். 71.

பாஹ்ய த்ருதி. அப்ரகஸத்துவம் முதலியதை[3] வெளியிலேயே[4] உருகச் செய்து இரஸத்தின் ஜாரணத்திற்காக உபயோ கிக்கும் முறை 'பாஹ்ய த்ருதி'யாகும். 72.

த்ருதிலக்ஷணம். (1) பாத்திரம் முதலியதில் ஒட்டிக்கொள்ளாமை, உருகி திரவ மாயிருத்தல், இயற்கையினும் அதிக பளபளப்புடன் கூடியிருத்தல், அதிக இலகுத்தன்மை, இரஸத்து டன் ஒன்று சேராமை ஆகிய ஐந்தும் த்ருதியின் இலக்ஷணங்க ளாம். (2) ஸ்வர்ணம முதலிய உலோஹங்களும், இதர தாதுக் களும் அவசியமான ஔஷதச் சரக்குகளைச் சேர்த்து அக்கினியி லிட்டு ஊதப்பட்டு நீர்க்கும்; அவ்விதம் திரவமாக நிலைத்திருக்கும் நிலைமை 'த்ருதி' எனப்படுகிறது. 73, 74.

ஜாரணை. பிடம்[5] யந்திரம்[6] முதலியவற்றின் பிரயோகத்தினால் இரஸ மானது உருகி திரவமாயுள்ள கிராஸவஸ்து வாகவே மாறுதலடைந்தால், அம்முறை 'ஜாரணை'

---

1. ஜீவநீயகணத்தைச் சேர்ந்த ஔஷதிகள். திவ்ய ஔஷதி யென் பதற்கு மனச்சிலையென்றும் பொருளுண்டு; ஆகவே மனச்சிலையோடு கூட்டி யென்றும் பொருள் கூறலாம். மஹௌஷதி யென்றால் ஸ்வர்ண மாக்ஷிகத்திற்கும் பெயர்.

2. லயிக்கச் செய்தல்—ஸூக்ஷ்மமான அம்சங்களாகப் பிரித்து மறையச் செய்தல்.

3. [illegible] ஸத்துவம், வெள்ளி ஸத்துவம் முதலானவையும் 'முதலியது' எனப்பதால் குறிக்கப்படுகின்றன.

4. கர்ப்பத்ருதிக்குச் செய்வதுபோல இரஸத்தினுள்ளேயே உருகச் செய்யாமல், அடுப்பு முதலியதில் வைத்து முதலில் உருக்கி, அப் பால் இரஸாதிகளில் சேர்க்கவேண்டும் என்பது வெளியில் என்பதற் குப் பொருள்.

5. பிடம்—அடுத்து வரும் விவரணத்தைப் பார்க்க.

6. யந்திரம்—9-ம் அத்தியாயத்திற் கூறப்படும் கோஷ்டீயந் திரம் முதலியது.

எனப்படுறது.[1] இதில் பல வேறு வகையான முறைக ளுண்டு. 75.

பிடம். க்ஷாரங்களாலும்[2], அம்லங்களாலும்[3], கந்தகம் முதலானவற்றாலும்[4], மூத்திரங்களாலும்[5], இலவணங்களாலும் இரஸத்திற்குக் கிராஸமாக வேண்டிய சரக்கை ஜீர்ணம் செய்வதற்காகச் செய்யப்படும் முறைக்கு 'பிடம்' எனப்[7] பெயர். 76.

இரஞ்ஜநம். நன்றாகப் பக்குவம் செய்து விசித்தமான பீஜதாதுக்கள் முதலியவற்றை[8] ஜாரணம் செய்வித்து, இரஸத்திற்குப் பசுமை நிறம் முதலான நிறமாறுபாட்டையுண்டுபண்ணும் முறை 'இரஞ்ஜநம்' என்று வழங்கப்படும். 77.

ஸாரணை. இரஸமானது தைலம் நிரம்பிய யந்திரத்தில்[9] இருக்கும்போது லோஹத்திற்கு விசேஷ வேதையை விருத்தி செய்வதற்காக அதில் பொன் முதலியவைகச் சேர்க்கும் முறையானது 'ஸாரணை' என்று மொழியப்படுகின்றது. 78.

---

1. "கெட்டியான பொன்முதலியவற்றை கிராஸம் செய்வித்து, பந்தமான இரஸத்திற்கு மீண்டும் இயற்கைத் தன்மையையுண்டு பண்ணும் முறை 'ஜாரணை' எனப்படும். ஆனால் இம்முறை பாதநம், காளநம் என்பவற்றைச் சேர்ந்ததல்ல" என்று இரஸேந்திர சிந்தாமணி.

2. க்ஷாரங்கள்—அபாமார்க்க க்ஷாரம், யவக்ஷாரம் முதலியன.

3. அம்லங்கள்—எலுமிச்சம்பழத்தின் அம்லம், காடி முதலியன.

4. கந்தகம், தாளகம், மனச்சிலை முதலியன.

5. மூத்திரங்கள்—பசு, ஆடு முதலியவற்றின் மூத்திரங்கள்.

6. இலவணங்கள்—இந்துப்பு, அட்டுப்பு, கடலுப்பு முதலியன.

7. "முத்துச்சிப்பி, சங்கு, கோழிமுட்டையோடு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, கஜபுடத்தில் பக்குவம் செய்யவும். பிறகு நன்றாக அதைப் பொடித்து, லவணமும், கந்தகமும் கூட்டி மல்லயந்திரத்தில் வைத்து புடமிடவும், இவ்விதம் ஏழு முறை செய்து [illegible]. இதை உலோஹங்களைத் திரவமாக்குவதற்கு உபயோகிக்கலாம் [illegible] 'பிடம்' என்னும் முறையாகும். இரஸ வேதை [illegible] கமானது."—இரஸேந்திரசிந்தாமணி. [மல்லயந்திரம் [illegible] குகளை ஒன்றன் மேலொன்றாகச் சேர்த்து செய்யப்படும் [illegible] யந்திரம்.] "ஸர்ஜக்ஷாரம், இந்துப்பு, அன்னபேதி, படிக்காரம் இவற்றை அம்லவர்க்கங்களாலும், பசுமூத்திரத்தினாலும் கூட்டி புடமிடவும்; இவ்விதம் ஏழு புடமிட்டு எடுக்கப்படுவது அப்ரகஜாரணத்திற்கு உபயோகமான பிடம்.'—இரஸ ஸாரம்.

8. பீஜதாதுக்கள்—பொன், வெள்ளி முதலியவை.

9. தைலம் நிரம்பிய அந்த முறையை வெண்றும் கருவியில் என்று பொருள். [பசுவின் முலைபோன்று நீண்டிருக்கும் குழல் [illegible]].

வேதமுறைகள். பொன்முதலியதாக மாற்றப்படவேண்டிய உலோஹத் திரவ்யத்தில், வியவாயிகுணமுள்ள[1] ஔஷதச் சரக்குக் கூட்டிய இரஸத்தை யிடும் முறையை 'வேதம்' என்று அவ்விஷயமறிந்தவர் கூறுவர். அவ்வேதமுறையும் அநேக விதமாம்: அவை லேபம், க்ஷேபம், குந்தம், தூமம், சப்தம் என்பனவாம். (1) வேதந குணம் ஏற்றப்பட்ட இரஸத்தை உலோஹத்தின்மேல் பூச, அதனாலேயே அந்த உலோஹம் பொன்னாகவோ வெள்ளியாகவோ மாற்றப்படும்; ஆனால் இவ்விதம் பூசிய பின்பு ஒருமுறை அவ்வுலோஹத்தை வராஹபுடத்தில்[2] எரித்தெடுக்கவேண்டும். இது லேபநம் எனப்படும். (2) பொன் முதலியதாக மாற்றப்படவேண்டிய உலோஹத்தை உருக்கி, அதில் முற்கூறிய விதமான இரஸத்தைப் பிரக்ஷேபம் செய்தால், அது க்ஷேபவேதம் எனப்படும். (3) மூர்த்திபத்தமாயுள்ள இரஸத்தைக் குறட்டினால் எடுத்து, உருகியுள்ள உலோஹத்தினுள்—அதைப்பொன் முதலியதாக மாற்றுவதற்காகச் சேர்க்கும் முறையானது குந்தவேதம் என்று வழங்கப்படுகிறது. (4) அக்னியிலிடப்பெற்ற இரஸமானது புகையுருவமாகக் கிளம்பும் போது, அதனால் அக்னியும் புகையும்; அப்புகையில் உலோஹத்தை யிட்டு, பொன் முதலியதாகச் செய்யப்படும் முறை தூமவேதம் எனப் படுகிறது. (5) வேதநத்திற் கேற்றவாறு பக்குவம் செய்த இரஸ குளிகையை ஒருவன் வாயில வைத்துக்கொண்டு, ஒரு சிறு உலோஹத்துண்டின்மேல் துப்புவதால் அல்லது ஊதுவதால் அவ்வுலோஹத்தைப் பொன்னாகவோ வெள்ளியாகவோ மாற்றும் முறை சப்தவேதம் என்று கூறப்படுகிறது. 79—84.

உத்காடநம். இரஸத்தைச் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்து முடிக்கப் பெற்ற உலோஹம் முதலிய சரக்கிலுள்ள அழுக்கு முதலியவைதைப் போக்கவும், அதன் நிறத்துக்கு அதிக பிரகாசமளிக்கவும் தகுந்த யாதொரு முறையுண்டோ, அது 'உத்காடநம்'[3] எனப் படுகிறது. 85.

---

1. வியவாயி—உட்கொண்ட எச்சரக்கின் வீரியம் அல்லது [illegible] முதலில் பரவி, பிறகு குடலில் பக்குவமடை[illegible] சரக்கு 'வியவாயி' எனப்படுகிறது.

2. [illegible] காபுடம்' என்றிருக்கிறது. அதற்கு வராஹபுடம் என்பது பொருள். ஆனால் வேறொரு புஸ்தகத்தில் 'ஸௌரகம்' என்று பாடம் காணப்படுகிறது; அதன்படி 'ஸௌர்யபுடம்' என்று பொருள் கூறவேண்டும்.

3. உத்காடநம் என்றும் இது கூறப்படும். ['முறைப்படி பக்குவம் செய்து முடித்த சரக்கைக் கொண்டு இரஸத்தின் தோஷங்களைப் போக்கவும், அதற்குச் சிறந்த நிறத்தை விருத்தி செய்யவும் பிரயோகிக்கப்படும் முறையை உத்காடநம் என்பார்கள்' என்றும் வேறொரு பாடமுண்டு.]

ஸ்வேதநம்.

இரஸம் முதலிய சரக்குகளை ஒரு மட்பாத்திரத்தில் சேர்த்து, உஷ்ண வீர்யமுள்ள க்ஷாரங்களையும் அம்லங்களையும் அதிற்கூட்டி, அப்பாண்டத்தின் வாயைச் சீலை மண் செய்து வெகு நன்றாக மூடி, பூமிக்குள் புதைத்து வைக்கும் முறை 'ஸ்வேதநம்' என்று[1] வழங்கப்படுகிறது. 86.

ஸந்நியாஸம்.

ஒரு பாத்திரத்தில் இரஸத்தைச் சேர்த்து, அதில் ஏதேனும் குறிப்பிட்ட முறையிற் கூறிய மூலிகைகளைக் கூட்டி, ஸ்வேதநத்திற்குக் கூறியபடி பாத்திரத்தின் வாயை நன்றாக மூடி, மிருதுவாகத் தீயிட்ட அடுப்புக்குள் அப்பாத்திரத்தை வைப்பதற்கான முறை 'ஸந்நியாஸம்' எனப்படுகிறது. 87.

ஸ்வேதந - ஸந்நியாஸங்களின் பயன்.

ஸ்வேதநம், ஸந்நியாஸம் என்கிற இவ்விரண்டு முறைகளும் இரஸத்தின் குணங்களையும், பிரபாவத்தையும் உண்மையில் அதிகப்படுத்துகின்றன; அதன் குணங்களைச் சீக்கிரம் தேஹத்தில் பரவச்செய்யக் கூடிய சக்தியையும் இரஸத்திற்கு இவை உண்டு பண்ணுகின்றன.[2] 88.

இரஸ பரிபாஷை - முடிவுரை.

ஸோமதேவன் என்னும் ஸித்தர் இரஸசாஸ்திரமாகிற மஹா ஸமுத்திரத்திலிருந்து, வஸ்துக்கள் விஷயமான சிறந்த அறிவாகும் ஒளியை அளிப்பவையான இப்பரிபாஷைகளாகிற இரத்தினங்களைத் திரட்டியெடுத்து, வெகுப் பிரயாஸத்துடன் இந்த நாமாவளியாகிற மாலையைத் தொடுத்தார்; இதை ஒவ்வொரு வைத்திய சிரேஷ்டரும், அறிவாளிகளின் ஸபையிற் பெருமை பெறுவதற்குக் கண்டபூஷணமாகச் செய்துகொள்ளக்கடவர்.[3] இரஸவாதம் செய்பவரும், இரஸத்தைக் கொண்டு பல வேறு முறைகளைப் பக்குவம் செய்பவரும் இவ்வத்தியாயத்தை நன்கு உருப்போட்டு வரப்படுத்திக் கொண்டால், எவ்வித இரஸவேலையிலும் கலக்கமுறமாட்டார். 89, 90.

---

1. மட்பாண்டத்தினுள் ஔஷதச் [illegible] பூமியினுள் புதைத்து வைப்பதால், உஷ்[illegible] பட்டு, அவ்வௌஷதம் ஒருவாறு பக்குவமாகும். [illegible] செய்யப்படும் இப்பக்குவத்தை அநக்னிஸ்வேதநம் என்பார்கள்.

2. சீக்கிரத்தில் தேஹத்திற் பாவுமென்பதிலிருந்து, இப்[illegible] முறைகளால் இரஸம் வியவாயி என்னும் [illegible] பெறுகின்றது என்பது பொருள்.

3. கண்டபூஷணமாகச் செய்துகொள்[illegible], இவ்வத்தியாயத்திற் கூறியுள்ள பரிபாஷைகளை கண்டபா[illegible] சொல்ல வேண்டுமென்பது கருத்து.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

இயந்திரங்கள்.

இயந்திரங்களின் முகவுரை.

(1) இனி இரஸசாஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் ஆராய்ந்து இயந்திரங்களைப்பற்றி ஸோமதேவனால்[1] இங்ஙனம் சுருக்கமாக விஷயங்கள் மொழியப்படுகின்றன; அவை ஸ்வேதநம் முதலிய[2] முறைகளைச் செய்ய உபயோகமானவை. (2) வார்த்திகாசிரியர்கள்[3] பெருமுயற்சியுடன் இரஸத்தைக் கட்டுவதற்கு இவற்றையுபயோகித்ததால், இவை 'இயந்திரங்கள்' எனப்படுகின்றன. 1, 2.

டோலா யந்திரம்.[4]

ஒரு பாண்டத்தில் பாதியளவுக்கு அவசியமான திரவத் திரவ்யத்தை வைக்கவும்; அப்பாத்திரத்தின் கழுத்துக்கு மேற்புரத்தில் நேருக்கு நேராக இரு புறங்களிலும் சிறு துவாரங்களிடவும்; அத்துவாரங்களில் ஒரு மெல்லிய கழியை வைத்து, அதில் இரஸம் அடங்கிய பொட்டளத்தைத் தொங்கவிடவும்; அப்பால், அத்திரவத்தைக் காய்ச்சி, அதிலிருந்து எழும் ஆவியினால் இரஸம் பக்குவம் செய்யப்படும். இந்த முறை 'டோலா யந்திரம்' எனப்படும். 3, 4.

ஸ்வேதநீ யந்திரம்.[5]

ஒரு பாத்திரத்தில் ஜலத்தை வைத்து, அதன் வாயை ஒரு வஸ்திரத்தினால் கட்டவும்; அவ்வஸ்திரத்தின்மேல் பக்குவம் செய்யவேண்டிய வஸ்துவை வைத்து, மேலே ஏதேனும் பாத்திரத்தைக் கவிழ்த்து மூடவும்; பிறகு கீழே தீயிட்டு எரிக்க, அந்த நீரிலிருந்தெழும் ஆவி

---

1. ஸோமதேவன் என்கிற ஸித்தர் இயற்றிய இரஸக்கிரந்தத்திலிருந்து இவ்வத்தியாயம் வாக்படனால் எடுக்கப்பட்டதென்பது இதனால் விளங்கும். 'இரஸேந்திர சிந்தாமணி' என்னும் பிரதானக் கிரந்தம் ஒன்று ஸோமதேவனால் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது.

2. ஸ்வேதநம், மர்த்தநம், மூர்ச்சநம் முதலியவை இதனால் குறிக்கப்படுகின்றன.

3. சாஸ்திரகிரந்தங்களில் அவசியமான வேறுவிஷயங்களையோ, விஷயங்களை விளங்கச்செய்தோ, முரண்பட்டவைகளைச் சரிப்படுத்தியோ [illegible] சாஸ்திர வாக்கியங்கள் வார்த்திகங்கள் எனப்படும்.

4. "[illegible]மான ஔஷதங்களோடு இரஸத்தைக் கூட்டி, அதை பூர்ஜபத்திரத்தில் சுற்றி, அதன்மேல் மூன்று மடிப்புள்ள வஸ்திரத்தைச் சுற்றி, நன்றாய் பொட்டளமாகக் கட்டி, ஒரு பாத்திரத்தில் மெல்லிய கயிற்றால் கட்டித்தொங்கவிடவும்; அப்பாத்திரத்தில் அதற்கு அவசியமான திரவத்திரவ்யம் நிரப்பப்பட்டிருக்கவேண்டும்; அதன் கீழ் முன்போலப்படி தீயிட்டு எரிக்கவும். இது டோலா யந்திரம் என்றும் ஸ்வேதந யந்திரம் என்றும் வழங்கப்படும்."—இரஸேந்திர சூடாமணி

5. இரஸேந்திர சூடாமணி முதலியதில் டோலா யந்திரமே ஸ்வேதந யந்திரமெனக் கூறப்படுகிறது.

யினால் அவ்வஸ்து பக்குவமாகும். இது 'ஸ்வேதநீ யந்திரம்' எனக் கூறப்படும். 5.

அதஃபாதந யந்திரம்.[1]

எட்டு அங்குலம் உட்புறச் சுற்றளவும், பத்து அங்குலம் ஆழமும், நான்கு அங்குலம் பருமனும் உள்ளதாய் நீருக்கு ஆதாரமான பாத்திரம் ஒன்று செய்துகொள்ளவும்; பதினாறு அங்குலம் விஸ்தீர்ணமுள்ள அடிப்பாகத்துடன் கூடியதாய் மற்றொரு பாத்திரம் மேலே மூடுவதற்கு அமைக்கப்படவேண்டும்; கீழுள்ள பாத்திரத்தின் முகம் அதன் கழுத்துவரையில் மேல் பாண்டத்திற்குள் நுழையும்படி யமைத்து, எருமைப்பால் - சுண்ணாம்பு - மண்டூரம் - பாணிதம்[2] இவற்றைக் கூட்டி, அச்சாந்தினால் இரண்டு பாத்திரங்களின் வாய்க்கூட்டைச் சுற்றி நன்றாகப் பூசி யுலர்த்தவும்; இவற்றுள் அடியிலுள்ள பாத்திரத்தில் ஜலம் வைத்து, மேல் பாத்திரத்தினுள் இரஸம் இறங்குவதற்கான சரக்கைப் பூசவும்; இவ்விதம் செய்து, ஜலம் அடங்கிய பாத்திரத்தை அடுப்பில் வைத்து எரிக்க, மேல் பாத்திரத்திற் பூசியுள்ள சரக்கிலிருந்து தண்ணீர்ப் பாத்திரத்தில் இரஸம் க்ரமமாக இறங்கும். இது அதஃபாதநயந்திர முறையாம். 6—9.

---

1. ஊர்த்வபாதநயந்திரம்:— 'ஆறு அங்குலம் உயரமும், வாய்ப்புறத்தில் ஏழு அங்குலம் குறுக்களவும், முப்பது அங்குலம் சுற்றளவுமுள்ளதாய் ஒரு மட்பாண்டம் அமைக்கவும்; இதே அளவாக மற்றொரு பாண்டமும் செய்யவேண்டும். யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், கஷாயம், பஞ்சலவணங்கள் இவற்றை இரஸத்துடன் சேர்த்து, அம்லவர்க்கத்தினால் ஆட்டி, அடியிலுள்ள பாத்திரத்திலுள் பூசவும்; மற்றொரு பாத்திரத்தை இப்பாத்திரத்தின்மேல் கவிழ்த்து மூடவும்; இரண்டின் கூட்டுவாயைச் சாம்பலும் உப்பும் கலந்து நன்றாகப் பூசிவிடவும்; பிறகு அடுப்பில் ஏற்றி எரிக்கவும்; மேலேயுள்ள பாத்திரத்தின்மேல் நான்கு யாமகாலம் குளிர்ந்த ஜலத்தில் நனைத்த வஸ்திரத்தை மடித்துப் போட்டு, அதை அடிக்கடியும் குளிர்ந்த ஜலம் தெளித்து ஈரமாக்கிக்கொண்டே இருக்கவும்; பிறகு தீயை நிறுத்தி, பாத்திரம் தானே ஆறிய பிறகு, மேல் பாத்திரத்தில் படிந்துள்ள இரஸத்தை யெடுத்துக் கொள்ளவும். இது 'ஊர்த்வபாதநயந்திரமுறை' யெனக் கூறப்படும்.'' அதஃபாதநயந்திரம்:—'' முற்கூறிய [illegible] இரண்டு பாத்திரங்களைச் செய்து, மேல் பாத்திரத்தினுள் சரக்கைப் பூசி அடிப்பாத்திரத்தின் மேல் கவிழ்த்து மூடி, சேறு அடங்கிய பள்ளத்தில் அடிப்பாத்திரத்தைப் புதைக்கவும்; மேல் பாத்திரத்தின் மேல் [illegible] மூன்று யாமகாலம் எரிக்க, மேல் பாத்திரத்தி[illegible] சரக்கிலிருந்து இரஸம் அடிப்பாத்திரத்தில் இறங்கும். இது அதஃபாதநயந்திர முறை' யென்று வழங்கப்படும்''—இரஸப்ரகாச ஸுதாகரம்.

2. பாணிதம்—இளம்பாகமாகக் காய்ச்சிய [illegible] போன்று இளகிய வெல்லம்.

தீபிகாயந்திரம்.

பிறகு கூறப்போகிற கச்சபயந்திரத்தினுள் மண்ணாலாகிய பீடம் போன்ற கப்பரையில் சிறு விளக்கொன்று ஏற்றி, அவ்விளக்கின் அருகில் கப்பரையில் இரஸச் சரக்கை வைக்கவும்; அச்சரக்குச் சூடுண்டு, அதிலிருந்து இரஸம் கச்சபயந்திரத்தினுள் இறங்கும். இவ்வித முறை 'தீபிகாயந்திரம்' எனக் கூறப்படும். 10.

டேகீயந்திரம்.

ஒரு பாத்திரத்தின் கழுத்துக்கு அடியில் துவாரம் ஒன்று அமைக்கவேண்டும்; அந்த துவாரத்தில் ஒரு மூங்கிற் குழாயை அமைத்து, அக்குழாயின் மற்றொரு முனையை, ஒன்றன்மேலொன்றாகக் கவிழ்த்து மூடிய இரண்டு வெண்கலப் பாத்திரங்களுக்கு இடையில் சேர்த்து, அக்குழாயின் இரண்டு முனைகளையும் அசைவின்றி கெட்டிப் படுத்தவும்; அவ்வெண்கலப் பாத்திரத்தில் குளிர்ந்த ஜலமும், முதற்பாத்திரத்தில் இரஸம் முதலிய சரக்குகளையும் வைத்து, முதற்பாத்திரத்தினடியில் தீயிட்டு எரிக்கவும்; அப்பொழுது முதற்பாத்திரத்திலிருந்து ஜலமுள்ள பாத்திரத்தில் மூங்கிற்குழாய் வழியாய் இரஸம் இறங்கும்; பாத்திரம் முற்றிலும் சூடாய் விடும்வரையில் எரிக்கவேண்டும். இது "டேகீயந்திரம்" எனப்படும். 11—14.

ஜாரணா யந்திரம் (முதல்).

உலோஹத்தினால் பன்னிரண்டு அங்குலம் அளவில் இரண்டு மூஷைகள் செய்யவும்; அவற்றுள் ஒன்று நுண்ணிய துவாரமுடையதாயிருக்க வேண்டும்; அதில் கந்தகத்தை அடைக்கவும். மற்றொரு மூஷையில் இரஸத்தைச் சேர்த்து, அதனுள் கந்தக மூஷையை நுழைத்து, ஜலமுள்ள ஒரு பாத்திரத்தில் இரஸ மூஷை நிற்கும்படி யமைத்து, அப்பாத்திரத்திற்குக் கீழேயும் மேலேயும் தீயிட்டெரிக்கவும். இது ஜாரணாயந்திரம்[1]. 15, 16.

ஜாரணா யந்திரம் (இரண்டாவது).

வெள்ளுள்ளியை இடித்துப் பிழிந்து, அச்சாற்றை வஸ்திரத்தினால் நன்றாக வடிகட்டிக்கொள்ளவும்; ஒரு கலயத்தில் இரஸத்தையும் கந்தகத்தையும் வைத்து, அவற்றின்மீது அவ்வெள்ளுள்ளிச் சாற்றைத் தாராளமாக ஊற்றி, அதன்மேல் மற்றொரு கலயத்தை திருப்பி வைத்துச் சேர்த்து மூடி, அக்கலயங்களின் கூட்டுவாயைச் சீலை மண் கொண்டு நன்கு அடைத்துவிட வேண்டும். பிறகு மேலேயுள்ள கலயத்தினுள் வறட்டிகளைக் கொண்டு கபோதபுடம்[2] இடவும்; யந்திரத்திற்கு அடியிலும் வறட்டிகளைக் கொண்டு எரிக்க

---

1. இரஸப்ரகாச ஸுதாகரத்தில் ஜாரணாயந்திரமே ஸாரணா யந்திரம் என்று கூறப்படுகிறது.

2. கபோதபுடம்—10-ம் அத்தியாயம் பார்க்க.

வும், அல்லது வேறு எதைக் கொண்டாவது தீயிட்டு எரிக்கவும்; இவ்விதமாக இடைவிடாது மூன்று நாட்கள் செய்து, பிறகு சூடுள்ள அடுப்பின் மீதுள்ள வெந்நீரில் யந்திரத்தை வைத்துப் பிரித்து ஔஷதத்தை யெடுக்கவும்; ஆனால் குளிர்ச்சியான இடத்தில் அதைப் பிரித்தெடுக்கக் கூடாது. இவ்விதம் செய்ய இரஸம் அழிவதுமில்லை, குறைவதுமில்லை. இம்முறையை அனுஸரித்தே கந்தக ஜாரணமும் செய்யலாம். 17—21.

கச்சபயந்திரம்.

ஒரு பாண்டத்தில் தண்ணீரை நிரப்பி, அதனிடையில் விசாலமான கப்பரையொன்றை வைத்து, ஒரு பெரிய மூஷையில் இரஸம் சேர்த்து, அம்மூஷையை அக்கப்பரையின்மீது வைத்துள்ள பிடத்தினுள்[1] அமர்த்தி, மற்றொரு சிறிய உலோஹ பாத்திரத்தினால் மூடி, ஆறு முறை சீலைமண்களைக் கொண்டு கட்டுவாய்களை அடைத்து, முற்கூறிய கப்பரையின் இடையில் கருங்காலி-இலந்தை இவற்றின் கட்டைகளாலான கரியை யிட்டெரித்து ஸ்வேதநம் செய்யவும்; அந்த யந்திரத்தில் இருக்கையிலேயே அதை யந்திரத்தினால் தேய்த்து மர்த்தனமும் செய்யவும்; இவ்விதம் செய்ய, நீருடன் சேர்க்கையினாலேயே கச்சபயந்திரத்திலுள்ள இரஸம் ஜாரணமாய்விடும். இவ்வாறே எல்லாப் பக்குவங்களையும் கச்சபயந்திரத்திலும் பக்குவம் செய்யப்பட, அதனுள் திரவத்தன்மையைப் பெறும்[2] 22—24.

வித்யாதர யந்திரம்.

ஒரு பாண்டத்தை அடுப்பில் வைத்து, அதில் அவசியமான ஔஷதத்தைப் போட்டு, மற்றொரு பாத்திரத்தினால் அதன் வாயை மூடி, சீலை மண் செய்து, அதை நாற்புறமும் முகமுள்ளதாய் அமைக்கப்பெற்ற அடுப்பில் வைத்து, தீயிட்டெரிக்கவும்; இது "வித்யாதர

1. பிடம்—(1) "இந்துப்பு, யவக்ஷாரம் இவற்றை மல்லிகையின் சாற்றில் கரைத்து, ஒன்றாக்கி திரவமாக்கவும். இந்த பிடம் எல்லா இரஸவேலைகளிலும் உதவும். (2) நத்தையோடு, [illegible], கோழி முட்டையோடு, நவசாரம், கந்தகம் இவற்றை [illegible] கஜபுடத்தில் எரிக்கவும்; இவ்விதம் ஒரு முறை [illegible] பிடம் ஆகும். இது அயத்தை திரவமாக்கவும், [illegible] முதலியதிலும் உபயோகப்படும். (3) ஸர்ஜக்ஷாரம், இந்துப்பு, அன்னபேதி, கோபிசந்தனம் இவற்றை அம்லவர்க்கத்தாலும், மூத்திரங்க[illegible] ஆட்டியெடுத்து, ஏழு முறை புடம்போட [illegible] அப்ரகஜாரணத்துக்கு உபயோகப்படும்"—[illegible] யாயத்தில் 76-ம் ச்லோகத்தின் மொழிபெயர்[illegible].

2. கச்சபயந்திரத்தையே 'ஜலயந்திரம்' [illegible] இரஸேந்திர சூடாமணி கூறுகிறது.

யந்திரம்" எனப்படும்.[1] இரஸசாஸ்திரவல்லோர் சிலர் இதையே "கோஷ்டியந்திரம்"[2] என்றும் கூறுவர். 25, 26.

ஸோமாநல யந்திரம்.

ஒரு பாத்திரத்தில் ஜலம் நிரப்பி, அதன்மீது இரஸாதிகளை ஒரு அகலில் வைத்து மூடி, அதன் மேல் மற்றோர் பெரிய அகல் வைத்து, அதில் அக்கினியிட்டு எரிக்கவேண்டும்; இது "ஸோமாநல யந்திரம்" எனப்படும்; இது அப்ரகம் முதலியதை ஜாரணம் செய்ய உதவும். 27.

கர்ப்பயந்திரம்.

இனி கர்ப்ப யந்திரத்தைப்பற்றி விவரிப்போம்; அது இரஸ பிஷ்டியைக் கொண்டு ஆகவேண்டிய பஸ்மம் செய்வதற்கு உபயோகமாகிறது:—நாலு அங்குலம் நீளமும், மூன்று அங்குலம் விஸ்தாரமுமுள்ளதாய் வெகு திடமாக மண் மூஷையொன்று செய்யவேண்டும்; அதன் முகம் வட்டமாக அமைக்கப்பட வேண்டும். குங்குலியம் ஒரு பாகம், அயப்பொடி இருபது பாகம், உப்பு அதற்கு அரைப்பங்கு, களிமண், இவற்றைத் தண்ணீர் ஊற்றி வெகு மிருதுவாக அரைக்கவும்; இதைக்கொண்டு அந்த மூஷைக்கு மேலே திடமாகப் பூசிடவும்; இம்மூஷையினுள் இரஸௌஷதம் சேர்த்து, உமிகளையிட்டு அளவறிந்து மெதுவாக எரிக்கவும்; இவ்விதம் ஓர் இராப்பகலாவது, மூன்று நாட்களாவது, எரிக்க இரஸேந்திரம் பஸ்மமாகும். 28—31.

ஹம்ஸ பாக யந்திரம்.

ஒரு சட்டியில் மணலை நிரப்பி, அதன் மேல் மற்றொரு சட்டியை வைத்து மூடவும்; ஐந்து க்ஷாரங்களையும்[3] பிடாலவணத்தையும் ஐந்துவித மூத்திரங்களைக்[4] கூட்டி ஆட்டி, அக்கல்கத்தை மணல்நிரம்பிய சட்டியில் அமர்த்தி, மிருது அக்னியிட்டு எரிக்கவும்; இவ்விதம் பக்குவம் செய்யும் யந்திரமுறையைச் சாஸ்திரஞ்ஞர் "ஹம்ஸபாக யந்திரம்" என்பார்கள். 32, 33.

1. "ஒரு பாத்திரத்தின்மேல் மற்றொரு பாத்திரத்தை வைத்து நன்றாக மூடவும்; மேலேயுள்ள பாத்திரத்தில் ஜலத்தை வைத்து, அடிப்பாத்திரத்தில் லிங்கம் முதலியதை வைத்து அடுப்பில் தீயிட்டு எரிக்கவும். லிங்கத்திலிருந்து இரஸத்தை இறக்குவதற்கு உபயோகமான இந்த யந்திரம் வித்யாதரயந்திரம் எனப்படும்."—இரஸேந்திர சூடாமணி.

2. வித்யாதரயந்திரத்திற்கே கோஷ்டியந்திரம் என்றும் பெயர் என்று இங்கே குறிக்கப்பட்டாலும், கோஷ்டி யந்திரம் பிரத்யேகமாகப் பிறகு கூறப்படுகிறது.

3. யவக்ஷாரம், முஷ்கக க்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம்; பலாச க்ஷாரம், திலக்ஷாரம் என்பவை பஞ்ச க்ஷாரங்கள்.

4. [illegible] வெள்ளாடு, செம்மறியாடு, எருமை, கழுதை இவற்றின் மூத்திரங்களும் பஞ்ச மூத்திரங்களாம்.

வாலுகா யந்திரங்கள்.

(1) நீண்டு குவிந்த முகமுடையதான ஒரு காசிக்குப்பியை யெடுத்து, களிமண்ணில் நனைத்த சீலையினால் அதன் மேல் ஓர் அங்குலம் கனம் கவசமிட்டு உலர்த்தவும்; அதனுள் மூன்று பாகமளவு இரஸச்சரக்கை நிரப்பவும். பிறகு பன்னிரண்டு அங்குலம் ஆழமுள்ள ஒரு சட்டியில் சிறிது மணலைப் பரப்பி, அதில் அக்குப்பியை வைத்து, அதில் மூன்று பாகமுயரத்துக்கு மணலை நிரப்பவும். அப்பால் பாத்திரத்தின் வாயை ஓர் அகலால் மூடி, அவற்றின் கூட்டு வாயை மண்ணைத் தடவி அடைத்து விடவும். பிறகு அச்சட்டியை அடுப்பிலேற்றி எரிக்கவும்; அவ்விதம் அப்பாத்திரத்தின் முகத்தில் மூடியுள்ள அகலின் மேல் ஒரு அரிசியை வைக்க, அது எரிந்துவிடும் நிலைமை எப்பொழுது ஏற்படுகின்றதோ அது வரையில் எரித்து வரவேண்டும். இது வாலுகாயந்திர முறை. (2) இவ்விதமே மணலுக்குப் பதிலாக உப்பைச் சேர்த்து செய்யும் முறைக்கு இலவணயந்திரம் எனப்பெயர். (3) ஒரு பாத்திரத்தில் ஐந்து ஆடகம்[1] அளவு மணலை நிரப்பி, அம்மணலுக்குள்ளேயே இரஸச்சரக்குகள் அடங்கிய கோளம் முதலியதை வைத்து பக்குவம் செய்யும் முறையும் வாலுகாயந்திரம்[2] எனக் கூறப்படும். 34—37.

இலவண யந்திரங்கள்.

(1) வாலுகாயந்திரத்திற்குக் கூறியவாறே உப்பை பாண்டத்தினுள் சேர்த்து இலவணயந்திரம் செய்யலாம். (2) அல்லது ஒரு செப்புப்பாத்திரத்தினுள் இரஸச்சரக்குகளைப் பூசி, அதை உப்பு நிரம்பிய அல்லது க்ஷாரங்கள் நிரம்பிய மற்றொரு பாண்டத்தினுள் வைத்து, மேலே மூடி, பாண்டங்களுடைய கூட்டுவாயை உப்பும் மண்ணும் கூட்டிப் பூசி, அடியில் தீயிட்டு எரிக்கவும். இது இரஸங்களைப் பக்குவம் செய்வதற்கு உபயோகமான "இலவண யந்திரம்," எனப்படுகிறது. 38—40.

நளிகாயந்திரம்.

ஒரு பாண்டத்தில் உப்பை நிரப்பி, அதனுள் ஒரு இரும்புக் குழாயில் இரஸம் சேர்த்து வைத்து, [illegible] லால் மூடி, சீலைமண் செய்து, [illegible] வம் செய்யவும்;[3] இது 'நளிகா யந்திரம்' [illegible] கிறது. 41.

---

1. ஆடகம்—அறுபத்து நான்கு [illegible] அதாவது 8-சேர். ஐந்து ஆடகங்கள் என்ப[illegible]
2. வாலுகாயந்திரம்—இது [illegible]
3. 'முன் போலவே' என்று [illegible] குகைமுறையிலிய மேல் அகலில் [illegible] வைத்த [illegible] யை [illegible] ரண்டு பக்குவம் அறி[illegible] குறிக்[illegible]

பூதர யந்திரம்.

ஒரு பள்ளத்தில் அடியில் சிறிது மணல் சேர்க்கவும்; ஒரு மூஷையில் இரஸம் சேர்த்து மூடி, அதை அப்பள்ளத்தில் வைத்து, அம்மூஷை முற்றிலும் மறையும்படி மணலை நிரப்பி, அதன் மேல் வறட்டிகளை அடுக்கித் தீயிட்டெரிக்கவும்; இது "பூதர யந்திரம்" எனப்படும். 42.

புட யந்திரம்.

ஒரு அகலில் இரஸத்தை வைத்து, அதன் மேல் மற்றோர் அகலை மூடி, சீலைமண் செய்து, அதை வறட்டிகளுக்கு இடையில் வைத்தாவது, கரிகளைக்கொண்டு எரிக்கும் அடுப்பில் வைத்தாவது இரண்டு யாமகாலம் எரிக்கவும்; அது "புட யந்திரம்" என்று வழங்கப்படும். 43.

கோஷ்டி யந்திரம்.

பதினாறு அங்குலம் சுற்றளவும், ஒரு முழம் உயரமுமுடைய இரண்டுபாண்டங்களை ஒன்றன்முகத்தில் மற்றொன்றின் முகச் சமமாகச் சேரும்படி கவிழ்த்து மூடி, தாதுத் திரவ்யங்களிலிருந்து ஸத்துவம் இறக்குவதற்காக நிருமிக்கப்படுவது "கோஷ்டி யந்திரம்" எனப்படுகிறது[1]. 44.

வலபீ யந்திரம்.

காந்தலோஹத்தினால் [illegible]திய அகலமும் உயரமுமுள்ளதாய் ஒரு பாத்திரம் செய்யவும்; அப்பாத்திரத்தின் உட்புறத்தில் மேலே இரு புறத்திலும் இரண்டு வளையங்கள் நன்கு அமைக்கவும்; அதே விதமாகச் சிறிய அளவில் மற்றொரு உலோஹ பாத்திரம் செய்து, அதைப் பெரிய பாத்திரத்தின் வளையங்களில் நுழைத்து வைக்கவும்[2]; சிறிய பாத்திரத்தில் மூர்ச்சனம் செய்த இரஸத்தைச் சேர்க்கவும்; பெரிய பாத்திரத்தில் காடியை நிரப்பவும்; இவ்விதம் அமைத்து, அடுப்பிலேற்றி இரண்டு யாமகாலம் உத்தாபனம் செய்வதற்கு எரித்து, அதிலிருந்து எழும் ஆவியினால் இரஸத்தை உத்தாபனம் செய்யவும்; சிறிய பாத்திரத்திலுள்ள இரஸம் இதனால் ஷாட்குண்ய குணம் பெற்று மிகச் சிறப்படையும்; இது "வலபீ யந்திரம்"[3] எனப்படும். 45—47.

திர்யக்பாதன யந்திரம்.

ஒரு மண் குடத்தில் இரஸச்சரக்கை வைத்து, அப்பாத்திரத்தின் [illegible]கோட்டில் சிறு துவாரம் செய்து, அதில் [illegible] குழாய் ஒன்றை வைத்து, அக்குழாயின் மற்றொரு முனையை வேறொரு பாத்திரத்தில் அவ் [illegible] செய்து அமைத்து, இரண்டு பாண்டங்களுடைய

[illegible] ஸர்க்கரைகள் நிரம்பிய கீழ் பாண்டத்தை அடுப்பில் [illegible] போட்டு, அளவறிந்து தீயிட்டெரிக்கவும்" [illegible] பாடம் காணப்படுகிறது.
[illegible]யில் மாட்டி வைக்கும் சிறிய பாத்திரத்தின் [illegible] த்தினுள்ளே அடிப்புறத்தைத் தொடாமல் [illegible]
[illegible]ரம்—இது பல [illegible]திரம் என்று இரஸேந்திர [illegible]கள்—[illegible] சனை, சிவஞானம், [illegible] கருத்தாயி[illegible] காரியம் செய்யுமவும்.

வும் முகங்களை மூடி சீலை மண் செய்து, ஒரு இரஸச்சரக்குள்ள பாத்திரத்தின் அடியில் கடுந்தீயிட்டெரிக்கவும்; மற்றொரு பாத்திரத்தில் குளிர்ந்த ஜலம் வைத்து இரஸம் இறக்கவும்; சாஸ்திரஞரால் இது "திர்யக்பாதநயந்திரம்" என்று கூறப்படுகிறது. 48—50.

பாலிகா யந்திரம். இரும்பினாலாகிய கட்டோரமென்ற பாத்திரத்தில் முனை விளக்ககன்றை நிறுத்தி [illegible] அமைத்து, அப்பாத்திரத்தினுள் கந்தகத்தைச் சேர்த்துத் தீயிடவும். இந்த யந்திரம் கந்தக ஜாரணம் செய்ய உபயோகமாகிறது. 51.

கட யந்திரம். பதினாறு சேர் நீர்ப்பொருள் கொள்ளக்கூடிய உள்ளாழமுடையதாய், நான்கு அங்குலம் விசாலமான முகமுடையதாய் அமைக்கப்படும் பாத்திரம் 'கடயந்திரம்' எனப் படுகிறது; இது இரஸத்திற்கு க்ஷாட்குண்ய ஜாரணைக்கு உபயோகமானது. 52.

இஷ்டகா யந்திரம். தரிடத்தில் மட்டமாக ஒரு பள்ளம் தோண்டவும்; அதன் மேல் ஓர் அகலை வைத்து, இடையில் துவாரம் செய்த ஒரு மெல்லிய செங்கல்லை அவ்வகலின் மேல் மூடவும்; அத்துவாரத்தைச் சுற்றிலும் ஓர் அங்குலம் உயரமான வரம்பு ஒன்று களிமண்ணால் கட்டவும்; அத்துவாரத்தில் இரஸத்தைச் சேர்த்து, அவ்வரம்பின் மேல் ஒரு வஸ்திரத் துண்டைப் போட்டு, அவ்வஸ்திரத்தின் மேல் கந்தகத்தை வைக்க வேண்டும். பிறகு மற்றோர் அகலால் அவ்வரம்பை மூடி, அகலுடையவும் வரம்பினுடையவும் கூட்டு வாயை நன்றாகச் சீலைமண் கொண்டு அடைத்து, அடிக்குழியிலும், மேலேயும் வறட்டிகளை அடுக்கி கஜபோகம் புடமிடவும். இது "இஷ்டகா யந்திரம்" எனப் படுகிறது. இதனால் கந்தகத்தை ஜாரணம் செய்யலாம். 53—56.

ஹிங்குலாக்ருஷ்டி வித்யாதர யந்திரம். ஒரு பாத்திரத்தில் சரக்குகளை வைத்து, அப்பாத்திரத்தில் மற்றொரு பாத்திரத்தை வைத்து, பிறகு கூட்டு வாயைச் சீலைமண்ணினால் நன்றாக அடைத்து விட்டு, மேல் பாத்திரத்தில் ஜலம் வைத்து, கீழ்ப் பாத்திரத்திற்கு அடியில் [illegible] எரிக்கவும்; இது "வித்யாதர யந்திரம்" எனப்படும்.[1] [illegible] இரஸம் எடுக்க இது உபயோகப்படுகிறது. 57, 58.

1. முன்பு ஒரு வித்யாதர யந்திரம் கூறப்பட்டது [illegible] கூறப்படுகிற ஹிங்குளாக்ருஷ்டி வித்யாதர [illegible] பாதநயந்திரம் என்று வழங்குவர். "[illegible] கத்தை எலுமிச்சம்பழச்சாற்றால் ஆட்டி [illegible] கட்டி [illegible] பாண்டத்தில்வைத்து, மேலே ஒருபாத்திரத்தால் மூடி, சுற்றும் [illegible] வாயைச் சீலை மண்ணால் அடைத்து, மேல் பாத்திரத்தில் [illegible] ஜலம் சேர்த்து, அடியில் எரித்துப் போடவும். மேல்பாத்திர [illegible] போமதெல்லாம் அதை இறக்கிவிட்டு, மீண்டும் குளிர்ந்த [illegible] வரவும்; இவ்விதம் 30 அல்லது 40 தடவை செய்ய விசுத்[illegible]ருக்கும் இரஸம் [illegible]."

டமருக யந்திரம். ஒரு பாத்திரத்தில் இரஸாதி சரக்குகளை வைத்து, அதன் மேல் மற்றொரு பாத்திரத்தைக் கவிழ்த்து மூடி, கூட்டுவாயைச் சீலைமண் கொண்டு நன்றாக அடைத்து, அடியில் தீயிடவும். இது 'டமருகயந்திரம்' எனப்படுகிறது; இது இரஸபஸ்ம முறைக்கு உபயோகமானது. 59.

நாபி யந்திரம். ஒரு சட்டியினுள்ளே பிறகு கூறப்படும் ஜலம்ருத்திகையை வைத்து அதில் பள்ளமிடவும்; அப்பள்ளத்தில் இரஸமும் கந்தகமும் வைத்து, அப்பள்ளத்தைச் சுற்றிலும் மூன்று அங்குலம் உயரமாக வரம்பு கட்டவும்; பசுவின் முலைக்காம்பு உருவமுள்ள மூஷையை அவ்வரம்பின்மேல் கவிழ்த்து மூடவும்; அவ்வரம்பினுடையவும் மூஷையினுடையவும் கூட்டு வாய்களை அடியிற்கூறப்படும் ஜலம்ருத்திகையினால் பூசி நன்றாக அடைத்துவிடவும். பிறகு அக்னிம்ருத்திகையினாலும் ஒரு கவசம் செய்யவேண்டும்; இந்த ம்ருத்திகைகளால் மூடப்பட்டால் இரஸம் ஆவியாக வெளியே போக முடியாது. பிறகு அப்பாத்திரத்தில் ஜலம் சேர்த்து, அடியில் தீயிடவும். "நாபியந்திரம்" என்கிற இந்த இயந்திரம் எல்லாம் அறிந்த நந்திதேவனால் மொழியப்பட்டது. இதனால் கந்தகம் சுத்தமடைந்து, இரஸமும் புகையாமல் நன்கு பக்குவமாகிறது.

ஜலம்ருத்திகை. (1) பழைய இரும்புக் கிட்டத்தை, வெகு மெல்லிய பொடியாகச் செய்து, வெல்லமும் சுண்ணாம்பும் அத்துடன் கூட்டி, லேஹ்யம் போல் பக்குவம் செய்த வேலம் பட்டைக்கஷாயத்தினால் அக்கூட்டுச் சூர்ணத்தை நன்றாக ஆட்டியெடுக்கவும்; இது "ஜலம்ருத்திகை" யெனப் படுகிறது; இது ஜலத்தினால் எவ்வகையிலும் கரைக்கமுடியாதது.

அக்னி ம்ருத்திகை. (2) மாக்கல், உப்பு, இரும்புக்கிட்டம் இவற்றை எருமைப்பாலால் நன்றாக ஆட்டி யெடுக்கவும். இது 'அக்னிம்ருத்திகை' எனப்படுகிறது; இந்த ம்ருத்திகை மிகக் கடுமையான அனலின் வேகத்தையும் தாங்கி நிற்கக்கூடியது. 60—67.

[illegible] ஒரு [illegible] மற்றொரு மூஷையினுள் நுழையும்படி இரண்டு மூஷைகளைச் செய்யவும்; அவை அடிமுதல் நுனி [illegible] சுற்றளவில் ஸமமாயிருக்க வேண்டிய [illegible], அடித்தடம் தட்டையாயமைந்திருக்க [illegible] "[illegible] யந்திரம்" எனப்படும்; இரஸசாஸ்திரஞர் [illegible] பக்குவம்செய்வதற்கு உபயோகிப்பர்: 68, 68½.

[illegible] யந்திரம். [illegible] பாத்திரத்தில் தாம்ரம் முதலியதைப் போட்டு, [illegible] வாயை ஓர் அகலால் மூடி, சீலை மண்செய்து, அப்பாத்திரத்திற்கு அடியில் தீயிட்டு எரிக்கவும். இது "[illegible]த்தாலீ யந்திரம்" என்று [illegible]படுகிறது. 69.

தூபயந்திரம். (1) எட்டு அங்குலம் விஸ்தீர்ணமும், எட்டு அங்குலம் உயரமுமுடையதாய் இருப்புப் பாத்திரம் ஒன்று செய்யவும்; அதனுள் கழுத்துக்கு இரண்டு அங்குலம் கீழே உட்புறமாகப் பிதுங்கியதாய் சுற்றிலும் வரம்பு ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும்; மெல்லிய இரும்புக் கம்பிகளை அவ்வரம்பின் மீது குறுக்கும் நெடுக்குமாகப் பரப்பி, அக்கம்பிகளின் மேல் மெல்லிய பொன்ரேக்குகளைப் பரப்பவும். அடியிற் கூறப்படும் தூபநச் சரக்குகளைப் பொன் ரேக்குகள் பரப்பியுள்ள கம்பிகளுக்கு அடியில் போடவும். [தூபநச்சரக்குகள்:—கந்தகம், தாளகம், மனச்சிலை இவற்றைக் கஜ்ஜளியாகச் செய்து தூபநத்திற்கு உபயோகிக்கலாம்; அல்லது நாகபஸ்மத்தையாவது உபயோகிக்கலாம்; மேற்கூறியவற்றால் பொன் ரேக்குகளுக்கு தூபம் போடுவது சிறந்த முறையாம்.] மற்றொரு பாத்திரத்தை முற்கூறிய பாத்திரத்தின் மேல் கவிழ்த்து மூடி, அவற்றின் கூட்டு வாயை மண்பூசி நன்றாக அடைத்து, அடியில் நன்கு தீயிட்டு எரிக்கவும்; இவ்விதம் எரிப்பதால் முற்கூறிய தூபநவஸ்துக்களிலிருந்து கிளம்பும் தூமம் ஏறி அப்பொன் ரேக்குகள் கருநிறமாகப்போய் பஸ்மமாகும்; இரஸமும அரிதமாகப் பொன்னை ஜாரணம் செய்து, அப்பொன்னும் உருகி பஸ்மமாகிறது. (2) இவ்விதமே வெள்ளிரேக்குகளை வங்கபஸ்மத்தினால் தூபமிடலாம்; அல்லது யுக்தப்படி வேறு உபரஸங்களாலும் தூபமிடலாம். ஜாரணம் செய்யவேண்டிய சரக்குகளைப் பக்குவம் செய்வதற்காக "தூபயந்திரம்" என்கிற இம்முறை கூறப்பட்டது. 70—76.

கந்துக யந்திரம். (1) பெரியதொரு பாத்திரத்தில் ஜலம் சேர்த்து, அப்பாத்திரத்தின் முகத்தில் திடமாக வஸ்திரமொன்று கட்டவும்; அவ்வஸ்திரத்தின் மேல் ஆவியிற்பக்குவம் செய்ய வேண்டிய வஸ்துவை வைத்து, அம்முகத்தை மூடிவிட்டு, அப்பாத்திரத்தின் அடியில் தீயிடவும். இதற்குக் "கந்துயந்திரம்" எனப்பெயர். இதையே வேறு சிலர் ஸ்வேதநீ யந்திரம் என்றும் கூறுவர். (2) அல்லது ஒரு பாத்திரத்தில் ஜலம் சேர்த்து, சுத்தமான வைக்கோல் முதலிய திருணங்களை அப்பாத்திரத்தின் வாயில் அடைத்து, ஆவியிற் பக்குவம் செய்வதற்கான வஸ்துக்களை அதன்மேல் வைத்து, பாத்திரத்தின் [illegible] யில் தீயிட வேணும். இதையும் 'கந்துயந்திரம்' என்பர். 77—80.

கல்வங்கள். கல்வத்திற்கு உபயோகமான சிலை கருப்பாகவும், அல்லது வெண்மை கருப்பாகவும், ஸ்நிக்தமாகவும், [illegible] பாரமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். (1) பெரிய கல்வத்தின் அளவு பதினாறு அங்குலம் உயரம், [illegible] அங்குலம் அகலம், இருபத்தினாலு அங்குலம் நீளம். கல்வத்தின் குழியானது பன்னிரண்டு அங்குலம் அல்லது இருபது அங்குலம் நீளமும், சுற்றளவில் பத்து அங்குலமும் உள்ளதாயிருக்க வேண்டும்.

வைத்தியர்களுக்குத் தேவையான ஸகல சாஸ்த்ரீய ஔஷதங்களும் கிடைக்குமிடம்.

[ஆயுர்வேத பூஷணம் பண்டித எம். துரைஸ்வாமீ ஐய்யங்கார் அவர்களுடைய மேற்பார்வையில் தயார் செய்யப்படும் ஔஷதங்கள் சிறந்த குணம் தருபவையென்று, அநேக ஆயுர்வேத வைத்தியர்களும் இங்கிலீஷ் டாக்டர்களும் ஆர்யன் பார்மஸியாருடைய ஔஷதங்களை விசேஷமாய் உபயோகிக்கிறார்கள்.]

	ரூ.	அ.
1. ஆயுஷ்ய ரஸாயனம் லத்தை விருத்தி செய்யும் திவ்யௌஷதம் ...	3	4
அஜீர்ண கேஸரி த அஜீர்ணத்திலும் யமாக குணம் தருவது.	2	8
. பஞ்சதிக்த ரஸயக்ரியா க்ரியா முதலிய ஸகல ரங்களுக்கும். ...	1	12
4. மாதுலுங்க ரஸாயனம் ரோசகம், பித்தக்கோளாறு ளைத் தீர்க்கும். ...	1	12
5. ஹரீதக்யாதிலேஹ்யம் மலபந்த நிவாரிணி. 8 அவு.	1	10
6. ச்யவனப்ராசலேஹ்யம் ச்வாஸப் பைகளையும் இருதயத்தையும் பலப்படுத்துவது	1	8
7. மஹாபில்வாதி லேஹ்யம்— 6 அவு. ...	1	12
8. கூஷ்மாண்ட ரஸாயனம் பித்தத்தைத் த[illegible]த்துக் குளிர்ச்சியைத்தரும் 6 அவு. ...	1	8
9. கனஸாரம் [illegible] பேதி [illegible]	2	0
10. [illegible] ...	2	4
[illegible] ...	2	4
12. [illegible]	2	8
13. ப்ருங்காமலக தைலம் குளிர்ச்சி தரும் ஸ்நான தைலம்.	1	4
14. லாக்ஷாசந்தநாதி தைலம்: பிணியாளிகளுக்குபயோகமானஸ்நான தைலம்.	3	0
15. மஹாநாராயண தைலம்—ஸகலவாதரோகங்களுக்கும் திவ்யௌஷதம்.	3	4
16. விச்வ வாதாரி தைலம் - வெகு சிலாக்யமான வாதஹர தைலம். ...	3	8
17. வாஸந்திகா தைலம் கூந்தல் போஷணைக் கான வாஸனைத் தைலம். ...	0	14
18. ஸித்தாஞ்ஜனம் - கண்ணோய், பலவித காது நோய் முதலியதற்கு ...	1	0
19. அசோக வடி - மாதவிடாய் நோய்களுக்கு ...	1	12
20. இச்சாபேதி வடி சிறந்த பேதி மாத்திரை ...	1	0
21 இராஜம்ருகாங்கம் க்ஷயரோக நிவாரணி ...	5	4
22. ஸஞ்ஜீவன்—சுகப்ரஸவ மாத்திரை. ...	3	0
23. அசோகாரிஷ்டம்—ஸ்த்ரீகளுக்கு பலம் தருவது. ...	1	4
24. அச்வ கந்தாரிஷ்டம்—பலம் தரும் ஔஷதம் ...	1	4
25. உசீராஸவம் — சூட்டைத்தணிக்கும். ...	1	2

இவ்வற்றிற்கும் [illegible] ஸகல சாஸ்திரீய ஔஷதங்களுக்கும் விரிவான காட்லாகுகள் அபேக்ஷிப்பவருக்கு அனுப்பப்படும்.

ஆர்யன் பார்மஸி, வேப்பேரி, மதராஸ்.

எல்லா ஆயுர்வேத வைத்தியர்களும் இங்கிலீஷ்
டாக்டர்களும் கொண்டாடும்

சார்ங்க்தர ஸம்ஹிதை.

ஆயுர்வேத சாஸ்திரத்தின் ஸகல ஸாராம்சங்களும் அடங்கிய மிகப்
பிராசீன வைத்தியக் கிரந்தம்.

ஆயுர்வேத பூஷணம்.

பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார், எ.வி. எஸ்.

அவர்களால் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலிருந்து தமிழில்
மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

மூன்று கண்டங்களும் 32 அத்தியாயங்களும் அடங்கியது.

வைத்திய பரிபாஷை முதலியவைகள்.

1. பூர்வகண்டத்தில்:—(1) வைத்தியபரிபாஷைகள், (2) ஔஷதி [illegible] விவரணம், (3) நாடி பரீக்ஷைகள், (4) தீபக பாசக [illegible] குண விவரணம், (5) [illegible], (6) உணவு உட்கொள் [illegible], (7) ரோகவிவரணம் என்னும் ஏழு அத்தியாயங்கள் அடங்கியுள்ளன.

ஔஷத முறைகள்.

2. மத்திம கண்டத்தில்:—(1) ஸ்வரஸ முறைகள், க்வாத கஷாய முறைகள், (3) பாண்ட கஷாயமுறைகள், (4) ஹிமகஷாய முறைகள், (5) கல்கமுறைகள், (6) சூர்ணமுறைகள், (7) குளிகை முறைகள், (8) லேஹ்ய முறைகள், (9) ஸ்நேஹ-தைல-மாத்திரை முறைகள், (10) ஸந்தான ஆஸவாரிஷ்ட முறைகள், (11) க்ருத-முறைகள், (12) இரஸங்கள்-தாது-லோஹ-பாஷாணங்கள் சுத்தி முறைகள், இரஸ-கந்தகாதி முறைகள் என்னும் பன்னிரண்டு அத்தியாயங்கள் அடங்கியுள்ளன.

சிகித்ஸா க்ரமங்கள்.

3. உத்தரகண்டத்தில்:—(1) ஸ்நேஹ [illegible] (2) ஸ்வேதவிதி, (3) வமனவிதி, (4) விரேசனவிதி, (5) [illegible]விதி, (6) நிருஹவஸ்திவிதி, (7) உத்தர [illegible], (8) [illegible]விதி, (9) [illegible]விதி, (10) கண்டூஷாதி விதி, (11) லேபாதி விதி, (12) [illegible]விதி, (13) [illegible] பதின்மூன்று அத்தியாயங்கள் அடங்கியுள்ளன.

வேறு விவரம்.

எளிய வசன நடை, விஷயங்கள் [illegible] அங்கங்களோடும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன [illegible]. விசேஷ அநுபந்தங்கள் [illegible] விஷயங்களைத் [illegible] அகராதி.

உயர்ந்த காலிகோ க்லாத் பைண்டு ரூ. 5-4-0.
இரண்டாந்தர பைண்டு ரூ. 4-4-0.

வைத்திய கலாநிதி ஆபீஸ், வேப்பேரி, [illegible]ராஸ்.